

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ROJA MUTHIAN
KOTTAIYUR-623 100
TAMILNADU - INDIA

நூலினுட்பிரிவுகராதி.

நூலினுட்பிரிவுகராதி.	பக்கம்.	நூலினுட்பிரிவுகராதி.	பக்கம்.
அகவல்	க அரு	தந்தைதாய்	கஉக
அகிலாண்டநாயகி	கஉரு	தன்னுண்மை	ககரு
அடியார்வணக்கம்	ககஉ	தன்னை	கஉ௦
அருளியல்பு	ககக	தன்னையொருவர்	அக
அறிஞருரை	ககக	திடமுறவே	ககஅ
அன்பர்நெறி	கக	திருவருள்விலாசப்பரசி	க
அன்புநிலைமை	ககக	தெய்வவணக்கம்	கக௦
ஆகாதோவென்கண்ணி	ககக	தேசோமயானந்தம்	சஅ
ஆகாரபுவனம்	ருக	தேன்முகம்	கரு
ஆக்குவை	கஉ௦	நல்லறிவேயென்கண்	ககக
ஆசையெனும்	அக	நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்	ககச
ஆரணம்	அ௦	நிற்குநிலை	ககஉ
ஆனந்தக்களிப்பு	கஅஉ	நினைவொன்று	கஅ
ஆனந்தமானபரம்	உஅ	நின்றநிலை	கஅக
ஆனந்தவியல்பு	ககஅ	பராபரக்கண்ணி	ககஉ
இல்லையோவென்கண்	ககஅ	பரிபூரணானந்தம்	உ
உடல்பொய்யுறவு	க௦ரு	பலவகைக்கண்ணி	ககக
எங்குநிறைகின்றபொரு	கஅ	பன்மலை	கக
எடுத்ததேகம்	ககஅ	பாடுகின்றபனுவல்	கஅக
எந்நாட்கண்ணி	கக௦	பாயப்புலி	கஅ
எனக்கெனச்செயல்	கக	பெரியநாயகிவிருத்தம்	கஉரு
ஏசற்றவந்நிலை	ககக	பெற்றவட்கே	கஉக
கருணாகரக்கடவுள்	கக	பைங்கிளிக்கண்ணி	கருக
கல்லாலின்	கஉஅ	பொருளியல்பு	ககக
கற்புறுசிந்தை	கஉ௦	பொருள்வணக்கம்	க
காடுங்கரையும்	ககக	பொன்னைமாதரை	க௦
காண்பேனோவென்கண்	ககரு	மண்டலத்தின்	கக
குருமரபின்வணக்கம்	ககக	மலைவளர்காதலி	கஉக
சச்சிதானந்தசிவம்	சக	மாதரைப்பழித்தல்	ககக
சித்தர்கணம்	உக	முகமெலாம்	ககஅ
சிவன்செயல்	அச	மௌனகுருவணக்கம்	கச
சிற்குகோதயவிலாசம்	ருக	யாக்கையைப்பழித்தல்	ககஉ
சின்மயானந்தகுரு	க௦	வண்ணம்	கஅக
சுகவாரி	கஉ	வம்பனேன்	அக
சொல்லற்கரிய	அஉ	வேண்டாவோவென்க	ககக
தத்துவமுறைமை	ககச		

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

முங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கி னிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெல்லாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவ ழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன ஷ்ருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம்..

(க)

ஊரனந் தம்பெற்ற பேரனந் தஞ்சுற்று
முறவனந் தம்வி னையினு
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
தோவனந் தம்பெற் றபேர்
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
றெய்வம மனந்த பேசந்

காரனந் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
 கண்ணும்விண் ணுந்தேக் கவே
 கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
 கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
 பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌ னத்தின் வைப்பைப்
 பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
 பெரியபொரு ளைப்ப ணிகுவாம்.

(2)

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
 யருமறைகண் முரசு றையவே
 யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
 வாதியை யாநாதி யேக
 தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தம்பெருச்
 சாலம்ப ரகித மான
 சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
 சாந்தபத வ்யோம நிலையை
 நித்தநிர் மலசகித் நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
 நிர்விஷ்ய சத்த மான
 நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நின்னொளிர்
 நிரஞ்சன நிராம யத்தைச்
 சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
 திவ்யதே சோம யத்தைச்
 சிற்பர் வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
 தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம்.

(15)

பரிபூரணனந்தம்.

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன
 மனோவாயு நிற்கும் வண்ணம்
 வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
 மார்க்கத்தி னிச்சை போல
 நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
 நினைவையு மறந்த போது
 நித்திரைகொள் வேன்றேக நீங்குமென வெண்ணிலை
 நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
 பேசாக வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்

பேய்க்குண மறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
 பேரின்ப நீட்டை யருள்வாய்
 பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
 பழுத்தொழுகு தேவ தருவே
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணனந் தமே.

(க)

தெரிவாக லூர்வன நடப்பன பறப்பன
 செயற்கொண் டிருப்பன ஓதற்
 றேகங்க ளத்தனையு மோகங்கொள் பௌதிகஞ்
 சென்மித்த வாங்கி றக்கும்
 விரிவாய் பூதங்க ளொன்றொடொன் றாயழியு
 மேற்கொண்ட சேட மதுவே
 வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைகுன்ய முபசாந்த்
 வேதவே தாந்த ஞானம்
 பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட்
 பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
 பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
 பேசாமை யாகு மெனவே
 பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
 பரிபாக கால மலவோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணனந் தமே.

(உ)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானாலு
 மையவொரு செயலு மில்லை
 யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்தர்
 ராமென விருந்த பேரு
 நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
 நிறைவொன்று மில்லா மலே
 நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
 நிர்வாக ரென்ற பேரும்
 பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
 புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
 போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
 போலே யிருந்து துயில்வார்

காரனந் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
 கண்ணும்விண் ணுந்தேக் கவே
 கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
 கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
 பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌ னத்தின் வைப்பைப்
 பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
 பெரியபொரு னைப்ப ணிகுவாம்.

(உ)

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
 யருமறைகண் முரசு றையவே
 யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
 வாதியை யாநாதி யேக
 தத்துவ சொருபத்தை மத்சம்ம தம்பெருச்
 சாலம்ப ரகித மான
 சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
 சாந்தபத வ்யோம நிலையை
 நித்தநிர் மலசகித் நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
 நிர்விஷ்ய சுத்த மான
 நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நின்னொளிர்
 நிரஞ்சன நிரம யத்தைச்
 சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
 திவ்யதே சோம யத்தைச்
 சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
 தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம்.

(ங)

பரிபுரணானந்தம்.

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன
 மனோவாயு நிற்கும் வண்ணம்
 வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
 மார்க்கத்தி னிச்சை போல
 நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
 நினைவையு மறந்த போது
 நித்திரைகொள் வேன்றேக நீங்குமென வெண்ணிலோர்
 நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
 பேசாத வானந்த திட்டைக்கு மறிவிலாப்

பேய்க்குண ம்றிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப நீட்டை யருள்வாய்
பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவ தருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

(க)

தெரிவாக லூர்வன நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன ஐதற்
றேகங்க ளத்தனையு மோகங்கொள் பௌதிகஞ்
சென்மித்த வாங்கி றக்கும்
விரிவாய்ப்பூதங்க ளொன்றொடொன் றுயழியு
மேற்கொண்ட சேட மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூன்ய முபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட்
பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந் தமே.

(உ)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானாலு
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென விருந்த பேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
நிர்வாக ரென்ற பேரும்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார்

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந் தமே.

(ங)

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
யம்மாயை யில்லா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண் டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
னெண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
லில்லையெனு நினைவு முண்டி
கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
யின்பமெனு மன்பு முண்டு
கண்டன வெலாமல்ல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்க ளோயக்
கண்மூடி யொருகண் மிருக்கவென் றுற்பாழ்த்த
கர்மங்கள் போராடு தே
பண்டையுள கர்மமே கர்த்தாவெனும் பெயர்ப்
பகூநா னிச்சிப் பனோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந் தமே.

(ச)

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய ியானெனுந்
தன்மை நினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
கீமரசு சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
வியற்கைதிரு வுளமறி யுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென் றுன்மடமை
யிதசத்ரு வாக வந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்
திரும்புமோ தொடுவ முக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவெனவும் யோசிக்கு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப்
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தந்தெனைப்
பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணனந் தமே.

(ரு)

பொருளென்பர் சிலர்கரணி முடிவென்பர் சிலர்குணம்
 போனவிட மென்பர் சிலபேர்
 நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
 நட்டநடு வேயி ருந்த
 நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
 னாடிவரு ளென்பர் சிலபேர்
 பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென் றிடுவார்சிவார்
 பேசினரு வென்பர் சிலபேர்
 பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனிழை தென்பர் சிலர்
 பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்
 பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற்
 பனமசுக நிஷ்டை பெறுமோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந் தமே.

(௪)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மின்பொலென்
 னறிவைச் சுருக்கி னவரா
 ரவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றா
 யமுந்தவுந் தலைமீ திலே
 சொந்தமா யெழுதப் படித்தநார் மெய்ஞ்ஞான
 சுகநிஷ்டை. சேரா மலே
 சொற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு
 தூங்கவைத் தவரார் கொலோ
 தந்தைதாய் முதலான வகிலப்ர பஞ்சந்
 தனைத்தந்த தெனதா சையோ
 தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
 தற்கால மதைநோ வனோ
 பந்தமா னதுதந்த வினைமையே நோவனோ
 பரமார்த்த மேது மறியேன்
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந் தமே.

(௫)

வானா தெலாமொழிய வருவன வெலா மெய்த
 மனது சர்க்குதிய தாகவே
 மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
 மரபுசம ரச மாகவே
 ஆராய மாயணர வகமது தந்ததும்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த
 போகமே வீடென்னவே
 நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது
 நின்னதரு ளின்னு மின்னு
 நின்னையே துணைபென்ற வென்னையே காக்கவொரு
 நினைவுசற் றுண்டா கிலோ
 பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
 பற்றுக நிற்க வருள்வாய்
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமுந் திறக்கின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே.

(௨)

ஆழாழி கரையின்றி சிந்தவில்லை போகொடிய
 வாலமமு தாக விலையோ
 வக்கடலின் மீதுவட வனனிற்க வில்லையோ
 வந்தரத் தகில கோடி
 தாழாம னிலைநிற்க வில்லையோ மேருவுந்
 தனுவாக வளைய விலையோ
 சப்தமே கங்கனும் வச்சரதர னுணையிற்
 சஞ்சரித் திடவில் லையோ
 வாழாது வாழவே யிராம்னடி யாற்சிலையு
 மடமங்கை யாக விலையோ
 மணிமந்திர மாதியால் வேண்டுசித் திகளுலக்
 மார்க்கத்தில் வைக்க விலையோ
 பாழான் வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம்
 பண்ணுவ துனக் கருமையோ
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமுந் திறக்கின்ற
 பரிபூர ணானந்த மே.

(௩)

ஆசைக்கொ ளவில்லை யகிலமெல் லாங்கட்டி
 யாளினுங் கடன்மீ திலே
 யானைசெல வேகிலைவ ளளசேச னிகராக
 வம்பொன்மிக வைத்த பேரு
 தேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைத்திடுவர்
 நெடுநா ளிருந்த பேரு
 நிலையாக வேயினுங் காபகற் பந்தேடி
 நெஞ்சுபுண் ணுவ ரெல்லாம்
 யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பது

முள்ளதே போதுமா ஐனெனக் குளதியே
 யொன்றைவிட் டொன்று பற்றிப்
 பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
 புரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்
 பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நீரைகின்ற
 பரிபூர ணுனந்த மே.

(க௦)

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய் நீர்மலமாய் நீட்கடமாய் நீராமயமாய்
 நிறைவாய் நீங்காச்
 சுத்தமூமாய்த் தூரமூமாய்ச் சமீபமூமாய்த் துரியநிறை
 சீடரா யெல்லாம்
 வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
 மனவாக் கெட்டாச்
 சிந்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாதம்பப் பெருவெளியைச்
 சிந்தை செய்வாம்.

(க)

யாதுமன நிலையுமந்த நிலைவுக்கு நிலைவாகி
 யாதின் பாலும்
 பேதமற நின்றயிருக் குவிராதி யன்பருக்கே
 பேரா னந்தக்
 கொதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தன்னைக்
 கொடுத்துக் காட்டுந்
 தில்பரா பரமான சித்தாந்தப் பேரொளியைச்
 சிந்தை செய்வாம்.

(உ)

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
 பெரிய மோனம்
 வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்டாத பேரின்ப
 மயமாய் ஞானக்
 குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பனைக்கோத் தறவிழுங்கிக்
 கொண்டப் பாலுந்
 தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையா ன்
 சிந்தை செய்வாம்.

(ங)

இப்பாழு முயிர்க்குயினை யானெனதற் றவருறவை
 யெந்த றாளுஞ்

சுகபுரி பரணமான நிராலம்ப கோகார்க்கைத்

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி.

மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்பக் கரமலர்கண்
முகிழ்த்து நிற்பாம். (ச)

சாதிசூலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மை நாம

மேதுமின்றி யெப்பெருட்கு மெவ்விடத்தும் பிறிவறகின்
றியக்கஞ் செய்யுஞ்

சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
தூரிய வாழ்வைத்

தீதில்பர மாம்பொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். (ரு)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீ றொனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க.

புந்திமகி முறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே

வந்தருளுங் குருமொளனி மலர்த்தானை யனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். (சு)

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
போத மாகித்

தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி

யருளானோர்க் ககம்புறமென் றுன்னுத பூரணவா
னந்த மர்கி

யிருடர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம். (எ)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா முனிவர்சித்த
ராதி யானோர்

தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பனைகடந்த
செல்வ மாகிக்

கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர் போற்
கலந்தெந் நாளுந்

தூரியநடு வுடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்

விண்ணாதி புதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
 வெளியாய் ஞானக்
 கண்ணாரக் கண்டவன்பர் கண்ணுடே யானந்தக்
 கீடலாய் வேறென்
 நெண்ணுத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
 மிறையே யுன்றன்
 நண்ணுருஞ் சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலர்க
 டலைமேற் கொள்வாம்.

(சூ)

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
 வெளியி னூடுந்
 தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
 தகையே நின்பா
 ஓண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுளறி
 யுவகை யாகிக்
 கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
 கருத்தில் வைப்பாம்.

(சூ0)

வேறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
 யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்த வன்னைபோல
 நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
 நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமல மாகி
 வாதமிஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
 மௌனத்தோர் பால்வெளியாய் வயங்கா நின்ற
 சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
 சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம்.

(சூச)

அகரவுயி ரொழுத்தனைத்து மாகி வேறா
 யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
 பகர்வனவேல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
 பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
 துள்ளுசங் கற்பவிகற் பங்க ளெல்லாந்
 தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
 நிகரில்பசு ப்தியான பொருளை நாடி
 கெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம்.

(சூஉ)

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடு மலர்தூவி யங்கமது புளகிப்ப
 வன்பினு லுருகி விழிநீ
 ராருக வாராத முத்தியின தாவேச
 வாசைக் கடற்குண் மூழ்கிச்
 சங்கர சுயம்புவே சம்புவே யெனவுமொழி
 தழுதழுத் திட வணங்குஞ்
 சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்க னேனையுந்
 தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
 துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க்
 டொழு தருகில் வீற்றிருப்பச்
 சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
 சொரூபானு பூதி காட்டிச்
 செங்கமல பீடமேற் கல்லா லடிக்குள்வளர்
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(க)

ஆக்கையெனு மிடிசையை மெய்யென்ற பர்வினா
 னத்துவித வாஞ்சையாத
 லரியகொம் பிற்றேனை முடவனிச் சித்தபடி
 யாகுமறி வவிழ விற்பந்
 தாக்கும்வகை யேதிநாட் சரியைகிரி யாயோக
 சாத்தனம் விடுத்த தெல்லாஞ்
 சன்மார்க்க மல்லவிலை நிற்கவென் மார்க்கங்கள்
 சாராத பேரறிவ தாய்
 வாக்குமன மணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
 வாய்க்கும் படிக்கு பாயம்
 வருவித்து வட்டாத பேரின்ப மானசக
 வாரியினை வாய் மடுத்துத்
 தேக்கித் திளைக்கநீ முன்னிற்ப தென்காண்
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(உ)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
 மடைந்திட் டிருக்க லோப

வெவ்விய குணம்பல விடுக்குமென் னறிவூடு
 மெய்யினீ வீற்றி ருக்க
 விதியில்லையென்னிலோ பூரண னெனும்பெயர்
 விரிக்குலுரை வேறு முளதோ
 கவ்வுமல மாகின்ற நாகபா சத்தினுற்
 கட்டுண்ட வுயிர்கண் மூர்ச்சை
 கடிதகல வலியவரு ஞானசஞ் சீவியே
 கதியான பூமி நடுவுட்
 செய்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூதினா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(ங)

ஐவகை யெனும்பூத மாதியை வகுத்ததனு
 ளசரசர பேத மான
 யாவையும் வகுத்துநல் லறிவையும் வகுத்துமறை
 யாதிநூ லையும் வகுத்துச்
 சைவமுத லாவளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
 சமயங் கடந்த மோன
 சமரசம் வகுத்தநீ யுன்னைநா ன்ணுகவுந்
 தண்ணருள் வகுக்க விலையோ
 பொய்வளரு நெஞ்சினர்கள் காணாத காட்சியே
 பொய்யிலா மெய்ய ரறிவிற்
 போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
 போக்குவர வற்ற பொருளே
 தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூதினா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(ச)

ஐத் துவகை யாகின்ற பூதபே தத்தினு
 லாகின்ற வாக்கை நீர்மே
 லமர்கின்ற குமிழியென நிற்கின்ற தென்னா
 னறியாத கால மெல்லாம்
 புத்திமகி முறவுண் டிடுத்தின்ப மாவதே
 போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்

பெத்தகிலை பேசினு மினங்கவிலை யல்லா
 லிறப்பொடு பிறப்பை யுள்ளே
 பெண்ணினு நெஞ்சது பகீரொனுந் துயிலு
 திருவழியு மிரவு பகலாய்ச்
 செந்தழலின் மெழுகான தங்கமலை யென்கொலோ
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு நகதினு மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

காரிட்ட வாணவக் கருவறையி லறிவற்ற
 கண்ணிலாக் குழவி யைப்போற்
 கட்கின் டிருந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாக்
 காப்பிட்ட டதற்கி ளைத்த
 பேரிட்டி மெய்பென்னு பேசுபாழ்ம் பொய்யுடல்
 பலக்கவினை யமுத மூட்டிப்
 பெரியபுல னத்தினிடையெ ன்கொருவ ளுதலின்
 பெரியவினை யாட்ட மைத்திட்
 பெரிட்ட தன்சருகி மெத்ததமிழி னவனவிய
 டுடருந் அருக்கி ழிடத்தித்
 திரவுபக லில்லதத பேரின்ப லீட்டினி
 லிசைத்து தமிழ் கொன்றி னென்ற
 சிரிட்ட வுலகன்னை வடிவான வெந்தையே
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு நகதினு மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

கருமருவு குகையனைப கையத்தி னடுவுட்
 களிம்புதோய் செம்ப னையயான்
 காண்டக வீருக்கந் ஞானவனன் மூட்டியே
 கனிவுபெற வுள்ளு ருக்கிப்
 பருமை தரித்ததின் னந்தான குளினககொடு
 பரிசித்து வேதி செய்து
 பத்தமாந் தத்தக்க மாச்சியை ன்கொண்ட
 பகைத்ததை யென்சொல் ஓவே
 னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வெளந்த சித்தாந்த
 மாதியா மந்த மீது

கிருமருவு கல்லா லடிக்கீழும் வளர்கின்ற
சித்தாந்த முத்தி முதலே
செவிரி விளங்கவரு தகழிஞ் சூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(அ)

சுடதே ஓடன்பிரித லற்றுபிர்த் தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன் விரித லற்றுக்
புணமற்று வரவினெறி போக்கற்று நீலையான
குறியற்று மலமு மற்று
நாபிதலு மற்றுமேல் கீழ்நடுப் பக்கமென
நன்னுதலு மற்று விந்து
நாதமற் றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
ஞாதுருவின் ஞான மற்று
வாபிதலு மற்றுமே லொன்றற் றிரண்டற்று
வாக்கற்று மனமு மற்று
மன்னுபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலே
வாய்மபித் துண்ட வசமாய்த்
நெபிதலு மற்றவிட நீலென்ற மெளனியே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
செவிரி விளங்கவரு தகழிஞ் சூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(அ)

நாதாத வருளொலாத் தந்தருள மெளனியாய்த்
தாயனைய கருணை காட்டித்
தாய்ணையென் முடிசூட்டி யறிவிந் சமாதியே
சாசுவத சம்பர தாய
மோராமன் மந்திரமு முன்னுமன் முத்திரிசை
யொன்றோ டிரண்டெ னும
லொலியெனவும் வெளியெனவு முருவெனவு நாதம்
மொலியெனவு முணர்வு றுமற்
பாராது பார்ப்பதே யேதுநா தனமற்ற
பரமவனு பூதி வாய்க்கும்
பரம்பென் றுணர்த்தியது பாராம லங்கிலை
பதிந்ததின் பழவடி யர்தஞ்
செவியிருக்ககின தருள்வேண்டு மெயனே
சித்தாந்த முத்தி முதலே

போதமா யாதிநடு வந்தமு மிலாததாய்ப்
 புனிதமா யவிகார மாய்ப்
 போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றநின்
 பூரணம் புகலி டமதா
 வாதரவு வையாம லறிவினை மறைப்பதுநி
 னருள்பின்னு மறிவின்மை தீர்த்
 தறிவித்து நிற்பதுநி-னருளாகி லெளியனேற்
 கறிவாவ தேத நிவிலா
 வேதம்வரு வகையேது வினைபேது வினைதனக்
 கீடான காய மேதென்
 னிச்சா சுதந்தரஞ் சிறிதுமிலை யிகபர
 மிரண்டினுண் மலைவு தீரத்
 திதிலருள் கொண்ட-னி யுணர்த்தியெனை யாள்வையோ
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூழினு மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(க௦)

பத்திரெறி நிலைநின்று நவகண்ட பூமிப்
 பரப்பை வலமாக வந்தும்
 பாவையிடை மூழ்கியுந் திகளிடையே மூழ்கியும்
 பசிதாக மீன்றி யெழுநா
 மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல் வாயுவினை
 வன்பசி தனக்க டைத்து
 மௌனத் திருந்துமுயர் மலைநுழைவு புக்கியு
 மன்னுதச நாடி முற்றுஞ்
 சுத்திசெய் தும்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச்
 சோம வட்டத்த டைத்துஞ்
 சொல்லரிய வழுதுண்டு மற்பவுடல் கற்பங்க
 டோறுநிலை நிற்க வீறு
 சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தகூழினு மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே.

(க௧)

மௌனகுருவணக்கம்.

யத்துவித மதமாகி மதமாறு மாறாக
 வங்கையின் விலாழி யாக்கிப்
 பாசவிரு டன்னிழ லெனச்சளித் தார்த்துமேற்
 பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
 பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
 படாமன்ன மாயை நூறித்
 தேசுபெற நீவைத்த சின்முத்தி ராங்குசச்
 செங்கைக் குளைய டங்கிச்
 சின்மயா னந்தசுக வெள்ளம் படிந்துநின்
 றிருவருட் பூர்த்தி யான
 வாசமுறு சற்சார மீதென்னை யொருஞான
 மத்தச மெனவ ளர்த்தாய்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(௬)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுத னாதமு
 மடங்கவெளி யாக வெளிசெய்
 தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவார்க
 ளறிவாக நின்ற நிலையிற்
 சிந்தையற நில்லென்று சும்மா விருத்திமேற்
 சின்மயா னந்த வெள்ளந்
 தேக்கித் திளைத்துநா னதுவா யிருக்கநீ
 செய்சித்ர மிகநன் றுகா
 னெந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழ்வரு
 ளியநந்தி மரபு வாழ்க
 வென்றடியர் மனமகிழ வேதாக மத்துணி
 பிரண்டில்லை யொன்றென் னவே
 வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திரெறி
 மௌனோப தேச குருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(௭)

ஆதிக்க நல்கினவ ராரிந்த மாயைக்கெ
 னறிவின்றி யிடமில் லையோ
 வந்தரப் புஷ்பமுங் கானலின் னீருமோ
 ரவசரத் துபயோ கமோ

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
 புந்திக்கு ளிந்தர சாலஞ்
 சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயநீ
 தந்தருள்வ தென்று புகல்வாய்
 சண்மத ஸ்தாபனமும் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரசநிர் வாக நிலையீ
 மாதிக் கொ டண்டங் பரப்பெலா மறியவே
 வந்தருளு ஞான குருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(ந)

மின்னனைய பொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு
 விழிகொண்டு மையல் பூட்டு
 மின்னார்க ளின்பமே. மெய்யென்றும் வளர்மாட
 மேல்வீடு சொர்க்க மென்றும்
 பொன்னையழி யாதுவளர் பொருளென்று போற்றியிப்
 பொய்வேஷ மிகுதி காட்டிப்
 பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற் குணமெலாம்
 போக்கிலே போக விட்டுத்
 தன்னிகரி லோபாதி பாழும்பேய் பிடித்திடத்
 தரணிமிசை லோகா யதன்
 சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரச சிவானு பூதி
 மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டன்பின்
 வாழ்வித்த ஞான குருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(ச)

போனக மிருக்கின்ற சாலையிடை வேண்டுவ
 புசித்தற் கிருக்கு மதுபோற்
 புருஷர்பெறு தர்மாதி வேதமுட னாகமம்
 புகலுமதி னாலாம் பயன்
 ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுத
 னா னா விதங்க டோர்ந்து
 நானு னெனக்குளறு படைபுடை பெயர்த்திடவு
 நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்

மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேவையு
 மறிந்திரண் டொன்றென் னுமோர்
 மானத விகற்பமீற வென்றுநிற் பதுநமது
 மரபென்ற பரம குருவே
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(ரு)

கல்லாத வறிவுமேற் கேளாத கேள்வியுங்
 கருணைசிறி தேது மில்லாக்
 காட்சியுங் கொலைகளவு கட்காம மாட்சியாக்
 காதலித் திடுநெஞ் சமும்
 பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மல்லாது நன்மைகள்
 பொருந்துகுண மேது மறியேன்
 புருஷர்வடி வானதே யல்லாது கனவிலும்
 புருஷார்த்த மேது மில்லே
 னெல்லா மறிந்தநீ யறியாத தன்றெனக்
 கெவ்வண்ண முய்வண் ணமோ
 விருளையிரு ளென்றவர்க் கொளிதா ரகம்பெறு
 மெனக்குநின் னருடா ரகம்
 வல்லானெ னும்பெய ருனக்குள்ள தேயிந்த
 வஞ்சகனை யாள நினையாய்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மௌன குருவே.

(சு)

கானக மிலங்குபுலி பசுவொடு குலாவுநின்
 கண்காண மதயா னைநீ
 கைகாட்ட வுங்கையா னெகிழக் கெனப்பெரிய
 கட்டைமிக வேந்தி வருமே
 போனக மமைந்ததென வக்காம தேனுநின்
 பொன்னடியி னின்று சொலுமே
 புவிராசர் கவிராசர் தவராச னென்றுனைப்
 போற்றிசய போற்றி யென்பார்
 ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிலே
 நவநாத சித்தர் கருமுன்
 னட்பினை வீரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்
 ஞானிகரு முனைமெச் சுவார்

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(எ)

சுருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யல்லாற்
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளநில் பொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
தன்மைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரஷி பகலென்ப தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வின்பநிவ் டையர்கோடி மணிமந்த்ர சித்தநிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக்
குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிசை
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக்
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக்
குறையெலாந் தீரும்வண்ண
மருமல ரெடுத்துனிரு தானையர்ச் சிக்கவெனை
வாவென் றஷழப்ப தெந்நாண்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே..

(அ)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம் பூய்பாழ்த்த
வாணவத் தினும்வ லிதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறிய பொட்டாதி
யுர்தொன்று தொடினு மதுவாய்த்
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப் பிரமதி
தம்மொடு சமான மென்னுந்
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீங்கா னொனக்குநிக னென்னப்ர தாபித்
திராவண கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய்
திருக்குமித னெனெ நேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(ஆ)

புற்றவென லிகமாகி யொன்றைவிட் டொன்றைப்

பாழஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக் நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேன்று விதமோ
 சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
 திகீகென் றுணாத்த போது
 சிந்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெந்
 தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
 வுற்றுணர வுணர்வற்றுன் மத்தவெறி யினர்போல
 ளுளறுவேன் முத்தி மார்க்க
 முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
 யுறுவதெப் படியா யினு
 மற்றெனத் கையநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
 மலையிலக் கெனநம் பினைன்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

(40)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
 நிர்விஷய கைவல்ய மா
 நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
 நிர்த்தொந்த நித்த முக்த
 தற்பரவிஸ் வாதித வ்யோம்பரி பூரண
 சதானந்த ஞான பகவ
 சம்புசிவ சங்கர சர்வேச வென்றுநான்
 சர்வகா லமுநி னைவனோ
 தநீபுத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
 கானந்த பூர்த்தி யான
 வத்துவித நிச்சய சொருபசா க்ஷாத்கார
 வனுபுதி யனுசு தமுங்
 கற்பனை யறக்காண முக்கனுடன் வடநிழற்
 கண்ணு டிருந்த குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கர்க்க டவுளே.

(க)

மண்ணாதி யைந்தொடு புறத்திலுள் கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(௭)

சுருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யல்லாற்
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளநில் வொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
தன்மைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரவு பகலென்ப தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வின்பநிஷ்ட டையர்கோடி மணிமீந்த்ர சித்திநிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக்
குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிச்ச
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக்
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக்
குறையெலாந் தீரும்வண்ண
மருமல ரெடுத்துனிரு தானையர்ச் சிக்கவெனை
வாவென் றஷழப்ப தெந்நான்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே..

(௮)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்த்த
வாணவத் தினும்வ லிதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறிய வொட்டாதி
யுர்தொன்று தொடினு மதுவாய்த்
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப் பிரமாதி
தம்மொடு சமான மென்னுந்
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீங்கா னொக்குநிக னென்னப்ர தாபித்
திராவண கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய்
திருக்குமித னொடெ நேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

(௯)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
பற்றியுழல் கிருமி போலப்

பாழஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக் நின்னருள்
 பகர்ந்துமறி யேன்று விதமோ
 சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
 திகீகென் றுரைத்த போது
 சிந்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெந்
 தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
 வுற்றுணர வுணர்வற்றுன் மத்தவெறி யினர்போல
 ளுளறுவேன் முத்தி மார்க்க
 முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
 யுறுவதெப் படியா யினு
 மற்றெனத் கையநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
 மலையிலக் கெனநம் பினைன்
 மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே.

(க0)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
 நிர்விஷய கைவல்ய மா
 நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
 நிர்த்தொந்த நித்த முக்த
 தற்பரவிஸ் வாதித வ்யோமபரி பூரண
 சதானந்த ஞான பகவ
 சம்புசிவ சங்கர சர்வேச வென்றுநான்
 சர்வகா லமுநி னைவனே
 தநிபுத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
 கானந்த பூர்த்தி யான
 வத்துவித நிச்சய சொருபசா க்ஷாத்கார
 வனுபுதி யனுசு தமுங்
 சுற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற்
 கண்ணா டிருந்த குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கர்க்க டவுளே.

(க)

மண்ணாதி யைந்தொடு புறத்திலுள் கருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
 வுளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதி கலையாதி
 மன்னு சுத்தாதி யுடனே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மென்னியாப்

சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே

துவெளிய தாயகன் டானந்த சுகவாரி

தோற்றுமதை யென்சொல் லுவேன்

பண்ணுரு மிசையினெடு பாடிப் படித்தருட்

பான்மைநெறி நின்று தவருப்

பக்குவ விசேஷராய் நெக்குநெக் குருகிப்

பணிந்தெழுந் திருகை கூப்பிக்

கண்ணுறு கரைபுரள நின்றவன் பரையெலாங்

கைவிடாக் காட்சி யுறவே

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிதி

கருணா கரக்க டவுளே.

(2)

எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே

யெல்லாமு னுடைங் செயலே

யெங்கனும் வியாபிந் யென்றுசொலு மியல்பென்

றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்

சொல்லான் முழக்கியது மிக்கவுப காரமாச்

சொல்லிறந் தவரும் விண்டு

சொன்னவையு மினைநல்ல குருவர்ன பேருந்

தொகுத்த் நெறிதானு மிவையே

யல்லாம வில்லையென நன்றா வறிந்தே

யறிந்தபடி நின்று சுகநா

னாகாத லண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே

னதுவுநின தருளென் னவே

கல்லாத வறிஞனுக் குள்ளே யுணர்த்தினை

கதிக்குவகை யேது புதலாய்

கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிதி

கருணா கரக்க டவுளே.

(3)

பட்டப் பதற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்

பகஷமோ வெனது பகஷம்

பாத்தலிட மெங்கனும் சொத்தலை முடியாத

பரமவெளி யாக வொருசொற்

பிட்டமுடன் மென்னியா யுணர்செய் திருக்கவந்

சேராம லாரா கநான்

தெய்வ சட்டியதி னந்நொற்றை யுணர்வென

தேக்குசிறி யார்கள் போல

நட்டணைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாக வுன்னி
 நானென்று நீயென் நிரண்டில்லை யென்னவே
 நடுவே முளைத்த மனதைக்
 கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக் குரித் தாவனோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்க டவுளே.

(ச)

மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யரு ளிருந்துநீ
 மெய்யான மெய்யை யெல்லா
 மெய்யென் னுணர்த்தியது மெய்யிதற் கையமில்லை
 மெய்யேது மறியா வெறும்
 பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருந்துதான்
 பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
 பொய்யென வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
 புன்மையே னென்செய் குவேன்
 மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
 வடிவான ஞான குருவே
 மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
 மதங்கடொறு நின்ற குருவே
 கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
 கருத்தா மெனர்த்து குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்க டவுளே.

(ரு)

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
 பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
 பார்க்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்தியப்
 பனிமல ரெடுக்க மனமு
 நண்ணே னலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
 னானுமென் னுளநிற்றி நீ
 நான்கும் பிடும்போ தகாக்கும் பிடாதலா
 னான்பூசை செய்யன் முறையோ
 விண்ணேவி னாதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந் தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேய வித்தின் முளையே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மெளனியாய்
 சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
 துவெளிய தாயகன் டானந்த சுகவாரி
 தோற்றுமதை யென்சொல் லுவேன்
 பண்ணுரு மிசையினொடு பாடிப் படித்தருட்
 பான்மைநெறி நின்று தவறாப்
 பக்குவ விசேஷராய் நெக்குநெக் குருகிப்
 பணிந்தெழுந் திருகை கூப்பிக்
 கண்ணூறு கரைபுரள நின்றவன் பரையெலாங்
 கைவிடாக் காட்சி யுறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(2)

எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
 யெல்லாமு னுடை செயலே
 யெங்கனும் வியாபிந் யென்றுசொலு மியல்பென்
 றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
 சொல்லான் முழக்கியது மிக்கவுப காரமாச்
 சொல்லிறந் தவரும் விண்டு
 சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவீரன் பேருந்
 தொகுத்த நெறிதானு மிவையே
 யல்லாம லில்லையென நன்றா வறிந்தே
 யறிந்தபடி நின்று சுகநா
 னாகாத வண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே
 னதுவுநின் தருளென் னவே
 கல்லாத வறிஞனுக் குள்ளே யுணர்த்தினே
 கதிக்குவகை யேது புகலாய்
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(3)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
 பகஷமோ வெனது பகஷம்
 பார்த்தவிட மெங்கனும் நோத்தகில குடியாது
 பரமவெளி யாக வொருசொற்
 பட்டமுடன் மெளனியா யருள்செய் திருக்கவஞ்
 சேராம லாரா கநான்
 சிறுவிதி சட்டியதி னாகுகொற்றை யுன்மென்
 தேக்குசிறி யார்கள் போல

நட்டணைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாக வுன்னி
 நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
 நடுவே முளைத்த மனதைக்
 கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக் குரித் தாவனோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்க டவுளே.

(ச)

மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யரு ளிருந்துநீ
 மெய்யான மெய்யை யெல்லா
 மெய்யென வுணர்த்தியது மெய்யிதற் கையமில்லை
 மெய்யேது மறியா வெறும்
 பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருந்துதான்
 பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
 பொய்யென வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
 புன்மையே னென்செய் குவேன்
 மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
 வடிவான ஞான குருவே
 மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
 மதங்கடொறு நின்ற குருவே
 கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
 கருத்தாடு ணர்த்து குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்க டவுளே.

(ரு)

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
 பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
 பார்க்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்தியப்
 பனிமல ரெடுக்க மனமு
 நண்ணே னலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
 னாணுமென் னுளநிற்றி நீ
 நான்கும் பிடும்போ தகாக்கும் பிடாதலா
 னான்பூசை செய்யன் முறையோ
 விண்ணேவி னாதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந் தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேய வித்தின் முளையே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மெளனியாய்ச்
 சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
 துவெளிய தாயகண் டானந்த சுகவாரி
 தோற்றுமதை யென்சொல் லுவேன்
 பண்ணொரு மிசையினொடு பாடிப் படித்தருட்
 பான்மைநெறி நின்று தவறாப்
 பக்குவ விசேஷராய் நெக்குநெக் குருகிப்
 பணிந்தெழுந் திருகை கூப்பிக்
 கண்ணூறு கரைபுரள நின்றவன் பரையெலாங்
 கைவிடாக் காட்சி யுறவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(2)

எல்லா மு னடிமையே யெல்லா மு னுடைமையே
 யெல்லா மு னுடைய செயலே
 யெங்கணும் வியாபிந் யென்றுசொ லு மியல்பென்
 றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
 சொல்லான் முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
 சொல்லிறந் தவரும் விண்டு
 சொன்னவையு மினைநல்ல குருவர்ன பேருந்
 தொகுத்த நெறிதானு மிவையே
 யல்லாம லில்லையென நன்றா வறிந்தே
 யறிந்தபடி நின்று சுகநா
 னாகாத லுண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே
 னதுவுநின தருளென் னவே
 கல்லாத வறிஞனுக் குள்ளே யுணர்த்தினை
 கதிக்குவகை யேது புகலாய்
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(3)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
 பகூமோ வெனது பகூம்
 பார்த்தவிட மெங்கணங் கோத்தநிலை குலையாது
 பரமவெளி யாக வொருசொற்
 றிட்டமுடன் மெளனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
 சேராம லாரா கநான்
 சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்ணிண்டு
 தேக்குசிறி யார்கள் போல

நட்டணைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
 நன்னிலய மாக வுன்னி
 நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
 நடுவே முளைத்த மனதைக்
 கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
 கருணைக் குரித் தாவனோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்க டவுளே.

(ச)

மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யரு ளிருந்துநீ
 மெய்யான மெய்யை யெல்லா
 மெய்யென வுணர்த்தியது மெய்யிதற் கையமிலை
 மெய்யேது மறியா வெறும்
 பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருந்துதான்
 பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
 பொய்யென வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
 புன்மையே னென்செய் குவேன்
 மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
 வடிவான ஞான குருவே
 மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
 மதங்கடொறு நின்ற குருவே
 கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
 கருத்தா டெனர்த்து குருவே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்க டவுளே.

(ரு)

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
 பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
 பார்க்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்தியப்
 பனிமல ரெடுக்க மனமு
 நண்ணே னலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
 னனுமென் னுளநிற்றி நீ
 நான்கும் பிடும்போ தகாக்கும் பிடாதலா
 னான்புகை செய்யன் முறையோ
 விண்ணேவி னாதியாம் பூதமே நாதமே
 வேதமே வேதாந் தமே
 மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
 வித்தேய வித்தின் முளையே

கண்ணே கருத்தேயெ நெண்ணே யெழுத்தே
கதிக்கான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே.

(சு)

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தான்வந்து முற்று மெனலாற்
சகமீ திருந்தாலு மரணமுண் டென்பது
சநாநிஷ்டர் நினைவ தில்லை
சிந்தையறி யார்க்கீது போதிப்ப தல்லவே
செப்பினும் வெகுதர்க் கமாந்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர் சுகராதி முனிவோர்கள்
சித்தாந்த நித்ய ரலவோ
விந்த்ராதி தேவதைகள் பிரமாதி கடவுள்
ரிருக்காதி வேத முனிவ
ரொண்ணரிய கணநாதர் நவநாத சித்தர்க
ளிரவிமதி யாதி யோர்கள்
கந்தருவர் கின்னரர்கண் மற்றையர்க ளியாவருங்
கைகுவித் திடுதெய் வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே.

(எ)

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத் தேன்கர்ம
துஷ்டதே வதைக ளில்லை
துரியநிறை சாந்ததே வதையா முனக்கே
தொழும்பனன் பபிஷேக நீ
ருள்ளுறையி லென்னாவி நைவேத்தியம் ப்ராண
னோங்குமதி தூப தீப
மொருகால மன்றிது சதாகால பூசையா
வொப்புவித் தேன்கருணை கூர்
தெள்ளிமறை வடியிட்ட வமுதப் பிழம்பே
தெளிந்ததே னேசீ னியே
திவ்யரச மியாவந் திரண்டொழுகு பாகே
தெவிட்டாத வானந் தமே
கள்ளனறி ஓடுமே மெள்ளமெள வெளியாய்க்
கலக்கவரு நல்ல வறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே.

(அ)

உடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க
 னூற்றென வெதும்பி யூற்ற
 ஓசிகாந் தத்தினைக் கண்டனுகல் போலவே
 யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
 படபடென நெஞ்சம் பதைத்துண் ணடுக்குறப்.
 பாடியா டிக்கு தித்துப்
 பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
 பரப்பியார்த் தீர்த்தெழுந்து
 மடலவிழு மலரனைய கைவிரித் துகிகூப்பி
 வானேய வானி லின்ப
 மழையே மழைத்தானா வெள்ளமே நீழே
 வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
 கடன்மடை திறந்தனைய வன்பரன் புக்கெளியை
 சன்னெஞ் சனுக்கெ ளியையோ
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(க)

இங்கற்ற படியங்கு மெனவறியு நல்லறிஞ
 ரெக்கால மும்மு தவுவா
 நின்சொறவ றூர்பொய்மை யாழிமுகுக் குரையர்
 நிரங்குவார் கொலைகள் பயிலார்
 சங்கற்ப சித்தரவ ருள்ளக் கருத்திலுறை
 சாக்ஷிநீ யிகபரத் துஞ்
 சந்தான கற்பகத் தேவா யிருந்தே
 சமஸ்தவின் பமுமு தவுவாய்
 சிங்கத்தை யொத்தெனைப் பாயவரு வினையினைச்
 சேதிக்க வருசிம் புளே
 சிந்தா குலத்திமிர மகலவரு பானுவே
 தினனென் களையே றவே
 சுங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் வளரருட்
 ககனவட் டக்கப் பலே
 கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே.

(க௦)

சி த் த ர் க ண ம்.

துக்கொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
 சென்றோடி யாடி வருவீர்

செம்பொன்மக மேருவொடு குணமேரு வென்னவே
 திகழ்துருவ னளவ ளாவி
 யுக்ரமிகு சக்ரதர னென்னநிற் பீர்கையி
 லுழுந் தமிழுமாச மனமா
 வோரோழு கடலையும் பருகவல் லீரிந்தர
 னுலகுமயி ராவ தழுமே
 கைக்கெளிய பந்தி வெடுத்து விளையாடுவீர்
 சூகனவட் டத்தை யெல்லாங்
 கடுகிடை யிருத்தியே யஷ்டகுல் வெற்பையுங்
 காட்டுவீர் மேலு மேலு
 மிக்கசித் திகளெலாம் வல்லநீ ரடிமைமுன்
 விளங்கவரு சித்தி யிலையோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(க)

பாட்டளி துதைந்துவளர் கற்பகந னீழலைப்
 பாரினிடை வரவ ழைப்பீர்
 பத்மநிதி சங்கநிதி யிருபாரி சத்திலும்
 பணிசெயுந் தொழிலாளர் போற்
 கேட்டது கெழுத்துவர நிற்கவைப் பீர்பிச்சை
 கேட்டுப் பிழைப்போ ரையுங்
 கிரீடபதி யாக்குவீர் கற்பாந்த வெள்ளமொரு
 கேணியிடை குறுக வைப்பீ
 ரோட்டினை யெடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றுக
 வொளிவிடும் பொன்னாக் குவீ
 ருரகனு மிளைப்பாற யோகதன் டத்திலே
 யுலகுசுமை யாக வருளான்
 மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக் கல்லையனன்
 மெழுகாக்கி வைப்ப தரிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(உ)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றொடொன் றுகவே
 பற்றிலய மாகு போது
 பரவெளி யின்மருவுவீர் கற்பாந்த வெள்ளம்
 பரந்திடி னதற்கு மீதே
 நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை
 நிற்பீர் விகற்ப மாகி

கெடியமுகி லேழும் பரந்தவரு ஷிக்கிலோ
 நிலவுமதி மண்டல மதே
 பூரென விளங்குவீர் பிரமாதி முடிவில்விடை
 யூர்தியரு ளாலுல வுவி
 ருலகங்கள் கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்
 றுலாவினற் றுரணையி னான்
 மேருவென வசையாம னிற்கவுல் லீருமது
 •மேதக்க•சித்தி யெளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௩)

ஏண்ணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
 னியாதினும் மரிதரிது கா
 ணிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகி லேன்
 கண்ணக னிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
 ககனவட் டத்தி னின்று
 காலூன்றி நின்றுபொழி யானந்த முகிலொடு
 கலந்துமதி யவச முறவே
 பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியு மட்டுமே
 பதியா யிருந்த தேகப்
 பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண் டலியாயி
 பண்ணவித னருளி னாலே
 விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
 வேண்டுவே னுமதடிமை நான்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௪)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கே னென்சொல்கேன்
 பொழுது போக்கே தென்னிலோ
 பொய்யுட் னிமித்தம் புசிப்புக் கலைந்திடல்
 புசித்தபின் கண்ணுற்ங் கல்
 கைதவ் மலாமலிது செய்தவம தல்லவே
 கண்கெட்ட பேர்க்கும் வெளியாய்க்
 கண்டதிது விண்டிதைக் கண்டித்து நின்றலெக்
 காலமோ வதையறி கிலேன்
 மைதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
 வரையினொடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதுகும் யோகதண் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

(ரு)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மனமாத்
கேள்வியி னிசைந்து நிற்புக்
கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுங்
கிள்ளாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்க ளோலிடச்
சிங்காச னாதி பர்களாய்த்
திக்குத் திகந்தமும் பூரண மதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்த கால
மிசையமலர் மீதுறை மணம்போல வானந்த
மிதயமேற் கொள்ளும் வண்ண
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவர்க ளெலாம்
வீசயசய சயவென்ன வாசிசொல வேகொலு
விருக்குதும் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கண்மே.

(சு)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வொருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறங்குபோ லோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கண்மேனும் யான்
காணிலேன் றிருவருளை யல்லாது மெளனியாய்க்
கண்மூடி யோடு மூச்சைக்
கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்
கனலினை யெழுப்ப நினைவும்
பூணிலே னிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
போக்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக னாயினே னாயினுங் கடையான
புன்மையே னின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் மலையிலக் காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௭)

கன்னலமு தெனவுமுக் கனியெனவும் வாயுறு
கண்டெனவு மடியெ டித்துக்
கடவுளர் கடந்ததல வழுதழுது பேய்போற்
கருத்திலெழு கின்ற வெல்லா
மென்ன தறியாமை யறி வென்னுமிரு பகுதியா
லீட்டுதமி ழென்ற மிழினுக்
கின்னல்பக ராதுலக மாராமை மேலிட்
டிருத்தலா லித்த பிழையே
சொன்னவனி யாவனவன் முத்திசித் திகளெலாந்
தோய்ந்த நெறியே படித்தீர்
சொல்லுமென வவர்நீங்கள் சொன்னவவை யிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்த னெனவே
பின்னல்பெற வேசொல்ல வச்சொல்கேட் டடிமைமனம்
விகசிப்ப தெந்த நாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௮)

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற்
போந்திடை யொடுக்க முறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர் மையா
லெற்பட விளங்குகக னத்திலிமை யாவிழி
யிசைந்துமே னோக்க முறலா
லிரவுபக லிருளான கனதந்தி படநூறி
யிதயங் களித்திடுத லாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னூரியது
படைத்துப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் ஞெடர்நெடிய
பருமர வனங்க ளாரும்
வெற்பினிடை யுறைதலாற் றவராச சிங்கமென
மிக்கோ ருமைப்புசுழ்வர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௯)

தல்லாத பேர்களை நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லாத வென்

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன்
 கைவல்ய ஞான நீதி
 நல்லோ ருணாக்கிலோ கர்மமுக் கியமென்று
 நாட்டுவேன் கர்ம மொருவ
 னாட்டின லோபழைய ஞானமுக் கியமென்று
 நவிலுவேன் வடமொழியி லே
 வல்லா னொருத்தன்வர வந்தரா விடத்திலே
 வந்ததா விவக ரிப்பேன்
 வல்லதமி ழறிஞர்வரி னங்ஙனே வடமொழியின்
 வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்
 வெல்லாம லெவனாயு மருட்டிவிட வகைவந்த
 வித்தையென் முத்தி தருமோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தன் கணமே.

(க௦)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்கும்க்
 குணமொன்று மொன்றி லேன்பாற்
 கோரமெத் தனைபகூத பாதமெத் தனைவன்
 குணங்களெத் தனைகொடிய பாழ்ங்
 கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத் தனைமனக்
 தள்ளமெத் தனையுள்ள சற்
 காரியஞ் சொல்லிடினு மறியாமை யெத்தனை
 கதிக்கென் றமைத்த வருளிற்
 செல்லாமை யெத்தனைவிர் தாகோஷ்டி யென்னிலோ
 செல்வதெத் தனைமு யற்சி
 சிந்தையெத் தனைசலன மிந்தரசா லம்போன்ற
 தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
 யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை
 யானே னிவைக்கு மாளோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(க)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
 சேர்ந்துவளர் சித்தாகியச்
 சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
 திரமாகி நானா விதப்

பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
 புலனுமா னையம்பூ தமாய்ப்
 புறமுமா யிகழுமாய்த் தூரஞ் சமீபமாய்ப்
 போக்கொடு வரத்து மாகி
 யிருளாகி யொளியாகி நன்மைதீ மையுமாகி
 யின்றாகி நாளை யாகி
 யென்றுமா யொன்றுமாய்ப் பலவுமா யாவுமா
 யிவையல்ல வாய நின்னை
 யருளாகி நின்றவர்க ளறிவதல் லாலொருவ
 ரறிவதற் கௌதா குமோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௨)

மாறுபடு தர்க்கந் தொடுக்கவறி வார்சாண்
 வயிற்றின் பொருட்ட தாக
 மண்டலமும் விண்டலமு மொன்றாகி மனதுழல
 மாலாகி நிற்க வறிவார்
 வேறுபடு வேடங்கள் கொள்ளவறி வாரொன்றை
 மெணமெணன் றகம்வே ற்தாம்
 வித்தையறி வாரெமைப் போல்வே சந்தைபோன்
 மெய்நூல் விரிக்க வறிவார்
 சேறுபுலி போற்சேறி மூச்சைப் பிடித்துவிழி
 செக்கச் சிவக்க வறிவார்
 திரமென்று தந்தம் மதத்தையே தாமதச்
 செய்கைகொடு முளற வறிவா
 ராறுசம யங்கடொறும் வேறுவே றுகிவினை
 யாடுமுனை யாவ ரறிவா
 ரண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௩)

கூரயிலே யுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன் மண்டிய
 கடும்பசி னனக்க டைத்துங்
 கார்வரையின் முழையிற் கருங்கல்போ லசையாது
 கண்மூடி நெடிதி ருந்தும்
 தயினிடை வைகியுந் தோயமதின் மூழ்கியுந்
 தேகங்க ளென்பெ லும்பாய்த்
 தெரியநின் றுஞ்சென்னி மயிர்களுக் டாக்குருவி
 தெற்றவெயி லாடி ருந்தும்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
 மௌனத்தி லேயி ருந்து
 மதிமண்ட லத்திலே கனல்செல்ல வழுதுண்டு
 வனமு டிருந்து மறிஞ்
 ராயுமறை முடிவான வருணாடி னுரடிமை
 யகிலத்தை தூடன் முறையோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(ச)

சுத்தமு மசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
 தொந்தமுட னிர்த்தொந் தமும்
 ஸ்தூலமொடு சூக்ஷ்மமு மாசையு நிராசையுஞ்
 சொல்லுமொரு சொல்லின் முடிவும்
 பெத்தமொடு முத்தியும் மாவமொ டபாவமும்
 பேதமொட பேத நிலையும்
 பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
 பெண்ணினுட னுணு மற்று
 நித்தமு மனித்தமு மஞ்சனநி ரஞ்சனமு
 நிஷ்களமு நிகழ்ச் சளமு
 நீதியும னீதியு மாதியொட நாதியு
 நிர்விஷய விஷய வடிவு
 மத்தனையு நீயலதெ ளத்தனையு மில்லையெனின்
 யாங்களுனை யன்றி யுண்டோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(ரு)

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
 கண்டகங் கார மென்னுங்
 கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
 காணத் திருத்தி மேன்மேற்
 பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
 பதித்தன்பு நீரா கவே
 பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயைவன்
 பறவையனு காத வண்ண
 நேராக நின்றுவினை போகம் புசித்துண்ட
 நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
 நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
 நின்னருட் பார மென்று

மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற தூரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த் மான பரமே.

(சு)

வானாதி பூதமா யகிலாண்ட கோடியாய்
மலையாகி வளைக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ள மாகி
நானாகி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானென்ப தற்றி டாதே
நானு எனென்குளறி நானு விகாரியாய்
நானறிந் தறியா மையாய்ப்
போனா லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபந்
பொழுதுபுகு முன்கண் மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள் வானற்றனை யெழுப்பவச மோவினிப்
போதிப்ப தெந்த நெறியை
யானாலு மென்கொடுமை யனியாய மனியாய
மார்பா லெடுத்து மொழிவே
னண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(எ)

பொய்யினேன் புலையினேன் கொலையினே னின்னருள்
புலப்பட வறிந்து நிலையாப்
புன்மையேன் கல்லாத தன்மையே னன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளை நாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினே னென்றென் னைந்
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேது புகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
தூரியனே தூரியமுங் காணவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதி ருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே.

(அ)

எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
 னிதயமு மொடுங்க வில்லை
 யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவில்லை
 யாதினும் மபிமான மென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட திகையோ டிரக்கமென்
 சென்மத்து நானறிகி லேன்
 சீவமொடு தவவிரத மொருகன்வி லாயினுந்
 நரிசனங் கண்டு மறியேன்
 பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்கு மெய்ப்மொழி
 புகன்றிடேன் பிறர்கேட் கவே
 போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதை நானே
 யத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
 வவனிமிசை யுண்டோ சொலா
 யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௯)

எக்கால முந்தனக் கென்னவொரு செயலிலா
 வேழைநீ யென்றி ருந்திட்
 டெனதாவி டுடல்பொருளு மெளனியாய் வந்துகை
 யேற்றுநம தென்ற வன்றே
 பொய்க்கால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
 பொய்யுடலை மெய்யென் னலும்
 பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
 பொய்யினும் பொய்யா கையான்
 மைக்கா லிருட்டினைய விருளில்லை யிருவினைகள்
 வந்தேற வழியு மில்லை
 மனமில்லை யம்மனத் தினமில்லை வேறுமொரு
 வரவில்லை போக்கு மில்லை
 யுக்கால மிக்கால மென்பதிலை யெல்லா
 மதீதமய மான தன்றோ
 வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே.

(௧௦)

சுகவாரி.

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே
 னெனருசித் திடவலிய வந்

தின்பங்கொடுத்தினை யெந்நேர நின்னன்ப
 ரிடையறா துருகி நாடி
 யுன்னிய கருத்தவிழ வுறாகுளறி யுடலெங்கு
 மோய்ந்தயர்ந் தவச மாகி
 யுணர்வரிய பேரின்ப வனுபூதி யுணர்விலே
 யுணர்வார்க ளுள்ள பழகாண்
 கன்னிகை யொருத்திசிற றின்பம்வேம் பென்னினுங்
 கைக்கொள்வள் பக்கு வத்திற்
 கணவனருள் பெறினமுனே சொன்னவா றென்னெனக்
 கருதிநகை யாவ ளதுபோற்
 சொன்னபடி கேட்குயிப் பேதைக்கு நின்கருணை
 தோற்றிற் சுகாரம்ப மாஞ்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(க)

அன்பின்வழி யறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தென்னை
 யறியாத பக்கு வத்தே
 யாசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்துநா
 னற்றே னலந்தே னென
 வென்புல மயங்கவே பித்தேற்றி விட்டா
 யிரங்கியொரு வழி யாயினு
 மின்பவெள மாகவந் துள்ளங் களிக்கவே
 யெனைநீ கலந்த துண்டோ
 தன்பருவ மலருக்கு மணமுண்டி வண்டுண்டு
 தண்முகை தனக்கு முண்டோ
 தமிழனேற் கிவ்வணந் திருவுள மிரங்காத
 தன்மையாற் றனியி ருந்து
 துன்பமுறி னெங்ஙனே யறியாத நின்னன்பர்
 சுகம்வந்து வாய்க்கு முரையாய்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(உ)

கல்லேனு மைய்வொரு காலத்தி லுருகுமென்
 கன்னெஞ்ச முருக விலையே
 கருணைக் கிணங்காத வன்மையையு நான்முகன்
 கற்பிக்க வொருக டவுளோ
 வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனும்பெரு
 வழக்குக் கிழுக்கு முண்டோ.

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியெனை
 வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
 பொல்லாத சேயெனிற் றுய்தள்ள நீதமோ
 புகலிடம் பிறிது முண்டோ
 பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
 புன்மையே னாவ னந்தோ
 சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்
 சும்மா விருக்க வருளாய்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௩)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
 லிள்கமன தழலின் மெழுகா
 யிடையறா துருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
 யிருவிழிக ணீரி றைப்ப
 வன்பினான் மூர்ச்சித்த வன்பருக் கங்ஙனே
 யமிர்த சஞ்சீவி போல்வந்
 தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளன்பி லாதவெனை
 யார்க்காக வடினம கொண்டாய்
 புன்புலான் மயிர்தோ னரம்பென்டி மொய்த்திடு
 புலைக்குடிலி லருவ ருப்புப்
 பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
 புந்தி செலுமோ பாழிலே
 துன்பமர் யலையவோ வுலகநடை யையவொரு
 சொற்பனத் திலும்வேண் டிலேன்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௪)

வெந்நீர் பொருதெனுடல் காலின்முட் டைக்கவும்
 வெடுக்கென் றசைத்தெ டுத்தால்
 விழியிமைத் தங்ஙனே தண்ணருளை நாடுவேன்
 வேறொன்றை யொருவர் கொல்லி
 னந்நேர மையோவென் முகம்வாடி நிற்பதுவு
 மையநின் னருள றியுமே
 யானாலு மெத்தப் பயந்தவனி யானென்னை
 யாண்டநீ கைவி டாதே
 யிந்நேர மென்றிலை யுடற்சுமைய தாகவு
 மெடுத்தா லிறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருதீர்வை யாயமுண் டாயினு
 மிறைஞ்சுகு ராதி யான
 தொன்னீர்மை யாளர்க்கு மானிடம் வகுத்தவரு
 டெனையென்று நம்பு கின்றேன்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சகவா ரியே.

(௫)

உற்றுவன வற்றிநி ராசையென் ரொருபூமி
 பற்றிப் பிடிக்கு மியோகப்
 பாங்கிற் பிராணலய மென்னுமொரு பூமியிவை
 பற்றின் மனமறு மென்னவே
 சுற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிந்தகனி
 கனிவிக்க வந்த கனிபோற்
 கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவினொடு
 கனிவாய் திறந்து மொன்றைப்
 பெற்றவனு மல்லேன் பெருதவனு மல்லேன்
 பெருக்கத் தவித்து ளறியே
 பெண்ணீர்மை பென்னவிரு கண்ணீ ரிழைத்துநான்
 பேய்போ லிருக்க வுலகஞ்
 சுற்றிநகை செய்யவே யுலையவிட் டாயெனிற்
 சொல்லவினி வாயு முண்டோ
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சகவா ரியே.

(சு)

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
 வறிவேயெ னறிவி லூறு
 மானந்த வெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
 னாடினே னாடி நாடி
 விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன்
 மெய்சிலிர்ந்த திருகை கூப்பி
 லின்மாரி யெனவெனிரு கண்மாரி பெய்யவே
 வேகற் றயர்ந்தே னியா
 னிரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனா னுலமுனை
 யிடைவிட்டி நின்ற துண்டோ
 வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
 யாதேனு மறியா வெறுந்
 துரும்பனே னென்னினுங் கைவடுத னீதியோ
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(எ)

பாராதி யண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கின்ற
பரவெளியி னுண்மை காட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசு காட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிர்ச்சிந்தை காட்டிச்
சீதாகால நிஷ்டை யெனவே
சுகசநிலை காட்டின சுகாதீத நிலயந்
தனைக்காட்ட நாள் செல்லுமோ
காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
காலுன்றி மழைபொழிதல் போற்
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
கம்மியா னந்த வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் முழங்கியே
தொண்டரைக் கூவு முகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(அ)

பேதித்த சம்பமோ வொன்றுசெர்ன படியொன்று
பேசாது துறவா கியே
பேசாத பெரியோர்க ணிருவிகற் பத்தினுற்
பேசார்கள் பரம குருவாய்ப்
போதிக்கு முக்கணிறை நேர்மையாய்க் கைக்கொண்டு
போதிப்ப தாச் சறிவிலே
போக்குவர வறவின்ப நீக்கமற வசனமாப்
போதிப்ப தெவரை யனே
சாதித்த சாதனமு மியோகியர்க ணமதென்று
சங்கிப்ப ராத லாலே
தன்னிலே தானு யயர்ந்துவிடு வோமெனத்
தனியிருந் திடினங்ங னே
சோதிக்க மனமாயை தனியேவி னுலடிமை
சுகமாவ தெப்படி சொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

(ஆ)

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
வலரிமண் டலநடுவி லோ

வன்னெவி லோவமிர்த மதினெவி லோவன்ப
 ரகமுருகி மல்க டேவித்
 தெண்டமிட வருமூர்த்தி நிலையிலோ திக்குத்
 திகந்தத்தி லோவெளியி லோ
 செழவிந்து நாதநிலை தன்னிலோ வேதாந்த
 சித்தாந்த நிலைதன்னி லோ
 கண்டபல பொருளிலோ காணாத நிலையெனக்
 கண்டகூ னியமதனி லோ
 காலமொரு மூன்றிலோ பிறவிநிலை தன்னிலோ
 கருவிகர ணங்க ளோய்ந்த
 தொண்டூர்க ளிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
 தொழும்பனேற் குளவு புகலாய்
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௦)

எந்தநாள் கருணைக் குறித்தாகு நாளெனவு
 மென்னிதய மெனைவாட் டுதே
 தென்று சொல்லுவேன் முன்னொடுபின் மனைவா
 மிறறைவரை யாது பெற்றேன்
 பந்தமா னதிலிட்ட மெழுகாகி யுள்ளம்
 பதைத்துப் பதைத்து ருகவோ
 பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாய்ப்
 பலகாலு மூர்ச்சிப்ப தோ
 சிந்தையா னதுமறிவை யென்னறிவி லறிவான
 தெய்வநீ யன்றி யுளதோ
 தேகநிலை யல்லவே யுடைகப்பல் கப்பலாய்த்
 திசையாழி யூடு செலுமோ
 சொந்தமா யாண்டநீ யறியார்கள் போலவே
 துன்பத்தி லாழ்த்தன் முறையோ
 சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௧)

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ
 லிருக்கவில் யோமன் தெனு
 ரியானுமென் னட்பாம் பிராணனு மெமைச்சடம்
 தென்றுனைச் சித்தென்று மே
 யந்நா ளிலெவனோ பிரித்தா னதைக்கேட்ட
 வன்றுமுத லின்று வரையு

மரியாய் மாயெமை யடக்கிக் குறுக்கே
 யடர்ந்தரசு பண்ணி யெங்கண்
 முன்னாக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
 மூடமன மிகவு மேசு
 மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன்
 முறைமையோ பதினா யிரஞ்
 சொன்னாலு நின்னாரு ளிரங்கவிலை யேயினிச்
 சுகம்வருவ தெப்படி சொலாய்
 சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே.

(௧௨)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதெ னும்பெரிய
 வாப்த்தர்மொழி ஷொன்று கண்டா
 லறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
 யறிந்தார்க ளறியார் களார்
 மௌனமொ டிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம்
 வாயாய்ப் பிதற்று மவரார்
 மனதெனவு மொருமரையெ னங்கே யிருந்துவரும்
 வன்மைபொ டிரக்க மெங்கே
 புவனம் படைப்பதென் கர்த்தவிய மெவ்விடம்
 பூதபே தங்க ளெவிடம்
 பெய்மெயித மகிதமேல் வருநன்மை தீமையொடு
 பொறைபொரு மையுமெவ் விட
 மெவர்கிறிய ரெவர்பெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனை யன்றி யுண்டோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௧)

அன்னே யனையெனுஞ் சிலசமய நின்னையே
 யையாவை யாவென் னவே
 யலறிடுஞ் சிலசமய மல்லாது பேய்போல
 வலறியே யொன்று மிலவாய்ப்
 பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
 பிதற்றிடுஞ் சிலசமய மேற்
 பேசரிய வொளியென்றும் வெளியென்றும் நாதாதி
 பிறவுமே நிலய் மென்றுந்

தன்னே நிலத்தோ ரணுவென்று மூவிதத்
தன்மையாங் கால மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாகி வேறதாய்ச்
சதாஞாண் வானந்த மா
யென்னே யெனேகருணை வினையாட் டிருந்தவா
றெம்மனோர் புகல வெளிதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
• யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௨)

வேதமுட னாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேதுமுள கலைக் கெல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
விரிவா வெடுத்து னைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
யுன்பெனு ஞான மாகு
முகமனு பவவசன மூன்றுக்கு மொவ்வுமீ
துபயவா திகள்சம் மத
மாதலி னெனக்கினிச் சரியையா திகள்போது
மியாதொன்று பாவிக்க நா
னதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கி
னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையு முண்டோ
• விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௩)

சொல்லான் திற்சற்றும் வாராத பிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத் தாட்டி யாட்டித்
துடையினைக் கிள்ளல்போற் சங்கற்ப மொன்றிற்
• ரெடுக்குந் தொடுத்த ழிக்கும்
பொல்லாத் வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
போந்துதலை சுற்றி யாடும்
புருஷனி லடங்காத பூவைபோற் றுனே
புறம்போந்து சஞ்ச ரிக்குங்
கல்லோ டிரும்புக்கு மிதவன்மை காட்டிடுங்
காணுது கேட்ட வெல்லாங்
கண்டதாக் காட்டியே யணுவாச் சுருக்கிடுங்
கப்டநா டகசா லமோ

வெல்லாமும் வலதிந்த மனமாயை யேழையா
மென்னு லடக்க வசமோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(சு)

கண்ணுர நீர்மல்தி யுள்ளநெக் குருகாத
கள்ளனே னுனாலு மோ
கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே
கண்பனித் தாரை காட்டி
யண்ணு பரஞ்சோதி யப்பா வுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெ ழுந்த
வன்பாகி நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை
யகிலமுஞ் சிறிதறியு மேற்
றண்ணுரு நின்னதரு ளறியாத தல்லவே
சற்றேனு மினிதி ரங்கிச்
சாசுவத முத்திநிலை யீதென் னுணர்த்தியே
சகசநிலை தந்து வேறென்
றெண்ணும லுள்ளபடி சுகமா யிருக்கவே
யேழையேற் கருள்செய் கண்டா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(சு)

காகமா னதுகோடி கூடுகின் றாலுமொரு
கல்லின்முன் னெதிர்நிற்கு மோ
கர்மமா னதுகோடி முன்னேசெய் தாலுநின்
கருணை ப்ரவாக வருளைத்
தாகமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ
தமியனேற் கருட்டாக மோ
சற்றுமிலை யென்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாஞ்
சங்கேத மாய்க் கூடியே
தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
சேராமல் யோக மார்க்க
சித்தியோ வரவில்லை சகசநிஷ்டை டைக்குமென்
சிந்தைக்கும் வெகுதூ ரநர்
னேகமாய் நின்னோ டிருக்குநா னெந்தநா
ளிந்நாளின் முற்று றுதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(சு)

ஒருமைமன தாகியே யல்லலற நின்னருளி
 லொருவனான் வந்தி ருக்கி
 னுலகம் பொருததோ மாயா விசித்ரமென
 வோயுமோ விடமில்லை யோ
 வருளுடைய நின்னன்பர் சங்கைசெய் திடுவரோ
 வலதுகிர்த் தியகர்த்த ரா
 யுகிலம் படைத்தெம்மை யாங்கின்ற பேர்சில
 • ரடாதென்ப ரோவ கன்ற
 பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள்
 பேய்க்கோல மாய்வி தண்டை
 பேசுமோ வலதுதான் பரிபாக காலம்
 பிறக்கவிலை யோதொல்லை யா
 மிருமைசெறி சடவினை யெதிர்த்துவாய் பேசுமோ
 வேதுளவு சிறிது புகலா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௭)

நில்லாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகநிலை
 நின்றிடவு மௌனி யாகி
 • றோரே யுபாயமொன் றருளினைகைய யோவிதனை
 - நின்றனுட் டிக்க வென்றாற்
 கல்லாத மனமோ வொடுங்கியுப ரதிபெறக்
 காணவிலை யாகை யாலே
 • கையேற் றுணும்புசிப் பொவ்வாதெ நாளுமுன்
 காட்சியி லிருந்து கொண்டு
 வல்லாள ராயியம நியமாதி மேற்கொண்ட
 மாதவர்க் கேவல் செய்து
 மனதின் படிக்கெலாஞ் சித்திபெற லாளுநாம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெ னக்கிங்
 • மில்லாமை யொன்றினையு மில்லாமை யாகவே
 யிப்போ திரங்கு கண்டா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(௮)

மரவுரி யுதித்துமலை வனநெற் கொறித்துமுதிர்
 வனசருகு வாயில் வந்தால்
 புனபசி தவிர்த்துமனல் வெயிலாதி மழையால்
 வருந்தியும் மூலவ னலைச்

சிரமள வெழுப்பியு நீரினிடெ மூழ்கியுந்
 தேகநம தல்ல வென்று
 சிற்சுகவ பேகைகூயால் நின்னன்பர் யோகஞ்
 செலுத்தினு ரியாம் பாவியேம்
 விரவுமறு சுவையினொடு வேண்டுவ புசித்தனாயில்
 வேண்டுவ வெலா முகித்தி
 மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
 வேறொரு வருத்த மின்றி
 யிரவுபக லேழையர்கள் சையோக மாயினே
 மெப்படி பிழைப்ப தூயாயா
 யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(சு)

முத்தனைய மூரலும் பவளவா யின்சொலு
 முகத்திலகு பசுமஞ் சரு
 மூர்ச்சிக்க விரகசன் னதமேற்ற விருகும்ப
 முலையின்மணி மாலை நால
 வைத்தெமை மயக்கியிரு கண்வலையை வீசியே
 மாயா விலாச மோக
 வாரிதியி லாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
 மடந்தையர்கள் சிற்றின்ப மோ
 புத்தமிர்த போகம் புசித்துவிழி யிமையாத
 பொன்னாட்டிம் வந்த தென்றூற்
 போராட்ட மல்லவோ பேரின்ப முத்தியிப்
 பூமியி லிருந்து காண
 வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர் சென்றநெறி
 யிவ்வுலக மறியா ததோ
 விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

(சு)

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவத்தை யாகி
 யுருவுதான் காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
 டொளிக்கின்ற விருளென்ன வே
 தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினுற்
 ருவுசுக துக்க வேலை
 தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனாற்
 றடித்தகில பேத மான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய்
 மூதறிவு மேலு திப்ப
 முன்பினொடு கீழ்மே னடுப்பக்க மென்னுமன்
 முற்றுமா னந்த நிறைவே
 யென்னிலைமை யாய்நிற்க வியல்புகூ ரருள்வடிவ
 மெந்நாளும் வாழி வாழி
 யிக்பர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 •யெங்குநிறை கின்ற பொருளே.

•(கக)

ச ச சி தா ன ந் த சி வ ம்.

பாராதி ககனப் பரப்புமுண் டோவென்று
 படர்வெளிய தாகி யெழுநாப்
 பரிதிமதி காணுச் சுயஞ்சோதி யாயண்ட
 பகிரண்ட வுயிரெ வைக்கு
 நேராக வறிவா யகண்டமா யேகமாய்
 நித்தமாய் நிர்த்தொந்த மாய்
 நிர்க்குண விலாசமாய் வாக்குமன மணுகாத
 நிர்மலா னந்த மயமாய்ப்
 பேராது நின்றிநீ சும்மா விருந்துதான்
 பேரின்ப மெய்தி டாமற்
 பேய்மனதை யண்டியே தாயிலாப் பிள்ளைபோற்
 பித்தாக வோமனதை நான்
 •சாராத படியறிவி னிருவிகற் பாங்கமாஞ்
 சாசுவத நிஷ்டை யருளாய்
 சர்வபரி பூரண வகண்ட தத்துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க)

குடக்கொடு குணக்காது திக்கினை யுழக்கூடு
 கொள்ளல்போ லேந்து பூதங்
 கூடுஞ் சுருங்கிலைச் சாலேக மொன்பது
 குலாவுநடை மனையை நாளும்
 வடக்கயிறு வெண்ணரம் பாவென்பு தசையினுன்
 மதவேள் விழா நடத்த
 வைக்கின்ற கைத்தேவா வெண்ணீர்செ நீர்கணீர்
 மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
 விடக்குத் துருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
 வெட்ட வெட்டத் தளிர்க்கும்

வேட்கைமர முறுகின்ற சுடுகாட்டை முடிவிலே
 மெய்ப்போ லிருந்து பொய்யாஞ்
 சடக்கைச் சடக்கெனச் சதமென்று சின்மயந்
 தானாகி நிற்ப தென்றோ
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

பாகத்தினுற் கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
 பத்திரெறி யில்லை வேத
 பாராய ணப்பனுவன் மூவர்செய் பனுவலது
 பகரவோ விசையு மில்லை
 யோகத்தி லேசிறிது முயலவென் றுற்றேக
 மொவ்வாதி ளுண் வெறுத்தா
 லுயிர்வெறுத் திடலொக்கு மல்லாது கிரியைக
 ளுபாயத்தி னுற்செய்ய வோ
 மோகத்திலே சிறிது மொழியவிலை மெய்ஞ்ஞான
 . மோனத்தி னிற்க வென்றான்
 முற்றாது பரிபாக சத்திக ளனேகரின்
 மூதறிவி லேபெழு ழுந்த
 தாகத்தி லேவாய்க்கு மமிர்தப் ப்ரயாகமே
 தன்னந் தனிப்பெ ருமையே
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 . சச்சிதா னந்த சிவமே.

இமையளவு போதையொரு கற்பகா லம்பண்ணு
 மிவ்வுலக மெவ்வுலக மோ
 வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற் றின்பமோ
 வென்னின்மக மேரு வாக்கிச்
 சுமையெடுமி னென்றுதான் சும்மாடு மாயெமைச்
 சுமையாளு மாக்கி நாளுந்
 தூர்ப்புத்தி பண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ்
 சூறையிட் டிந்தர சால
 மமையவொரு கூத்துஞ் சமைந்தாடு மனமாயை
 யம்மம்ம வெல்ல வெளிதோ
 வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளிபெற்று நிற்குமீ
 தருளோ வலாது மருளோ
 சுமையநெறி காணாத சாக்ஷிந் சூக்ஷ்மமாந்
 தமிழனேற் குளவு புகலாய்

சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(௪)

இனியே தெமக்குனருள் வருமோ வெனக்கருத்
யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தாரா நாளைக் கிருப்பொன்.
றெண்ணவோ திடமில் லையே
யலியாய மாயிந்த வுடலைநா னென்றுவரு
மந்தகற் காளாக வோ
வாழித் திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டது
மவலுமாய்ப் போதனன் றோ
கனியேனும் வறியசெங் காயேனு முதிர்சருகு
கந்தமூ லங்க ளேனுங்
கனல்வாதை வந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்துநான்
கண்மூடி மௌனி யாகித்
தனியே யிருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(௫)

மத்தமத கரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு
வாயிலுடன் மதியகடு தோய்
மாடகூ டச்சிகர மொய்த்தசந் திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சி மீது
முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகை யார்கொடு
முத்துமுத் தாய்க்கு லாவி
மோகத் திருந்துமென் யோகத்தி னிலைநின்று
மூச்சைப் பிடித்த டைத்துக்
கைத்தல நகப்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு
கரடிநுழை நூழை கொண்ட
கானமலை யுச்சியிற் குகையு டிருந்துமென்
கரதவா மலக மென்னச்
சத்தமற் மோனநிலை பெற்றவர்க ளுய்வர்காண்
சனகாதி துணிவி தன்றோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே.

(௬)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங் கனியெனச்
கண்டவே தாக மத்தின்

காட்சிபுரு ஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறு முத்தியது
 கருதி னனுமான மாதி
 யுத்திபல வாரிரு விகற்பமே லில்லையா
 லொன்றோ டிரண்டென் னவோ
 வுரையுமிலை நீயுமிலை நானுமிலை யென்பது
 முபாயநீ யுண்டு நானுஞ்
 சித்தமுள னுனில்லை யெனும்வசன நீயறிவை
 தெரியார்க டெரிய வசமோ
 செப்புகே வல்நீதி யொப்புவல்ம யல்லவே
 சின்முத்தி ராங்க மரபிற்
 சத்தமற வெனையாண்ட குருமௌனி கையினுற்
 றமியனேற் குதவு பொருளே
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(எ)

கூயாத மரமீது கல்லேறு செல்லுமோ
 கடவுணீ யாங்க ளடியேங்
 கர்மபந் தத்தினுற் சன்மபந் தம்பெறக்
 கற்பித்த துன்ன தருளே
 வாயார வுண்டபேர் வாழ்த்துவது நொந்தபேர்
 வைவதுவு மெங்க ளுலக
 வாய்பாடு நிற்கநின் வைதிக வொழுங்குநினை
 வாழ்த்தினுற் பெறு பேறுதா
 னோயாது பெறுவனென முறையிட்ட தாற்பின்ன
 ருளறுவது கரும மன்றா
 முபயநெறி யீதென்னி னுசிதநெறி யெந்தநெறி
 யுலகிலே பிழைபொ றுக்குந்
 தாயான கருணையு முனக்குண் டெனக்கினிச்
 சஞ்சுலங் கெடவருள்செய் வாய்
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(அ)

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி னிவ்வுடல்
 மிறவா திருப்ப மூலத்
 தெழுமங்கி யமிர்தொழுகு மதிமண் டலத்திலுற
 வென்னம்மை குண்ட லினிபாற்
 பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்
 பேயேனை நல்க வேண்டும்

பிறவாத நெறியெனக் குண்டென்னி னிம்மையே
 பேசுகர்ப் பூர்தீப
 மின்னும் படிக்ககண் டாகார வன்னைபால்
 வினையெனை யொப்பு வித்து
 வீட்டுநெறி கூட்டிதென் மிகவுநன் றிவையன்றி
 விவகார முண்டென்னி லோ
 தன்னந் தனிச்சிறிய னாற்றிலேன் போற்றிவளர்
 சன்மார்க்க முத்தி முதலே
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க)

வேதாவை யிவ்வணம் விதித்ததே தென்னினுன்
 வினைப்பகுதி யென்ப னந்த
 வினைபேச வறியாது நிற்கவிவை மனதால்
 வினைந்ததான் மனதை நாடிற்
 போதமே நிற்குமப் போதத்தை நாடினோ
 போதமு நினால்வி ளக்கம்
 பொய்யன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயென்று
 போக்குவர வறநி கழித்து
 மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா
 லகிலமீ தென்னை யாட்டி
 யாடல்கண் டவனுநீ யாடுகின் றவனுநீ
 யருளுநீ மௌன ஞான
 தாதாவு நீபெற்ற தாய்தந்தை தானுநீ
 தமருநீ யாவுநீ காண்
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(க0)

கொந்தவிழ் மலர்ச்சோலை நன்னீழல் வைகினுங்
 குளிர்தீம் புனற்கை யள்ளிக்
 கொள்ளுகினு மநீ ரிடைத்தினைத் தாடினுங்
 குளிர்தந்த வாடை மடவார்
 வந்துலவு கின்றதென முன்றிலிடை யுலவவே
 வசதிபெறு போதும் வெள்ளை
 வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர
 மகிழ்போதும் வேலை யமுதம்
 விந்தைபெற வறுசுவையில் வந்ததென வழுதுண்ணும்
 வேளையினு மாலை கந்தம்

வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
 விளையாடி விழிது யிலினுஞ்
 சந்ததமு நின்னருளை மறவா வரந்தந்து
 தமிழேனை ரகைசு புரிவாய்
 சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே.

(கக)

தே சோ ம யா ன ன் த ம்.

மருமலர்ச் சோலைசெறி நன்னீழன் மலையாதி
 மன்னுமுனி வர்க்கே வலாய்
 மந்த்ரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
 மார்க்கத்தி னின்று கொண்டு
 கருமருவு காயத்தை நிர்மலம தாகவே
 கமலா சனாதி சேர்த்துக்
 காலைப் பிடித்தனலை யம்மைகுண் டலியடித்
 கலைமதியி னூடு தாக்கி
 யுருகிவரு மமிர்தத்தை யுண்டுண் றெங்காம
 லுணர்வான விழியை நாடி
 யொன்றோ டிரண்டெனாச் சமரசு சொருபசுக
 முற்றிடவென் மனதின் வண்ணந்
 திருவருண் முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமீசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே.

(க)

இப்பிறவி யெனுமோ ரிருட்கடலின் மூழ்கின
 னென்னுமொரு மகர வாய்ப்பட்
 டிருவினை யெனுந்திரையி னெற்றுண்டு புற்புத
 மெனக்கொங்கை வரிசை காட்டுந்
 துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்ட மாருதச்
 சுழல்வந்து வந்தடிப்பச்
 சோராத வாசையாங் கரனாறு வானதி
 சுரந்ததென மேலு மார்ப்பக்
 கைப்பரிசு காரர்போ லறிவான வங்கமுங்
 கைவிட்டு மதிம யங்கிக்
 கள்ளவங் கக்காலர் வருவொன் றஞ்சியே
 கண்ணருவி காட்டு மெளியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் ககாசேர வுங்கருணை
செய்வையோர் சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(உ)

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொறுமை லோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
வாஞ்சனையி லாத கனவே
யெந்தநா னுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
யிரவுபக லில்லா விடத்
தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
யானென்ப தறவு மூழ்கிச்
சிந்தைதான் றெளியாது சுழலும்வகை யென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(ங)

ஆடாம லோய்ந்திட்ட பம்பரம் போல்விசை
யுடங்கி மனம்வீழ நேரே
யறியாமை யாகின்ற விருளகல விருளொளியு
மல்லா திருந்த வெளிபோற்
கோடா தெனைக்கண் டெனக்குணிறை சாந்தவெளி
கூடியின் பர்தீத முங்
கூடினே னோசரியை கிரியையின் முயன்றுநெறி
கூடினே னோவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரம்பியே
யிலகிவளர் பிராண னென்னு
மிருசிதி யினைக்கட்டி யோகபர னாகாம
லேழைக் குடும்ப னாகித்
தேடா தழிக்கவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(சு)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில் சமயமும்
 பஞ்சபதி சொல்ல னிவனைப்
 பார்மினோ பார்மினோ வென்றுசபை கூடவும்
 பரமார்த்த மிதுவென்ன வே
 யாடாது மாடிநெஞ் சுருகிநெக் காடவே
 யமலமே யேக மேயெம்
 மாதியே சோதியே யெங்குநிறை கடவுளே
 யரசே யெனக்கூவி நான்
 வாடாது வாமிமென் முகவாட்ட முங்கண்டு
 வாடா வெனக்கருணை நீ
 வைத்திடா வண்ணமே சங்கேத மாவிந்த
 வன்மையை விளர்ப்பித்த தார்
 தேடாது தேடுவோர் தேட்டற்ற தேட்டமே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே.

(௩)

பிறியாத் தண்ணருட் சிவஞானி யாய்வந்து
 பேசரிய வாசி யாலே
 பேரின்ப வுண்மையை யளித்தனையென் மனதறப்
 பேரம்ப லக்க டவுளா
 யறிவா யிருந்திடு நாதவொலி காட்டியே
 யமிர்தப் ப்ரவாக சித்தி
 யருளினை ய லாதுதிரு வம்பலமு மாகியெனை
 யாண்டனைபி னெய்தி நெறியாய்க்
 குறிதா னளித்தனைநன் மரவுரிகொ ளந்தணக்
 கோலமா யசபா நலங்
 கூறினபின் மௌனியாய்ச் சம்மா விருக்கநெறி
 கூட்டினை யெலாமி ருக்கச்
 சிறியேன் மயங்கிமிக வறிவின்மை யாவனோ
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே.

(௪)

ஆரர் ரெனக்கென்ன போதித்து மென்னவென்
 னறிவினை மயக்க வசமோ
 வண்டகோ டுகளெலாங் கருப்பவறை போலவு
 மடுக்கடிக் காவ மைத்துப்

பேராம னின்றபர வெளியிலே மனவெளி
 பிறங்குவ தலாதொன் றினும்
 பின்னமுற மருவாது நன்னயத் தாலினிப்
 பேரின்ப முத்தி நிலையுந்
 தாராது தள்ளவும் போகாது ஞாலது
 தள்ளினும் போகே னியான்
 றடையேது மில்லையாண் டவனடிமை யென்னுமிரு
 தன்மையிலு மென் வழக்குத்
 தீராது விடுவதிலை நடுவான கடவுளே.
 தேடரிய சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோமயானந் தமே.

(எ)

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 கரடிவெம் புலிவா யையுங்
 கட்டலா மொருசுங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாக்
 கட்செவி யெடுத்தாட் டலாம்
 வெந்தழலி னிரதமீவைத் தைந்துலோ கத்தையும்
 வேதித்து விற்றுண் ணலாம்.
 வேறொருவர் காணும் லுலகத்து லாவலாம்
 விண்ணவரை யேவல் கொளலாஞ்
 சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மற்றொரு
 சரீரத்தி னும்புகு தலாஞ்
 சலமே னடக்கலாங் கனன்மே லிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்தி பெறலாஞ்
 சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே.

(அ)

எல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வு லகமீ
 தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
 வேழைக்கு ளேழை யாகிக்
 கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்ட நானன்று
 கையினு லுண்மை ஞானங்
 கற்வித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
 காட்டுவேன் குற்றே வனா

னல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறையெயிற்
 ரூபாச வடிவ மான
 வந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
 தடாதடா காசு நம்பாற்
 செல்லா தடாவென்று பேசவா யதுதந்த
 செல்வமே சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே.

(கூ)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதல்போன்
 மென்சிலம் பொலிக ளார்ப்ப
 வீங்கிப் புடைத்துவிழு சமையன்ன கொங்கைமட
 மின்னார்கள் பின்னே வலா
 லென்போ லலைந்தவர்கள் கற்றார்கள் கல்லார்க்
 ளிருவர்களி லொருவ ருண்டோ
 வென்செய்கே னம்மம்ம வென்பாவ மென்கொடுமை
 யேதென் றெடுத்து மொழிவே
 னன்பால் வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
 யடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
 மடிகளே யும்தடிமை யாங்களெனு நால்வருக்
 கறமாதி பொருளு ளைப்பத்
 தென்பாலின் முகமாகி வடவா லிருக்கின்ற
 செல்வமே சத்தாகி யென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே.

(கூ)

புத்தமிர்த போகமுங் கற்பகந நீழலிற்
 பொலிவுற விருக்கு மியல்பும்
 பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்
 பூமண்ட லாதிக் கமு
 மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
 மாலுமொரு சுட்டு மறவே
 வைக்கின்ற வைப்பாளன் மௌனதே சிகனென்ன
 வந்தநின் னருள்வாழி காண்
 சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே
 சுருதிமுடி வான பொருளே
 சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றருள்
 சுரந்துபொழி கருணை முகிலே

சித்தநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே.

(கக)

சிற்கோதயவிலாசம்.

கரி கமோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
சுற்று சோறிடுது ருத்தியைக்
காலி ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
காமவேண்டன கூலையை
மோக வாலைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
முடங்க லார்கிடை சரக்கினை
மாக விர்த்ரதனு மின்னை யொத்திலக
வேத மோதியகு லாலனார்
வனைய வெய்யதடி கார் னுனயமன்
வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்கு கோதய விலாசமே.

(க)

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியன
லொழுக நின்றிடு மிரும்பனற்
கூட லின்றியது வாயி ருந்தபடி
கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமைமய
மாயி ருக்குமெனை யருளிநா
லளவி லாததனு கரண மாதியை
யளித்த போதுனை யறிந்துநான்
பிறிவி லாதவண நின்றி டாதபடி
பலநி றங்கவ்ரு முமலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லழுந்தி நின்னது
ப்ரசாத நல்லருண் மறந்திடுஞ்
சிறிய னேனுமுனை வந்த ணைந்துசுக
மாயி ருப்பகிணி யென்றுகாண்

டெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்கு கோதய விலாசமே.

(2)

ஐந்து பூதமொரு கான னீரொன
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாதி யந்தநடு வேது மின்றியரு
ளாய்நிறைத் திலகு சோதியே
தொந்த ரூபமுட னரூப மாதிகுறி
குணமி றந்துவளர் வஸ்துவே
தூரிய மேதூரிய வுயிரி னுக்குணர்வு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நானாநடு வாகி நின்றொளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைந்திடைந் தருகு
மெளிய னேன்கவிலே தீரவுஞ்
சிந்தை யானதை யறிந்து நீயுனருள்
செய்ய நானுமினி யுய்வனோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்கு கோதய விலாசமே.

(௩)

ஐவ ரென்றபுல வேடர் கொட்டம
தடங்க மார்க்கடவன் முட்டியா
யடவி நின்றமலே யருகி னின்றுசரு
காதி தின்றுபனி வெயிலினுன்
மெய்வ ருந்துதவ மில்லைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கத்திலே
பொய்மு டங்குதொழில் யாத தற்குநல்
சார தித்தொழி னடத்திடும்
புத்தி யுகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளெ னக்கருது மருளன்யான்
றெய்வ நல்லருள் படைத்த வன்பரொடு
சேர வுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்கு கோதய விலாசமே.

(௪)

ஏக மானவுரு வான நீயருளி
னூல னேகவுரு வாகியே

யெந்த நாளகில தோடி சிர்ஷ்டிசெய
 விசையு நாள்வரைய நாண்முத
 லாக நாளது வரைக்கு முன்னடிமை
 கூடவே சன்ன மானதோ
 வனந்த முண்டுநல சன்ன மீதிதனு
 ளறிய வேண்டுவன வறியலா
 மோக மாதிதரு பாச மானதை
 யறிந்து விட்டுணையு மெனையுமே
 முழுது ணர்ந்துபர மான விற்பவெள
 மூழ்க வேண்டுமிது வின்றியே
 தேக மேழுவி நானுமோ நழுவின்
 பின்னை யுய்யும்வகை யுள்ளதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்கு கோதய விலாசமே.

(ரு)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
 மாச னாதிவித பேதமு
 நெடிது ணர்ந்திதய பத்ம பீடமிசை
 நின்றி லங்குமசு பானலத்
 தியல றிந்துவளர் மூல குண்டலியை
 யினிதி றைஞ்சியவ ளருளிநா
 லெல்லை யற்றுவளர் சோதி மூலவன
 லெங்கண் மோனமனு முறையிலே
 வயமி குந்துவரு மமிர்த மண்டல
 மதிக்கு ளேமதியை வைத்துநான்
 வாய்ம டித்தமிர்த வாரி யைப்பருகி
 மன்னு மாரமிர்த வடிவமாய்ச்
 செயமி குந்துவரு சித்த யோகநிலை
 பெற்று ஞானநெறி யடைவனோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்கு கோதய விலாசமே.

(ரு)

எறிதி ரைக்கடனி கர்த்த செல்வமிக
 வல்ல லென்றொருவர் பின்செலா
 தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுலகி
 லெவரு மாமென மதிக்கவே
 நெறியின் வைகுவளர் செல்வ மும்முதவி
 நோய்க ளற்றசுக வாழ்க்கையாய்

நியம மாதிரிலே நின்று ஞானநெறி
 நிஷ்டை கூடவுமெந் நாளுமே
 யறிவி னின்றுகுரு வாயு ணர்த்தியது
 மன்றி மோனகுரு வாகியே
 யகில மீதுவர வந்த சீரருளை
 யைய வையவினி யென்சொல்கேன்
 சிறிய னேழைநம தடிமை யென்றுனது
 திருவு ளத்தினி லிருந்ததோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்கு கோதய விலாசமே.

(௭)

எவ்வு யிர்த்திரளு முலகி லென்னுயி
 ரெனக்கு ழைந்துருகி நன்மையா
 யிதமு ரைப்பவென தென்ற யாவையு
 மெடுத்தெ றிந்துமதீ யாண்போற்
 கவ்வை யற்றநடை பயில வன்பரடி
 கண்டதே வருளின் வடிவமாக்
 கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
 கைகுவித்து மலர் தூவியே
 ப்வவ வெண்டி-ரை கொடுத்த தண்டரளம்
 விழியு திர்ப்பமொழி குளறியே
 பாடி யாடியு ஞுடைந்து டைந்தெழுது
 பாவை யொத்தசைத லின்றியே
 திவ்ய வன்புருவ மாகி யன்பரொடு
 மின்ப வீட்டினி லிருப்பனோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்கு கோதய விலாசமே.

(௮)

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
 மருவி யேதுரிய வடிவமாய்
 மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
 மறந்து நின்னடிய ரடியிலே
 பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மென்னையொரு
 மைய றந்தகில மாயையைப்
 பாரு பாரென நடத்த வந்ததென
 பாரதத் தினுமி துள்ளதோ
 சுத்த நித்தவியல் பாகு மோவுனது
 விசுவ மாயைநடு வாகவே

சொல்ல வேண்டும்வகை நல்ல காதிகதை
 சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
 சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை
 நம்பி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
 தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே.

(கூ)

உன்மு கச்சமய நெறிப டைத்தவரு
 மியாங்க ளேகடவு ளென்றிடம்
 பாத கத்தவரும் வாத தர்க்கமிடு
 படிற் ருந்தலை வணங்கிடத்
 தன்மு கத்திலுயிர் வரவ ழைக்குமெம
 தரும னும்பகடு மேய்க்கியாய்த்
 தனியி ருப்பவட நீழ லாடுவளர்
 சனக னாதிமுனி வோர்கடஞ்
 சொன்ம யக்கமது தீர வங்கைகொடு
 மோன ஞானம துணர்த்தியே
 சுத்த நித்தவரு ளிப்பல்பு தாகவுள
 சோம சேகரகிர் பானுவாய்த்
 தென்மு கத்தின் முகமாயி ருந்தகொலு
 வெம்மு கத்தினும் வணங்குவேன்
 றெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே.

(கூ)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமின்பா கர்ர மாக
 வங்ஙனெ யொருமொழியா லகண்டா கார
 யோகா னு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக்
 குறுதுணையே யென்னளவு முகந்த நட்பே
 வாகாரும் படிக்கிசைகிண் கிணிவா யென்ன
 மலர்ந்தமல ரிடைவாசம் வயங்கு மாபோற்
 றேகாதி யுலகமெங்குங் கலந்து தானே
 திகழ்நந்தர் னந்தமயத் தெய்வக் குன்றே.

(கூ)

அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிரா யென்று
 மானந்த நிலையாகி யளவைக் கெட்டாத்
 தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல் காட்டாச்
 சதசத்தா யருட்கோயிற் றழைத்த தேவே

யினம்பிரிந்த மான்போனா னிடையா வண்ண
மின்பமுற வன்பர்பக்க லிருத்தி வைத்துக்
கனந்தருமா கனமேதண் ணருளிற் றானே
கனிபலித்த வானந்தக் கட்டிப் பேறே.

(௨)

பேறனைத்து மனுவெனவே யுதறித் தள்ளப்
பேரின்ப ழாகவந்த பெருக்கே பேசா
வீறனைத்து மிந்நெறிக்கே யென்ன வென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
கூறனைத்துங் கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போற் சமயகோடி
யத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகு மாத்நி நட்பே.

(௩)

ஆதியந்த மெனுமெழு வாயீறற் றோங்கி
யருமறையின் னழுங்காணு தரற்ற நானா
பேதமதங் களுமலைய மலைபோல் வாதப்
பெற்றி யரும்வாய் வாதப்பேய ராகச்
சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌலி தடக்கைக் கேற்க
வேதகசின் மடித்திரமா யெம்ம னோர்க்கும்
வெளியாக வந்தவொன்றே விமலவாழ்வே.

(௪)

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட் டாதி
வேதமெடுத் தெடுத்துணைத்த விருத்திக் கேற்க
வமையுமீலக் கணவடிவா யதுவும் போதா
தப்பாலுக் கப்பாலா யருட்கண் னாகிச்
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாங் காணத்
தண்ணருடந் தெமைக்காக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறென்
றியக்காநிர்க் குணக்கடலா யிருந்த வொன்றே.

(௫)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றாகித் தீதாகி மற்று மாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணு தாகி
யின்றாகி நானையுமாய் மேலு மான
வெந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கிக்
கன்றாகிக் கதறினர்க்குச் சேதா வாகிக்
கடிதினில்வந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே.

(௬)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணே யரிய வான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய் மேவிக்

காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த் திரளை யாட்டிம்
விழுப்பொருளே யான்சொலும்விண் ணப்பங் கேளே. . (எ)

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார தாதி
விளங்குசப்த ரிஷிகள்கன வீணை வல்லோ
ரெண்ணரிய சித்தர்மனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ றெல்லா மிந்தக்
கண்ணகன்ரு லம்மதிக்கத் தானே யுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாதத்
திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றோ
செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரென்றும். . (அ)

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தன்றன்
றெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
வப்பரிசா ளருமென்தே பிடித்தா லிப்பா
லடித்ததந்நூல் களும்விரித்தே யனுமா னாதி
யொப்பவிரித் துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கு
மிப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்ப தாகி. . (ஆ)

இயல்பென்றுந் திரியாம லியம மாதி
யெண்குணமுங் காட்டியன்பா லின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்
பண்புறவுஞ் சௌபான பகஷங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிகைக் சோதி டாதி
மற்றங்க நூல்வணங்க மௌன மோலி
யயர்வறச்சென் னியில்வைத்து ராசாங் கத்தி
லமர்ந்ததுஸ்வ திகசைவ மழகி தந்தோ. . (க)

அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞ்ஞெல்லா நடுவறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மிந்த்ராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கு
 மிதுவன்றித் தாயகம்வே நிலை யில்லை
 சந்தான கற்பகம்போ லருளைக் காட்டத்
 தக்கநெறி யிந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்.

(கக)

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு
 சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானென் னாகப்
 பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
 'பகர்வரிய தில்லைமன்றுட் பார்த்த போதங்
 கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
 வெச்சமயத் தவர்களும்வந் திறைஞ்சா நிற்பர்
 கன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே
 கண்டவுட னானந்தங் காண்ட லாகும்.

(கஉ)

காண்டல்பெறப் புறத்தினுள்ள படியே யுள்ளங்
 காட்சிமெய்ந்நூல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேநீ
 நீண்டநெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
 நிறைபரிபூ ரணவறிவாய் நித்த மாகி
 வேண்டிவிருப் பொடுவெறுப்புச் சமீபந் தூதம்
 விலகலணு குதன்முதலாம் விவகா ரங்கள்
 பூண்டவள வைகண்மனவாக் காதி யெல்லாம்
 'பொருந்தாம லகம்புறமும் புணர்க்கை யாகி.

(கங)

ஆகியசற் காரியவூ கத்துக் கேற்ற
 வமலமாய் நடுவாகி யனந்த சத்தி
 யோகமுறு மானந்த மயம தாகி
 யுயிர்க்குயிரா யெந்நாளு மோங்கா நிற்ப
 மோகவிருண் மாயைவினை யுயிர்கட் கெல்லா
 மொய்த்ததென்கொ லுபகார முயற்சி யாகப்
 பாகமிக வருளவொரு சத்தி வந்து

பதித்ததென்கொனானெனும்ப் பான்மை யென் கொல். (கச)

நானென்னு மோரகந்தை பெவர்க்கும் வந்து
 நலிந்தவுடன் சகமாயை நானு வாகித்
 தான்வந்து தொடருமித்தால் வளருந் துன்பச்
 சர்கரத்தின் பெருமையெவர சாற்ற வல்லா
 றுனென்று முடலென்றுங் கரண மென்று
 முள்ளென்றும் புறமென்று மொழியா நின்ற
 வானென்றுங் காலென்றுந் தீநீ ரென்று
 மண்ணென்று மலையென்றும் வனம தென்றும்.

(கரு)

மலைமலையாங் காட்சிகண் காணுமை யாதி
 மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயா வாரி
 யலையலையா யடிக்குமின்ப துன்ப மென்று
 மதைவினைக்கும் வினைகளென்று மதனைத் தீர்க்கத்
 லைபலவாஞ் சமயமென்றுந் தெய்வ மென்றுஞ்
 சாதகரென் றும்மதற்குச் சாட்சி யாகக்
 கலைபலவா நெறியென்றுந் தர்க்க மென்றுங்
 கடலுறுநுண் மணலெண்ணிக் காணும் போதும். (கசு)

காணரிய வல்லலெல்லாந் தானே கட்டுக்
 கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
 வீணினிற்கர்ப் பூரமலை படுத்திப் பட்ட
 விந்தையெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
 ளுணுறக்க மின்பதுன்பம் பேரு ராதி
 யொவ்விடவு மெனைப்போல வருவங் காட்டிக்
 கோணறவோர் மான்காட்டி மாண யீர்க்குங்
 கொள்கையென வருண்மௌன குருவாய் வந்து. (கசு)

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தன்கை
 வசமெனவே யத்துவா மார்க்க நோக்கி
 யைந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாதி
 யடுத்தகுண மத்தனையு மல்லை யல்லை
 யிந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யல்லை
 யாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று
 பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
 பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பான்மை யேம்யாம். (கசு)

அறிவாகி யானந்த மயமா யென்று
 மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
 பிறியாமற் றண்ணருளே கோயி லான
 பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
 னெறியாகத் கூறுவன்கே ளெந்த நாளு
 நிர்க்குண நிற்குளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
 செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்க
 சிற்சுகம்பெற் றிகெ பந்தந் தீர்க்கவென்றே. (கசு)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
 பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புக் கேதான்
 சிந்தையிலை நானென்னும் பான்மை யிலை
 தேசமில்லை காலமில்லை துக்கு மில்லை

தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
 சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாந் தோற்ற மில்லை
 யந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
 யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை. (உ௦)

இல்லையில்லை யென்னினொன்று மில்லா தல்ல
 வியல்பாக் யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச்
 சொல்லரிய தன்மையதா யானொ னென்னத்
 தோன்றாதெல் லாம்விழுங்குஞ் சொருப மாகி
 யல்லையுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா
 மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத் தானே
 வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாகக் கொண்டு
 வேதகமாய்ப் பேசாமை விளக்குந் தானே. (உ௧)

தானான தன்மயமே யல்லா லொன்றைத்
 தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட்ட டாங்கே
 போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்.
 போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வே றின்ற
 ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
 ஞாதுருவு நழுவுாம னழுவி நிற்கு
 மானாலு மிதக்பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வா
 ரதுவாந் லதுவாவ ரதுவே சொல்லும். (உ௨)

அதுவென்ற லெதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
 யாதலின லதுவெனலு மறவே விட்டு
 மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
 மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
 பதியிந்த நிலையெனவு மென்னை யாண்ட
 படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமா னந்த
 கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூ ரிந்தக்
 கதிஷன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன். (உ௩)

பாராதி விண்ணைத்து நீயாச் சிந்தை
 பரியமட லாவெழுதிப் பார்த்துப் பார்த்து
 வாராயோ வென்பராண நாதா வென்பேன்
 வளைத்துவளைத் தெனைநீயா வைத்துக் கொண்டு
 பூராய மாமேலொன் றறியா வண்ணம்
 புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலம்பி யுள்ளே
 நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர் சோர
 டெட்டுமிர்த்து மெம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன். (உ௪)

ஆயுமறி வாகியுன்னைப் பிரியா வண்ண

மணைந்துசுகழ் பெற்றவன்ப னாயோ வென்னத்
தீயகொலைச் சமயத்துஞ் செல்லச் சிந்தை

தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலேபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்

கடன்மலையெங் கேயெனவுங் கவலை யாவேன்,
வாயில்கும்பம் போற்கிடந்து புரள்வேன் வானின்
மதிகதிரை முன்னிலையா வைத்து நேரே. (௨௫)

நேரேதா னிரவுபகல் கோடா வண்ண

நித்தம்வர வுங்களையிந் நிலைக்கே வைத்தா

ராரேயங் கவுர்பெருமை யென்னே யென்பே

னடிக்கின்ற காற்றேநீ யாரா லேதான்

பேராதே சுழல்கின்றா யென்பேன் வந்து

பெய்கின்ற முகில்காளெம் பெருமா னும்போற்

முராள மாக்கருணை பொழியச் செய்யுஞ்

சாதகமென் னேகருதிச் சாற்று மென்பேன்.. (௨௬)

கருதரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக்

கலந்தனையே யுன்முடிவின் காட்சி யாக

வருபொருளெப் படியிருக்குஞ் சொல்லா யென்பேன்

மண்ணேயுன் முடிவிலெது வயங்கு மாங்கே

தூரியவறி வுடைச்சேட னீற்றி னுண்மை

சொல்லானோ சொல்லென்பேன் சுருதி யேநீ

யொருவரைப்போ லனைவருக்கு முண்மை யாமுன்

னுடையன்றோ வுன்முடிவை யுனாகீ யென்பேன். (௨௭)

உடையிறத்து பெருமைபெற்றுத் தினைக்கை நீட்டி

பொலிக்கின்ற கடலேயிவ் வுலகஞ் சூழக்

கடையுமின்றி யுண்ணைவைத்தா ரியாரோ யென்பேன்

கானகத்திற் பைங்கிளிகாள் கமல மேவும்

வீரிசிறைவண் டினங்காளோ திமங்கா டுது

மார்க்கமன்றோ நீங்களிது வரையி லேயும்

பெரியபரி பூரணமாம் பொருளைக் கண்டு

பேசியதுண் டோவொருகாற் பேச மென்பேன். (௨௮)

ஒருவனவன் யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை

யோட்டுதல்போ னுன்பேதை யுப்போ டப்பை

மருவ்விட்டுங் கர்ப்பூர மதனிற் றீபம்

வயங்கவிட்டு மைக்கியமுன்னி வருந்தி நிற்பே

னருளுடைய பரமென்றோ வன்று தானே

யானுளனென் றும்மெனக்கே யாண வாதி
பெருகுவினைக் கட்டென்று மென்றோற் கட்டிப்
பேசியதன் றேயருணூல் பேசிற் றன்றே.

(௨௬)

அன்றுமுத லின்றைவனாச் சனன கோடி

யடைந்தடைந்திங் கியாதனையா லழிந்த தல்லா
லின்றைவனா முத்தியின்றே யெடுத்த தேக
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான்
றுன்றுமனக் கவுலைகெடப் புலைநா யேனைத்

தொழும்புகொளச் சீகாழித் துரையே தூது
சென்றிடவே பொருளைவைத்த நாவ லோய்நஞ்
சிவனப்பா வென்றவருட் செல்வத் தேவே.

(௩௦)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவே யென்பேன்
றிருமூலத் தேவேயிச் சகத்தோர் முத்திக்
காவலுறச் சிவவென்வாக் குடனே வந்த

வரசேசும் மாவிருந்துன் னருளைச் சாரப்
பூவுலகில் வளரருளை கிரியே மற்றைப்

புண்ணியர்கா ளோவென்பேன் புரையொன் றில்லா
வோவியம்போ லசைவறவுந் தானே நிற்பே
னோதரிய துயர்கெடவே யுரைக்கு முன்னே.

(௩௧)

ஓதரிய சுகர்போல வேனே னென்ன

வொருவரிலை யோவெனவு முரைப்பேன் றானே
பேதமபே தங்கெடவு மொருபே சாமை

பிறவாதோ வாலடியிற் பெரிய மோன
நாதனொரு தரமூலகம் பார்க்க விச்சை

நண்ணுனோ வென்றென்றே நானு வாகிக்
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா டிற்றேன்
கருத்தறிந்து புரப்பதுன்மேற் கடன்முக் காலும்.

(௩௨)

காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி

கலந்துநின்ற சிலைவாழி கருணை வாழி
மால்றவுஞ் சைவமுதன் மதங்க ளாகி

மதாதீத மானவருண் மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்

தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மைவாழி
யாலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி

யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி.

(௩௩)

தேன் முகம்.

தேன்முகம் பிலிற்றும்பைத்தாட் செய்யபங் கயத்தின்மேவு
நான்முகத் தேவேநின்னா ஞட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற் கொம்பேயென்கோ கானலம் புனலேயென்கோ
யான்முக முளரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும். (க)

வேண்டிவ படைத்தாய்துந்தை விதிப்படி புரந்தர்நத்தைக்
கண்டக வழித்தான்முக்கட் கடவுடா னினையவாற்றா
வாண்டவ னெவனோவென்ன வறிகிலா தகிலநீயே
யீண்டிய வல்லறீர வெம்மனோர்க் கியம்புகண்டாய். (உ)

கண்டன் வல்லவென்றே கழித்திடு மிறுதிக்கண்ணே
கொண்டது பரமானந்தக் கோதிலா முத்தியத்தாற்
பண்டையிற் படைப்புங்காப்பும் பறந்தன மாயையோடே
வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றான்யாவன். (ங)

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன் னுதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளி நெடுமூச்சாதக்
களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாய்ப் பொலியப்பூமி
வளர்த்ததா ளென்னவுள்ள மன்றென மறையொன்றின்றி. (ச)

மறைமுழக் கொலிப்பத்தானே வரதமோ டபயக்கைகண்
முறைமையி னோங்கநாத முரசெனக் கறங்கவெங்குங்
குறைவிலா வணநிறைந்து கோதிலா நடனஞ்செய்வா
னிறையவ னெனலாமியார்க்கு மிதயசம் மதமீதல்லால். (ஊ)

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெடுத்தே
மல்லன்மா ஞாலங்காக்க வருபவர் கடவு ளென்னிற்
ஞெல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திருணீங்காது
நல்லது மாயைதானு நானென வந்துநிற்கும். (ஈ)

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் றாகவேதான்
நேனென ருசிக்குமன்பாற் சிந்தைரைந் துருகும்வண்ணம்
யானென நிறைந்தானந்த மாகடல் வளைவதின்றே. (எ)

இன்றென விருப்போமென்னி னென்றுஞ்சூ னியமாமுத்தி
நன்றொடு தீதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை
நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தர முத்தியென்னி
னொன்றொரு வொநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவுமில்லை. (அ)

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமென்னி
னல்லவன் சாருவாக னுன்சொலு நெறிக்குவீணிற்
றெல்லையே னாகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந் திருமினென்ன வறவுசெய் திடுவனந்தோ. (க)

அந்தணர் நால்வர்காண் வருட்குரு வாகிவந்த
வெந்தையே யெல்லாந்தானென் றியம்பின னெமைப்படைத்த
நந்நைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தையன்றோ
பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கநின் னருள்பாலிப்பாய். (க௦)

ப ன் ம லை.

பன்மலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமலைக்கேநீ தான்பகஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந் துகல்லாதநா னுஞ்சொன்னேன்
சொன்மலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனெனந்நாளுந் துதித்துநிற்பே
னென்மலையுறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்காணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாலும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (உ)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளையெளியனென்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (ஈ)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
 வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
 ருழவுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
 தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
 பூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கத்தோவிங்
 கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
 பாழுவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
 • படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே. (ச)

நானாணிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
 நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
 யுனருமுடற்சமையென்மீதேன்வைத்தா
 யுயிரொனவுமென்னையொன்றாவுள்ளேன்வைத்தா
 யானுமையாயகிலநிகிலபேத
 மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
 தேனாகிப்பாலாக்கினியாய்க்கன்னற்
 • செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்த்தவொன்றே. (ரு)

ஒன்றியொன்றிநின்றின்றுமென்னையென்னை
 யுன்னியுன்னும்பொருளலைநீயுன்பாலன்பா
 னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
 னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநீலனுக்கே
 யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
 யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
 • கன்றுமனத்துடனாடுதழைதின்றிற்போற்
 கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (சு)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறென்
 னுன்னேன்பன்னாளுலகத்தோடியாடிக்
 கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
 கற்பதுங்கேட்டதுமமையுங்காணாத்
 நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
 நாதாத்தபரம்பொருளேநாரணதி
 சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
 தொழும்புகொள்ளுங்கனமேசோதிக்குன்றே. (எ)

குன்றாதழுவருவாயருவாய்ஞானக்
 கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
 கின்றையேமாயெனுந்திணையைநீக்கி
 நினையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச

மன்றாக வின்பக்கூத்தாடவல்ல

மணியேயென்கண்ணை மாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்தினாக்கடலேயமரரோறே.

(அ)

துனாயில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து

தெளிந்துநீரும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ

கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணென்னொற்கட்டி

வார்த்தைசொன்னொற்குகம்வருமோவஞ்சனேனை
யினாயிலேயிருத்திரிநுவிதற்பமான

வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ.

(ஆ)

எந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ

வெந்தநாளோகதிவருநாளெளியனென்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்

தெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்

றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை

மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே.

(க0)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்.

நினைவொன்று நினையாமனிற்கினக மென்பார்

நிற்குமிடமே யருளா நிஷ்டையரு ளொட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற்

றட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்

பெற்றாரோ பிறவாமை பெற்றார் மற்றுந்தான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த

வர்த்தனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே. (க)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த

வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்

கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

சுருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கரும்பினைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
சுருமொழியிங் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. (உ)

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக்
கல்லாதே யேன்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்
கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைத் தானே
தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டதுபற் றூரில்
லெல்லாரு முறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண் டடிநீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. (ங)

இடம்பொரு ளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீ வாடா
மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை
மன்னிடமே யிடமந்த மாநிலத்தே பொருளுந்
திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல்
செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழப் பாரே. (ச)

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்போற்
பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரொதுதா னின்ற
தாராலு மறியாத சத்தன்றோ வதுவா
யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய்
புராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலைவை யாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி கானே. (ரு)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட்
ளெங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத் துறஷ்வவிட்டெல் லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பக லற்ற
உள்ளவெளிக் கடன்முழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெறித் தெடுத்தெடுத்து வீள்ளவும்வா யின்றிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சதம்பொயெனத் தம்பட்ட மடியே. (க்)

அடிமுடிய நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
 லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டா நமது
 குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
 கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே
 விடியமுத யம்போல வருளுதயம் பெற்ற
 வித்தகரோடு கங்குடி வினையாட லாகும்
 படிமுழுதும் விண்முழுதந் தந்தாலுங் களியாப்
 பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குணம் வருமே. (எ)

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய்
 வானாதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா
 மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக் கனல்மே
 லிட்டமெழு காவுருக்கு மின்பவெள்ள மாகிக்
 கரும்போ கண்டோசீனிச் சருக்கரையோ தேனோ
 கனியமிர்தோ வென்னருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோ ருணர்வா
 ரரும்போநன் மணங்காட்டுங் காமரசங் கன்னி
 யறிவாளோ வபக்குவர்க்கோ வந்நலந்தான் விளங்கும். (அ)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலு மாகாத்
 தன்மையினுற் றடைத்தளிக்குந் தலைமையது வான
 கோனாக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யுகங்
 கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ் ஞான
 வானாத வம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான்
 மதிப்பரிதா மெனமோனம் வைத்ததுமுன் மனமே
 யானாலு மனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை
 யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் றிலையே. (க)

பொன்னை மாதரை.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடே
 னென்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதனே
 யுன்னை நாடுவ னுன்னருட் டேவெளி
 தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே. (த)

தன்ன தென்றுரை சாற்று வனவெலா
 நின்ன தென்றனை நின்னிடத்தே தந்தே
 னின்ன மென்னை யிடருறக் கூட்டினுற்
 பின்னை யுய்கிலென் பேதைய னாவினே. (உ)

ஆவியே யுனை யானறிவாய் நின்று
சேவியேன் களச் சிந்தைதிறை கொடேன்
பாவியே னுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவியா ளெனை யாட்கொண்ட கோலமே.

(ங)

கோல மின்றிக் குணமின்றி நின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியன் பிழைப்ப னோ
வாலமுண்டு மமிர்துரு வாய் வந்த
கால மெந்தை கதிநிலை காண்பதே.

(சு)

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணும் பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே.

(ரு)

நிற்கு நன்னிலை நிற்கப்பெற் றாரருள்
வர்க்க மன்றி மனிதரன்றே யையா
துர்க்குணக் கடற் றோங்கன்ன பாவியேற்
கெற்கு ணங்கண் டெனபெயர் சொல்வதே.

(சு)

சொல்லை யுன்னித் துடித்தித லாலரு
ளெல்லை யுன்னி யெனையங்கு வைத்திலேன்
வல்லை நீயென்னை வாவென் றிடாவிடிற்
கல்லை யாமிக் கருமி நடக்கையே.

(ஊ)

கையு மெய்யுங் கருத்துக் கிசையவே
யைய தந்ததற் கைய மினியுண்டோ
பொய்யனேன் சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று விளைவதே.

(அ)

என்று முன்னை யிதய வெளிக்குளே
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று தீதற-வைத்த நடுவதே.

(ஈ)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திமம்
மித்த னானருள் பெற்றுந் திடமிலேன்
சித்த மோன சிவசின்ம யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்பொற் சோதியே.

(க)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரோழுழு
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியின்றி
யிம்பர் வாழ்வினுக் கிச்சைவைத் தேன்மன
நம்பி வாவெனி னானென்கொல் செய்வதே. (கக)

செய்யுஞ் செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ் சிந்தையு
மைய நின்னதென் நெண்ணு மறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய்யிலே சுழன் நேனென்ன புன்மையே. (கஉ)

புன்புலா னரம் பென்புடைப் பொய்யுட
லன்பர் யார்க்கு மருவருப் பல்லவோ
வென்பொலா மணி யேயிறை யேயித்தாற்
றுன்ப மன்றிச் சுகமொன்று மில்லையே. (கங)

இல்லை யுண்டென் நெவர்பக்க மாயினுஞ்
சொல்லவோ வறியாத தொழும்பன் யான்
செல்ல வேறொரு திக்கறி யேனெலாம்
வல்ல நீயெனை வாழ்விக்க வேண்டிமே. (கச)

வேண்டிஞ் சீரருண் மெய்யன்பர்க் கேயன்பு
பூண்ட நானென் புலமறி யாததோ
வாண்டை நீயுன் னடியவ னானென்று
தூண்டிவே னன்றித் தொண்டனென் சொல்வதே. (கரு)

எனக்குளே யுயி றென்ன விருந்தநீ
மனக்கிலே சத்தை மாற்றல் வழக்கன்றோ
கனத்த சீரருட் காட்சிய லாதொன்றை
நினைக்கவோ வறி யாதென்ற னெஞ்சமே. (கசு)

நெஞ் சுகந்துனை நேசித்த மார்க்கண்டர்க்
கஞ்ச லென்ற வருளறிந் தேயையா
தஞ்ச மென்றுன் சரணடைந்தே னெங்குஞ்
செஞ் செவேநின்ற சிற்சுக வாரியே. (கௌ)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரிதான் நின் சின்மயத் தேயென்றோ
லாரிலே யுள தாவித் திரளதை
யோரிலே னெனை யாண்ட வொருவனே. (கஅ)

ஒருவனென்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனைன்பட்டவாதைவிரிக்கிடு
பெருகுநர்ளினிப்பேசவிதியின்றே.

(௧௯)

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
கின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே.

(௨௦)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனே
சூழ்த்துநின்றதொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே.

(௨௧)

சோதியேசுடரோசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே.

(௨௨)

வாணைப்போலவனைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனெனு
மீனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே.

(௨௩)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதனைனயொப்பாமனே.

(௨௪)

அன்னையப்பனென்னாவித்துணையெனந்
தனைனயொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவிற்பவெளிக்குளே
தன்னவைத்தசுடரொனத்தக்கதே.

(௨௫)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கனூந்தொழுவாயையும்புத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றாய்நிறைவானதே.

(௨௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தினனேனிற்பந்தேக்கித்திளைப்பனே.

(௨௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினோடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிறின்றவாதன்மயமாமதே.

(௨௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றிற்பவாரிவழங்குமே.

(௨௯)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடுமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே.

(௩௦)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனையிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே.

(௩௧)

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே.

(௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே.

(௩௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ
நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே.

(௩௪)

அத்தனேயகண்டானந்தனையருட்
சுத்தனையெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே.

(௩௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
சிற்பல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே.

(௩௬)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனந்தமே.

(௩௭)

உன்மனிக்குளொளிப்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே.

(௩௮)

கரையிலின்பக்கடலமுதேய்து
வரையினுனைவந்துகலந்திலே
னரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே.

(௩௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனையெனையாளுடையண்ணலே.

(௪௦)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினுலென்பசுத்துவம்போய்யும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே.

(௪௧)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியதை
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே.

(௪௨)

தூயதான தூரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாந்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே.

(ச௩)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்கொங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றவரையனே.

(ச௪)

ஐயனையுனையன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழுவங்கருதேன்கண்டாய்
பொய்யனாகிலும்பொய்யுளாயேன்கத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே.

(ச௫)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்வியே.

(ச௬)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே.

(ச௭)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ருருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவை முக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே.

(ச௮)

கன்மமேதுகநிரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கனாதனிருக்கவே.

(ச௯)

நாதகீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே.

(௩௦)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவோபெரியோரொலா
முற்றுமேரந்தவர்முதுராயர்த்தமே.

(௫௧)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திராகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பறைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே.

(௫௨)

கண்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றெமைப்போலவே
அலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே.

(௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே.

(௫௪)

எந்தநானைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணுதியே.

(௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவரிதேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே.

(௫௬)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணுனந்தமூர்த்தியே.

(௫௭)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னுனந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனால்வெறுந்
தினன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே.

(௫௮)

கையினுற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினாலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனையரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சுகநாதனே.

(ருசு)

சுகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிசுத்ததீமைவினையவினைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்திச்
சுகத்தினுன்வந்துதோய்தெக்காலமே.

(சு௦)

காலமுன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்தர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே.

(சு௧)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேகினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழமைபற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே.

(சு௨)

விதியையும்விதித்தென்னைவதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்களிப்பதே.

(சு௩)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பநனின்னுணர்த்திடு
மண்டனையுனக்கோர்பதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே.

(சு௪)

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டிவாரற்றசோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே.

(சு௫)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனையெனைக்
கொடுத்திநின்னையுங்கூடவுங்காண்படு
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே.

(சு௬)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிபமாணிக்கமேயுனை
யன்றியார் துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே.

(சுஎ)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே.

(சுஅ)

எக்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்றா
லங்கணவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே.

(சுசு)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழக்கிசைவாகமதிக்கவே.

(எ௦)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடி
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே.

(எக)

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே.

(எஉ)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரோதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே.

(எங)

புகழுங்கல்வியும்பொதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககணமேனியைக்கண்டனகண்களே.

(எச)

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்றொழுந்தெய்வமே.

(எரு)

தெய்வம்தேவனுளதென்பவாசிந்தனை
நைவொன்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனையுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வொன்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே.

(எசு)

உற்றவேளைக்குறுதுணையார்யிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே.

(எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே
மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்த
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே.

(எஅ)

ஆரணம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளும், காரணமு
ணர்த்துங் கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணை
பூரணவறிவிற் கண்டிலமதனாற் போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத் தமிழனென்வேண்டிடத்தகுமே.()

இடமொருமடவாளுகனைக்கீந்திட், டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மைதன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருறுசோதிக்கருணையங்கடலேபாயிருப்புகிற்கிடக்கக், கடன
தோநினைப்பு மறப்பெனுந்திரையைக் கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கட
னே.

(உ)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்தமண்ணையுந் விண்ணையுந்தெ
ரியா, தளம்பெறுந்தரும்பொத் தாவியோடாக்கை யானந்தமாகவே
யலந்தேன், களம்பெறுவஞ்ச நெஞ்சினர்காணக் காட்சியேசாகுதி
யேயறிஞ்,ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு முண்மையே
யுள்ளவாறிதுவே.

(ந)

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவா வென்றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலேவெப்பிலாத்தண்ணருள்
விளக்கே, தள்ளமேதூரக்குந் தூவெளிப்பரப்பேகருவெனக்கிடந்த
பாழ்மாய்ப், மள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப் பாலிப்பதுன்ன
ருட்பரமே. (சு)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்தபழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந் தானகற்பகமே சோதியேதொண்டனெனின்னை
யிரந்துநெஞ்சடைந்து கண்டியில்பெரூரம் லிருந்ததுமென்கணிலிரு
ட்டைக், கரந்துநின்கண்ணாற் றுயில்பெறல்வேண்டிக் கருதினென்
கருத்திதுதானே. (சு)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங் காரணங்கண்டுசும்மா
தான், வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெருவண்ணம் வருந்தினென்மதியி
ன்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா ணீர்பவர்யாவ ருலகவர்பன்
னெறியெனக்குப், பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (சு)

அடியெனுமதுவு மருளெனுமதுவு மறிந்திடினர்க்குண நிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடிற் சுகமனமாயைக்
குடிக்கெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (எ)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென் றெண்ணுவெனெவ்வொ
ருகாலம், புன்செயன்மாயை மயக்கினென்செயலாப் பொருந்துவே
னஃதொருகாலம், பின்செயல்யாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன் பித்த
னென்னினிலைபெறநின், றன்செயலாக.முடித்திடல்வேண்டுஞ் சச்
சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்கொள்கையையுணர்த்தினை
யதனாற், கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக் காயமோபொய்யெனக்க
ண்ட, திருவுருவாளனுபவநிலையுஞ்சேருமோவாவலோமெத்த, வரு
வுருவாகி மில்லவாய்ச்சமய மளவிடாவானந்தவடிவே. (சு)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவ ணுகா மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமா
ய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன் மோனமல்லால்
வழியுண்டோ, படியிருளாகலச்சின்மயம்பூத்த பசுங்கொம்பையடக்கி
மோர்கல்லா, லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே யன்பரைப்பருகுமா
முதே. (க)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனை விட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கெகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனூர்க் காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுநாரகமென் றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய் நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக் கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோ பேயேற்கினிநீபேசாயே. (உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருநூந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர் பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடு ிறைவாகுறையாவின்னமுதே. (ங)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திவொனிரவும்பகலுந்தோற்றம
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகி யண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றமுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
கெழுந்தசுடரோயிமயவரை யென்றாய்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீ துணைநீதந்தையுநீ
யழுந்துர்பவநீநன்மையுநீ யாவியாக்கைநீதானே. (ரு)

தானேயகண்டாகாரமயந் தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்குப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்ல தெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறாயே.

கூறாநின்றவிடர்க்கவலைக் குடும்பக்கூத்துட்டுனைந்துதடு
ழாறாநின்றபாவியைநீ வாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடை நிமலாவடியார்நினைவினிட
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணை யரசேயென்னையுள்வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம் வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறி குறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன் றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நானேதென்றிங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீ காணார்காணுக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீ பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
எண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிநீகுட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (க)

குட்டியெனதென்றிஞ்சுமையைச்சமத்தியெனையுஞ்சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியே கூத்தாட்டினையேநினதருளாற்
வீட்டைக்கருதுமப்போது வெளியாமூலகவியப்பனைத்து [ன்.
மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்போ லெந்தாயிருந்ததென்சொல்வே

வ ம ப னே ன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளராய
வும்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவாணோர்
தம்பிரானேநீசெய்த தயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தேனினியொன்றுங்குறைவிலேனே. (க)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் தோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநான்றோன்றாவாறுள்
ஞறையிலேயுணர்த்திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனையுனைப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (உ)

இருநிலமாதிராத மீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றங்
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே. (ங)

வஞ்சனையழுக்காருதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மே னெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடர்ந்த மாதவர்க்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வே. (ரு)

வாழ்வெனவயங்கியென்னை வசஞ்செய்துமருட்டிம்மாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங் குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித் தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேழுக்கட் சோதியேயமரரோறே.

(௬)

எறுவாம்பரியர்வாடை யிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீரு நஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூற்றூங்குணத்தோயுன்றன் குளாகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமோவல்லறானே.

(௭)

தானமுந்தவமும்யோகத் தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்ப நன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததீஞ்சொற் பச்சிளங்கிள்ளைகாண்
வானவரிறைஞ்சமன்றுர் வயங்கியநடத்தினானே.

(௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத் தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளினையகாம வேட்கையிலமுந்திமாயைச்
சுடத்தினைமெய்யெவ், நெண்ணித் தளரவோதனியனேனே.

(௯)

தனிவளர்பொருளேமாளுத் தண்ணருங்கருண்பூத்த
வினியுதற்பகமேழுக்க னெந்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருங்குடிவங்காட்டு நயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர் மயக்கிலாழ்ந்து வருந்தவோவம்பனேனே.

(௧௦)

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனாரு
மவந்தருநினைவையெல்லா மகற்றிலேனாசைவெள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக் கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தணியீட்டியீட்டிப் பதைக்கின்றேன்பாவியேனே.

(௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன் பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச் சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்த வமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவியோஞ்சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே.

(௨)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுந்தெழுந்தையநின்ச
ரண, மடைந்தனலீரினிகைவிடேலுனக்கேயபயமென்றஞ்சலிசெ
ய்துள், ஞுடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்துநானசைவ
றகிற்பத், தொடர்ந்துநீயெனையாட்கொள்ளுநாளென்றோசோதியே
யாதிநாயகனே. (ங)

ஆதியாய்ந்வாயந்தமாய்ப்பந்தம்யாவும்ற்றகம்புறநிறைந்த, சோ
தியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம்பெருமான்றொண்டனேன் சுகத்திலே
யிருக்கப், போதியாவண்ணங்கைவிடின்முறையோபுன்மையேனெ
ன்செய்தேன்மனமோ, வாதியாநின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயி
லோதியினுங்கொடிதே. (ச)

வாயிலோரைந்திற்புலனெனும்வேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்
காமத், தியிலேவெதுப்பியுயிரொமிந்தின்னச்சிந்தைரைந்துருகிமெய்
ம்மறந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன்றாயினுங்கருணை
யாமன்று, ஞாயகமாகியொளிவிடுமணியே நாதனே ஞானவாரிதியே.

ஞானமேவடிவாய்த்தேவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறை
ந்த, வானமேபெனக்குவந்துவந்தோங்கு மார்க்கமேமருளர்தாமறி
யா, மோனமேமுதலேமுத்திரல்வத்தே முடிவிலாவிற்பமேசெய்யு
ந், தானமேதவமேநின்னைநானினைந்தேன்றமியனென்றனைமறப்பத
ற்கே. (சு)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும்வந்துநின்னன்பர்தம்பணியா
மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்த வற்புதநிட்டையினிமித்தந்
துறவதுவேண்டுமெளனியாயெனக்குத்துயநல்லருடரினின்னம்
பிறவியும்வேண்டும் யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும் பேறே.

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றேபெருகியகருணைவாழிதியே
கற்றவத்தனையே யானந்தக்கடலே ஞாதுருஞானஞாயங்க
ளற்றவர்க்குதரட்புடைக்கலப்பே யநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்
றதுங்கேள்விகேட்டது நின்னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே

அன்றுநால்வருக்குமொளிரெறிகாட்டிமன்புடைச்சோதியேசெ
ம்பொன், மன்றுண்முகுண் னுங்காளகண்டமுமாய் வயங்கியவான
மேயென்னுட், நெனுகூரிருளைத்தரந்திடுமதியே துன்பமுமின்பமு
மார்கி, நின்றவாழ்நையைக்கடந்தவர்களைவேநேசமேநின்பரம்யானே

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவியாதினுமிருந்தபேரொளிநீ
தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத்தன்னவனாக்கவுந்தகுங்காண்
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டென்னுமார்க்கமாநெறிதந்துமாளுத்
தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிந்தரசிவமே. (க௦)

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னற்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியேனும்
நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளானிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ. (1)

நினையுநினையுக்கெட்டாத நெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநின்தருளால்
பனைவிபுதல்வரன்னைபிதாமாகிவீடென்றிடுமயக்கந்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. (2)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமைமுன்னுதொருதன்மைத்தாகிக்
கரும்போதேனோமுக்கனியோ வென்னவென்னுட்கலந்துநலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே. (3)

அறியுந்தரமோநானுன்னை யறிவுக்கறிவாய் நிற்கையினுந், பிறி
யுந்தரமோநீயென்னைப் பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச், செறியும்
பொருணீநின்னையன்றிச்செறியாப்பொருணுன்பெறும்பேற்றை, நெ
றியின்றொழுக்கவிசாரித்தா னினக்கோவில்லையெனக்காமே. (4)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய் யெல்லாமிறந்தவிடங்
காட்டு, நினதென்பதும்பொய் நீயெனல்பொய் நிற்குநிலைக்கேநேசி
த்தேன், மனதென்பதுமோவென்வசமாய்வாராதையநின்னருளோ
தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன் றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (5)

உய்யும்படிக்குன்றிருக் கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலுடையா
ய்பாழும், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும் புடைபட்டோடுநன்னெறியா
மெய்யுமறிவு பெறும்பேறும் விளங்குமெனக்குன் னடியார்பாற், செ
ய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்தீர்த்திடுமே. (6)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவி சினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சுவாழ்வை நிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்கு மெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானந்தப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொரு
பாவி, யிருளைத்தூர்த்திடொளிரெறியையென்னுட்பதிப்பதென்று
கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந் தித்தித்துருகத்தெவிட்
டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே. (௮)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்க ளறியவிடத்தையமிர்தாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிக் குரியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைக் கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா
மூராலொருநாள்கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே.

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநினவென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாக வருளாய்நில்லாதழிவழக்காய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென்மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னோ
தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே. (௧௦)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றாடிவம்பஞ்செனவுமனதலையுங்கால
மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந் தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேச
முதல்வாசமும்போய்ப் புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேச
பழுத்தருள்பழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. (1)

இரப்பானங்கொருவனவன்வேண்டிவகேட்டருள்செயெனவே
சுந்தேதான், புரப்பான்றனருனாடியிருப்பதுபோலெங்குநிறைபொ
ருளேகேளாய், மரப்பான்மை நெஞ்சினன்யான்வேண்டிவகேட்டி
ரங்கெனவேமௌனத்தோடந், தரப்பான்மையருணிறைவி லிருப்ப
துவோபராபரமேசகசரிட்டை. (2)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றற வருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே. (௩)

மின்னைப்போன்றன வகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற் பரம்பொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டென்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றுள வேழையரையவிங்கெவரோ. (கக)

தாயுந்தந்தையு மெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
ரையுநீயுநின்னருளுநின் னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியினைத்தாமரைபிடித்தே
ரையனையெனை யாளுடைமுச்சுரையகனே. (உ0)

காந்தமதையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக் காந்தத்தொ
ன்றோ, தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருக்குமா
போற், சாந்தபதப்பரம்பொருளே பற்றுபொருளிருக்குமத்தாற் சலி
க்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற்பேசாமைநின்றநிலை வா
ய்க்குமன்றே. (உக)

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயதிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையொன்விழி கதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்தினுஞ்சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நீற்பதற்கிந்தவினைவந்த வாறென்கொனிமலா. (உஉ)

வந்தவாறிந்த வினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள் ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னெந்தவாறுகண் டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித் தற்பராவுய்குவேனேழை. (உங)

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந்தொடரவொண்ணாவ
ருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்நளவையகத்தேயிருக்கவை
த்தாய் நன்னர்நெஞ்சந்தன்னலமு நணுகுவேனோ, வில்லாளியாயுல
கோடுயிணாய்ன்றிட்டெண்ணரியயோகினுக்குமிவனையென்னக், க
ல்லாலின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக்கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்
வே. (உச)

சாக்கிரமாதுதலினிலிந்திரியம்பத்துஞ் சத்தாதிவசனாதிவாயுபத்
து, நீக்கமில்லந்தக்கரணம்புருடனோடு நின்றதுமுப்பாணந்து நிலவுங்
கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தனசத்தாதிவசனா
தியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநுவல்வரிரு பத்தைந்தா
துண்ணியோரோ. (உடு)

சுழுத்திழிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரியபுருடனுடன்
மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றூரியம்பிராணனோடுமன்னுபுருட
னுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றூரியாதீத மதனி
டையேபுருடனொன்றியமருஞானம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவரவத்
தையைந்திற் பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும் பரிசுதானே. (உசு)

இடத்தைக்காத்திட்ட சுவானெனப்புன்புலாலிறைச்சிச்
சுடத்தைக்காத்திட்ட நாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்வீசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட கண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (உஎ)

வாதனைப்பழக்கத்தினான் மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமூரையுரைப் படிதொழிலுளவா
மேதமம்மன மாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப் பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (உஅ)

ஐயவாதனைப் பழக்கமேமனநினைவ துதான்
வையமீதினிற் பசம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிர் பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதை யொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (உக)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர் மனைவியில்லானெவனவன்சஞ்
சுலமிலான்முத்தி தரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (உ௦)

கடத்தைமண்ணென லுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சுடத்தைப்பொய்யென லிறந்தபோதேர்சொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய். (உ௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசும்மா, தான
மருநிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனநீ தமிழனேற்கு, மோனரு
ருவாகியுங்கை கூட்டினையேதிரும்பவுநான் முனைத்துத்தோன்றிமா
னதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனேவஞ்சனேனே. (உ௨)

தன்மயஞ்சபாவஞ்சுத்தந் தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்ட வெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டா தெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயம்கண்டாகாரந் தகூறினாதிக்கமூர்த்தம். (உ௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியாதறிவிநான் ஞானமெனுந்தன்மை
பேச, வன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல்லுரைத்தனையேயதனையுன்னி
யுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோவிருப்புநெஞ்
சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலதுமண்ணுங்கட்டிநெஞ்சோவெ
னதுநெஞ்சங் கருதிற்றுனே. (ச)

வாழிசோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள்

சூழவந்தரு டோற்றமுஞ்சோபன

மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா

லேழையேன்பெற்ற வின்பமுஞ்சோபனம். (ரு)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்றோர்கள்பாற் பிரிகிலா துள்ளன்புவிடாதே
யடுக்கின்றோர்களுக் கிசங்கிந்தண்டமிழலங்க
றொடுக்கின்றோர்களைச் சோதியாததுபரஞ்சோதி. (சு)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையேயுடையா
யரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்திவைப்பதெக்கால
ஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்பைந்தொடிகண்ணினை தேக்கநா
டகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத்துசங்கட்டு மப்ப
னையருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநான்மொழி
ந்தேனேநின், றன்னிலையைக்காட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூ
ட்டாதே சரணுன்போந்த, வந்நிலையேநிலையந்த நிலையிலேசித்திமு
த்தி யனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலே சுசுமென்றேசுகர்
முதலோர் நாடினாரே. (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென் றறியாமலியானெனும்பே யகந்
தையோடு, மத்தமதியினர்போல மனங்கிடப்பவின்னமின்னம் வரு
ந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய் நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச் சொரு
பானந்த, சத்திகணீங்காதவணந் தன்மயமாயருள்பழுத்துத் தழைத்
தவொன்றே. (க)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான் மற்றொருதுணைகானே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியே யாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவெனுஞ் சிரகிரிப்பெருமானே. (க௦)

காதிலோலையவரைந்துமேற்குமிழையுங் கறுவிவேள்கருநீலப்
போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன்
மாதுகாதலிடங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைகூழுஞ்
சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச் சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாதவாருயிருக்கோருயிரா
யமர்ந்தாயானாற், கண்டவரார்தேட்டவராருன்னுன்னைக் காண்ப
தல்லலென்னறிவாற் காணப்போமோ, வண்ணிபமணிமார்பன்புத
ல்வனோடு மனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரி
கபுரத்தினினுதாந்தமௌனபோதாந்ததடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. (க)

பொறிவிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திழுத்
து, மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாள்வாளாவிருப்பேனோ, வறிவுக்க
றிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப், பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்
கருணைப் பெம்மானையெம்பெருமானே. (கங)

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவிற்பவென்னங் காட்டிடுமுகிலேமாறாப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்த பானுவேநின்னைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந் தெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக் கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய் மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவின்பாதிதத் தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிந்தைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றுளாரின்னுமாளா நின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனின்னையந்தோ போக்கினேன்வீணேகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலையளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்து தினைக்கவோசிறியனேனே. (கௌ)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைபொய்யிருளாந்
திதிலாவிளக் கெடுத்திருடேடவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென் றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (கௌ)

சுருதியேசிவாகமங்க ளையுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொரு ளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதினாக்கட னுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடா நிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

கன்னன்முக்கனி கண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற் கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின் னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெனாலங்கைமாறில்லையென்சொல்வேன். (கூ)

தந்தைதாய்தமர் மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றே யருமறைவாயினுற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனை யின்னமவ்வல்லலிலிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வணமுய்வணஞ்செய்பாய். (கௌ)

துய்யன்றண்ணருள்வடி வினன்பொறுமையாற்றலங்கு
மெய்யெனென்றுனை யையனையடைந்தனன்மெத்த
நொய்யனுண்ணிய வறிவிலெனென்றநூளுக்கும்
பொய்யெனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய். (கக)

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய..
நின்றதாய்கிலே நின்றிடுமறிஞவென்னெஞ்ச
முன்றதாயின்பு வருக்கொடுநடித்திடினவாழ்வேன். (கஉ)

தனியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிசீமப்படி யாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன் றுள்ளதோபுகலாய். (கங)

திருந்துசீரடித் தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாணல்ல புண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகு தீவினையிழைத்தநாளென்றா
லருந்தவாவுனைப் பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (கச)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவின்மபெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள் வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுயின்னலேன் யானெனுமகந்தையென்சொல்லாய். (கரு)

மின்னையன்னபொய் வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னநான்மறந் தெவ்வணமுய்வணமுரையாய்
முன்னவல்வினை வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடி யார்க்கருள்புரிந்திந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்சு முளக்கணைநடிக்கின்றயுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப் புரப்பதெக்காலமோநவிலாய்.

(கௌ)

பாடியாமநின்றிரங்கினின் பதமலர்முடிமேற்
சூழ்வாழ்தனரமலநின் னடியர்யானொழும்ப
னடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந் தீமையேயென் னினிச்செய்வேன்.

(கஅ)

களவெஞ்சனை காமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவமாயியிங் காரெனக்கமைத்தனரையா
வுளவிலேயெனக் குள்ளவாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதி போன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன்.

(கக)

வானநாயக வானவர்நாயகவளங்கூர்
நானநாயக நான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயக நின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தினனாயகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய்.

(உ௦)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங் கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
குதகத்தன யாதினுமிச்சைமேற்றோன்றும்
வாதனைக்கிட மாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன்.

(உ௧)

தெளிவொடிகையோ வறிகிலானறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன் றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினை யென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
மொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய்.

(உ௨)

கண்ணினுண்மணி யென்னவேதொழுமன்பர்கருத்து
ணண்னுகின்றநின் னருளெனக்கெந்தநாணனுரு
மண்ணுவிண்ணுமற் றுள்ளனபூதமுமாறுப்
பெண்ணுமானுமா யல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய்.

(உ௩)

சுகமெலாந்தனி புரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோனாவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்துடச்செய்ததேனெந்தாய்.

(உ௪)

ஏய்ந்தநல்லருள் பெற்றவர்க்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்பு வளர்க்கவுங்கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தினையறிவாற்
ரேய்ந்தபேர்கட்குந் தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தாயேய். (உரு)

தக்கநின்னருட கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன்
பிக்கதெய்வமே நின்னின்பவெள்ளத்திலவீழே
னெக்கராய்தந்தை மகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
துங்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான்றுணிந்தேன். (உசு)

பவம்புரிந்திடும் பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க் கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
நவங்கொடத்துவத் திளையெறிகடலெனுநலத்தோய். (உ௭)

உற்றுணர்ந்தெலா நீயலதில்லையென்றுணையே
பற்றுகின்றன் ரெந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ் சகத்தையேமெய்யெனமுதறா
னற்றிருந்திடத் தொழில்செய்வான்றனைநிகரானேன். (உ௮)

ம ண ட ல த் தி ன்.

“மண்டலத்தின்மிசையொருவன்செய்தவித்தையகோவெனவும்
வாரணதி, யண்டமவையடுக்கமிக்காயந்தரத்தி னிறுந்துமவதானப்
போல, வெண்டருகல்லகிலாண்ட கோடியைத்தன்னருள்வெளியி
லிலகவைத்துக், கொண்டுகின்றவற்புதத்தை யெவராலுந்ச்சயிக்கக்
கூடாவொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி,
நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமெளனநியாயத்தை நிறைநிறைவைத்தன்
னை, யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான்முதலாயசல
மாகி, யென்றுமுள்ளவிற்பத்தைத்தண்ணென்றசாந்தபதவியற்கை
தன்னை. (உ)

பதமுன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச்
சதமாகிரிராலம்ப சாக்ஷியதாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதம்யாவுங்கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக்கீண்டெழுந்துவிமலமாகி
மதமாறுங்காணாதவானந்த சாகரத்தைமெளனவாழ்வை. (ங)

வாழ்வனைத்துத்தந்தவின் பமாகடலைநல்லமிர்தைமணியைப்பொ
ன்னைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்ததத்துவத்தையத்துவிதசாரந்த
ன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளியையொளிபரந்தபரவெளியையின்ப
ச்சுகத்தைமாற, வேழலகுங்கலந்தின்றாய்நானையென்னுமாமியற்
கைதன்னை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்தைலோக
மின்னைநிகர்த்திடவழியாச்சொருபானந்தச்சடனாவேதமாத்
தென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடிகளிடையவிடையருத
பொன்னைவிரித்திடுமுகத்தும்பருமிம்பரும்பரவும்புனிதமெய்யை.

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாய்ப்பாசசாலம், விர
விநின்றவிசித்திரத்தை யையக்யபதத்தினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை, யி
ரவுபகனினைப்புமறப்பெனுந்தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச், சிரமெ
னவாழ்பராபரத்தை யானந்தநீங்காதசிதாக்காசத்தை. (௫)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமெ
ன்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்க்குணத்தைத்தன்னருளாநினைவு
க்குள்ளே, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவனாத்தானாகவெந்நானும் வள
ர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாதூவெளியைத்தன்மயமாமானந்தத்தெய்
வந்தன்னை. (௬)

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப், பொ
ன்னிலேபணிபோலு மாயைதருமனமேயுன்புகைகடர்ந்தா, தென்
னினோயான்பிழைப்பேனெனக்கினியாருன்போல்வாரில்லையிலை,
யுன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவாயென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய்

உறவுடலையெடுத்தவறிற்பிரமாதியேனுமுனை யொழிந்துதள்ளற்,
கறவுமரிதரிதன்றோவிகபரமுமுன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதி
லுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவும்வாழ்த்துவேனென்,
சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மமதேயத்தினினீசெல்லல்
வேண்டும். (௭)

வேண்டியநீளென்னோடுமபழகியநீ யெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தா
லே, மாண்கிடக்கினுமந்தவெல்லையையும்பூரணமாவணக்கஞ்செ
ய்வே, னுண்டகுருமெள்ளினிதன்னால் யானெனதற்றவனருணாவே
ன்பூவிற், காண்டகவெண்சித்திமுத்தியெனக்குண்டாமுன்னுலென்
கவலைதிர்வேன். (௮)

தீராதவென்சன்னவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச்சன்னத்தோடே
யாரோனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாஞ்மையவையோ
காரோனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவெழு மண்டலத்தினின்மகிமை பகரலாமோ. (கக)

பாயப்புலி.

பாயப்புலிமுனமான் கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனையைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலுன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்ததற்பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிஉன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்பணிநீதொன்னெஞ்சகமாங்
கற்பரந்தாங்குகொந்திடவானொத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாதைப்பொடிசெய்ததே. (உ)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பார்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றாடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றோபுலியூரத்தனே. (ங)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே. (ச)

கண்டாருளத்தினிற்காலுன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னைக்
கொண்டாடினார்முனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணாதுவெட்டவெறுவெளியே. (ரு)

வெளியானநீயென்மனவெடரியுடுவிரவினையா
லொளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போனின்றலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (க்ர)

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குலாகடவி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே. (௭)

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டீர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பக்டேயுன்பெரன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமிலையே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்கானடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. (௯)

சிவமாதிரான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றோவெளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே. (௧௦)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றலாவியதே. (௧௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானத்தரித்திரைமூடிடுமே. (௧௨)

எண்ணாததெண்ணியநெஞ்சேதுயொழியென்னிரண்டு
கண்ணையுறங்குறங்கென்னுணைமுக்கட்கருணைப்பிரான்
றண்ணார்கருணைமௌனத்தினுன்முத்திசாதிக்கலா
நண்ணாததொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (௧௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னிறிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௧௪)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்ட்ச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தீனன்றனக்கிங்கிரங்கிணையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (கரு)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளெயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சம்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (கசு)

இடம்பெறுவீமெின்னார்சேய்சகமுமிருந்தியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமெளனி
திடம்பெறவைத்தமெளனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (கௌ)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யர்ற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. (கஅ)

பொய்யாருல்கநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னுலிதனைவிடப்படுமோ
கையான்மெளனந்தெரித்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையுயர்வப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (கக)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதூநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமுச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (உ0)

வாயுண்டுவாழ்த்தமெளனஞ்செய்ப்போதுமெளனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாவெறிந்துங்கைவில்லாவிடத்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமுனைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமென்சித்தியுங்காணுநமதல்லவே.

(உங)

சொல்லான்மௌனமௌனமென்றேசொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழந்ததுண்டோ
கல்னாதமுடனினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளனானமௌனசதானந்தமாகடலே.

(உச)

ஆரண்மாகமமெல்லாமுரைத்தவருண்மௌன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்கொணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமென்சித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே.

(உரு)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்தீபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சுத்தமவுனமுதன்மூன்மௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே.

(உசு)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியினைப்பாறினெனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே.

(உஎ)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென்
னாற்கண்டதன்றுமௌனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே.

(உஅ)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநினை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே.

(உக)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுகல்லானிழற்சேர்ந்ததுவே.

(உ0)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்பேரீட்டி-றைஞ்சி
நில்லேனல்லோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்,
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவியைவகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குடைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௩௨)

பழுதுண்பொவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றாட்புணையவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
னொழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௩௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காருமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியமுத்தொனும்
குழுக்காணநின்றநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரோ. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிந்தர்
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந்தண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்கன்னெஞ்சமே. (௩௫)

சும்மாவிருக்கச்சகஞ்சகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவெண்விதிவசமே. (௩௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொற்
புனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குயோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமுடரீவ்வையகத்தே. (௩௭)

கடலெத்தனையெத்தனைய்த்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனைய்த்தனைகடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநான்விடுமுன்னையுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௩௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனின்னையல்லாதுவ்வினைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்தனனைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றொடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௩௯)

உள்ளத்தையுமிங்கேனையுநின்கையினிலெர்ப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்முழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. (௪௦)

கள்ளம்பொருந்தும்பெருஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவங்கட்குண்டோவிலையேயுலகின்றவன்னை
வள்ளம்பொருந்தும்பெருங்காணமன்றொடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாத்தப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (௪௧)

தன்மயமானசபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தெனவெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (௪௨)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டற்கரியவினைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய்சுகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றேயுணர்ந்தேனிதுநிச்சயமே. (௪௩)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொலின்னந்தெரிந்ததன்றோதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைக்குமௌனவுனதுகருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோசல்லுவேனந்தச்சிற்குகத்தே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தால்வனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
நில்லாயுன்னாற்றமியேற்குக்கதியுண்டிநீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்வினாசுகமேசுகர்வீறுகண்டுந்
தெளியேன்றெளிந்தவரைப்போற்றிடென்னென்னசெய்குவனே. ()

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக்களவிலையேயிந்தச்சன்மவல்ல
ஹறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (சௌ)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானாவியங்கத்துறையிதனு
ணுட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநாணிவற்றைக்
கூட்டிநின்றாட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (சஅ)

பொல்லாதமாமார்க்கடமனமேயெனைப்பேரலடுத்த
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனையென்னைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணந்தந்தோய்குவனே. (சக)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றுன்மார்க்கம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிக்கடிசுந்நுகின்றயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்திசொன்னாலுமோர்கிலையேகெடுவாய்
பாராயுணக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (ச)

மாதத்திலையொருதிங்களுண்டர்கிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருணடிக்கொள்ளே. (ருக)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துள்ளருருமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (ருஉ)

வையகமாதர்க்கத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யார்தநட்பைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (ருங)

அளியுங்கனியொத்தருவினையானெந்தயர்வுறுவேன்
நெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாருதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றும்விழுப்பொருளே. (ருச)

அடையார்புரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றளையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்புடிக்குத்தவமுயலாதகொடியமொன்
றேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசுற்சுடரோ. (௫௬)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்தாடுசுழலினென்னுங்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமுடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேநில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபுரமேநின்றிருவருளுக்
கேயெனசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே. (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதிட
காத்திரந்தந்தென்னையெயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரம்முன்னின்றிணர்ந்திணையேமவுனாவினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய் - திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனொருசொல்லையுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௬)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்டரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய் - நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயானிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (௭)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினால்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ - வையாவே.
மன்னுநிராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென்.

(௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
சூறியேற்கறிவென்றகோலம் - வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே.

(௪)

எதுக்குச்சம்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கேபோகவிட்டாய் - வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லபைப்போல்வாதாடினாயேயுன்
புந்தியென்னபோதமென்னபோ.

(௫)

சுகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோசோரா - திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றோகாண்.

(௬)

சுற்கண்டோதேனோகனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதெனநான்சொல்லுவேன் - விற்கண்ட
வானமதிகாணமவுனிமவுனத்தளித்த
தான்மதிலுறுமமிர்தம்.

(௭)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறவுற்பவநோய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினைமேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம்.

(௮)

மாயாசகத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ - நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ.

(௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவேயேயந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண்மெய்யே - யகநெகிழ்ப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவேதிறம்.

(௧0)

ஆரணங்களாமகங்தள்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்னுங் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர்.

(கக)

நேராயம்மௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைத்தீர்நீராகெடுவீர் - தேரீர்
தினியுந்தியாயுநதிச்சென்னியினைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல்.

(கஉ)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனான் - கற்பனையொன்
றில்லாவிடத்தேயெனைச்சம்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோர்கவி.

(கங)

எதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற் - நீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதேடுசெல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி.

(கசு)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங்கட்டியேனும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததுளைச்செவிகொண் - டல்லேறு
நெஞ்சனென்னநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி.

(கஊ)

அப்பொருளுமான்மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றாஞ்சாதியினு - லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்துவிதமாம்.

(கஸ)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிசு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையெநஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யேதெளி.

(கள)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மேனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமையாதலினால்யானெனதென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில்.

(கஅ)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீழிதாம்வாழ்க - வென்றென்றே
திக்கனைத்துங்கைகுவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி.

(கக)

மனத்தாலும்வாக்காலும்மன்னவொண்ணாமோன
வினத்தாரேநல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவோகூறரியமுத்திரெறி
கண்டவருமன்னவரேகான்.

(௨0)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப்
பண்ணொளிக் குமுள்ளொளியாம்பான்மையினை - நண்ணிடவுள்
சித்தமிரங்கிலதென்சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவுமில்.

(௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்குங் - குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய்.

(௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கெண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும்.

(௨௩)

புலியினதருடையான்பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே.

(௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச்சகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமரற்றுவதென் - னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்கணுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை.

(௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுணம்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றார் தன்னையாய்முக்கணைந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான்.

(௨௬)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றகாயமும்ச்செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினேரார்கனேரிடினூந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம்.

(உஎ)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே - னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலன்னவன்றனென்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம்.

(உஅ)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோனவள்ளலையே - நித்தமன்பு
புணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண்.

(உக)

தொல்லைவினைக்கீடாய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனே - வல்லவனா
மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில்.

(உ0)

முன்றுகண்ணமுத்தொழிலாமும்முதலாமுவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே - யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை.

(உக)

நேசிக்குஞ்சிந்தைநினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனாநிநுவிசுற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே.

(உஉ)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையாவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டிவனேயான்.

(உங)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப் - படபடென
வேண்டிவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனா
னாண்டநீதானேயறி.

(உச)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய் - ரொறியங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண்.

(நடு)

எதுக்குடற்சுழைமகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே - சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின்.

(நசு)

பின்னுமுடற்சுழையாப்பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனாமுற்றிருந்தோமே - யன்னதனா
லானந்தந்தானேதானாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி.

(நஎ)

துன்பக்கடலிற்றுனைந்ததெல்லாந்தீரந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே.

(நஅ)

கீரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த - நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனா
னெண்ணெழுமுதுங்கொடுத்தேனே.

(நசு)

அல்லம்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாந்
கல்லமுருகாதோகன்னெஞ்சே - பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே.

(ச0)

கொடுத்தேனையென்னைக்கொடுத்தவுடனில்ப
மடுத்தேனேநீழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
லிற்றேனேயேழையடியேன்.

(சக).

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கற்றவிற்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றற்பேசுமோவாய்.

(சஉ)

காலன்றையுதைத்தான்காமன்றையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலை - ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்க்
கென்னேநடக்கையினி.

(சங)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித் - தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி.

(சச)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான்பேசாப்பெருமையினுன்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாருமீடேறவே.

(சரு)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யுலமந்துழலுமடிமை - நலமிருந்த
சித்தானமோனசிவ்னேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு.

(சசு)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு.

(சஎ)

துங்கமழுமானுடையாய்குலப்படையுடையாய்
திங்களணிகெஞ்சடையாய்சேவுடையாய் - மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி.

(சஅ)

இனியதருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்த்வாரியின்பக்கட்டி - தனிமுதல்வ
னித்தன்பர்மனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை.

(சக)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா - னேதில்
சனிகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
தினகரஞ்ஞமொளனசிவன்.

(ரு)

தேகச்செயறா னஞ்சிந்தையுடனே குழையில்
யோகநிலை ஞானிகளுக்கொப்பு வதோ - மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனே நீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு.

(ருக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா - தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ.

(ருஉ)

நீயற்றவந்நிலையேநிட்டையதீனியிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே - போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா.

(ருங)

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே - நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தினையேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை.

(ருச)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே - கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி.

(ருரு)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர் - மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார்.

(ருசு)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது - நேரோ
மனத்துறவுமப்படியேமானாவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர்.

(ரு௭)

ஓராமலேயொருகாலுன்னுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால் - வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான்.

(ருஅ)

நானுனதன் னம்வந் துதாக்கினுலவ் விடத்தே
வானுதிமாயைவழங்காதோ - ஞானுகே
ஞன்னுள்ளோ தோன்றவுறவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு.

(ருக)

என்னையுன்னை யின்னதி துவென்னுமனிற்ருநிலே
தன்னையருளென்றதருணத்தி - லன்னைபெற்ற
பின்னைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர்.

(கூ0)

சொன்னவர்தாநிட்டைதொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமெளனன் - றன்னுள்
விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிருவிகற்பத்தே.

(கூக)

இந்திருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கநிட்டை
நெதைநீதேறாய்செகமனைத்தும் - வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றோவேரீர்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனாட்டுமவன்.

(கூஉ)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து - மவனேதா
மானவளோசொன்னுலவளோகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள்.

(கூங்)

நாளவங்கள்போகாமனாடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீழாட்புகுந்தாய் - மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற்ருங்கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன்
னாட்டானுனையமில்லையால்.

(கூச)

யான்றானெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ - தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீயென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணார்போலாய்.

(கூரு)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினைஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே - யங்கிங்கென்
நெண்ணுதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பண்ணுதேயானுன்பரம்.

(கூசு)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யணையாப்பொய்யெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ - வையமறத்
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசார்ந்தினையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (கூஎ)

பூங்காவனநிழிலும்புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு - நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற்றாமெளனபூமியின
னில்லையெனநின்றவிடம். (கூஅ)

இடம்வானல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து - முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டுதான். (கூக)

தானந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே - மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்குமாயிருமனமே
யின்னமயிக்கமுனக்கேன். (எ௦)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினான் - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றேயந்தானெஞ்சேயுன்ன
லில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எ௧)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவிற்பநிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனான்கான். (எ௨)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற் - நேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாதன்மோனவடிவே. (எ௩)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினார் - பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுனைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எ௪)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநீனுமது - வாணதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனனந்தமே.

(எரு)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ் - செறிந்திடவே
நாட்டிஞானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டிஞானமோனகுரு.

(எசு)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோன
வுருநீடுயிர் பொருளுமொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி.

(எஎ)

இனியகருப்புவட்டையென்னாவிலிட்டா
னனியிரதமாறுதுநானுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவன்றேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி.

(எஅ)

எதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
குதுக்கோதோன்றாத்துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி.

(எசு)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றவிடவாங்கே - பிறிவநவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண்.

(அ0)

நரன்றன்னெனுமயக்கநண்ணுங்காலென்னுனை
வான்றன்னென்றிறையமாட்டாய்நீ - யூன்றாமல்
வைத்தமெளினத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசீகம்.

(அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநண்ணரியசித்தமுத்தி
தானந்தருமந்தழைத்தகுநீ - மானமொடு
தாயெனவும்வந்தென்னைத்தந்தகுருவென்சிற்தை
கோயிலெனவாமுங்குரு.

(அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
 நித்தன்பரமகுருநேசத்தாற் - சுத்தநிலை
 பெற்றோமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
 கற்றோமேமோனக்கரு.

(அந)

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
 மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
 யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
 பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே.

(க)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
 மாழாழியின்பத்தீழந்தப்படியாயோ
 தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போல்
 வாழாதுவிழந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே.

(உ)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
 குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
 வநுட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிகீழ்
 மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே.

(ங)

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையானீயிலைந்து
 கொஞ்சமுற்றாயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
 வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
 நெஞ்சமேயென்போலநீயழுந்தவாராயோ.

(ச)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
 ஆராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
 வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
 பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே.

(ரு)

வாயாதோவிற்பவெள்ளீவந்துன்வழியாகப்
 பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
 வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
 தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே.

(சு)

வந்தவரவைமலர் துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுண்ணைப்பிடிப்பிக்கக்கற்றவார்யா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்னாலே
சந்தநெஞ்சேபிரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே.

(௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்ப்புசைகொண்டருளே.

(௮)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே.

(௯)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுண்ணெநஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேநாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே.

(௧௦)

காடுங்கனாயும்.

காடுங்கனாயுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாயுயிர்க்குயிரா
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டிர்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

(௧)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாடீடுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

(௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டிரகண்டகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரோ.

(௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிழுன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லையென
மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபினுங்குளறிநா
னென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலேவி
லகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகி
ரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

‘நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடரநின் னூலிற்சொன்னமுறை
யியமாதிரான், றோயும்வண்ணமெனைக்காக்குங்காவ லுந்தொழும்பு
கொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினியஞ்சலஞ்சலெ
ன்றுலகங்கண்டுதொழுவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானோய்சிர
கிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றொன்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பிறநல்லருளுதரமாச்சமைந்தோய். (க)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணிநின்னைக்கைகுவித்தோளுனலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லந்
படமுடியாதென்னாவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராம்கண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (உ)

வாழாதுவாழவுனைவந்ததைநீந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானாழுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (ங)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையயான்காணந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சுட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே.

(ச)

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குணின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே.

(ரு)

விண்ணாறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணாறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணாறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணாறுமின்பப்பதியேபராபரமே.

(சு)

சூடியநிள்சீரடியார்குட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநிள்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே.

(எ)

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநாளுர்பதியேபராபரமே.

(அ)

புத்திரெறியாகவுனைப்போற்றிப்பலகாலு
முத்திரெறிவேண்டாதமுடனேனாகெகிவேன்
சித்திரெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திரெறிக்கேனுமுகம்பார்நீபராபரமே.

(இ)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்லேனின்னென்மையெல்
பண்டறிவாய்நீயேபுகராய்பராபரமே.

[லாம்

(ஈ)

த ன் னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவிையமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே.

(க)

ஆக் கு வை.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள்
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே.

(க)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பெற்றபுறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே.

(க)

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே.

(உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மைசெறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுன்பாதநீழ்
லாதரவடையவுள்ளன்பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே.

(ங)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே.

(ச)

எண்ணியவெண்ணெம்ல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்றிறைவெயல்லாம்பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினைமையக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (ரு)

பத்திரீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திரீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திரீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (சு)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளியிலேன்வீணைகாலம்
போயினதாற்றுகில்லேன்பூரணானந்தவாழ்வே. (ஏ)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்
பக்கமுண் டெக்கால மும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
படொனுந் திமிர மணுகாக்
கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதுருண்டு
காயசித் திகளு முண்டு
கறையுண்ட கண்டர்பா லம்மைநின் றுளிற
கருத்தொன்று முண் டாகுமே
னதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தை யுண்டபர
ஞானவர் னந்த வொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே
நாடுனனு மகந்தை தீர்த்தென்
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வல்லியே
மதுகுந னன்றங் கையே
வனாராச னுக்கிருகண் மணிபா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ னுமையே. (க)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சுற்றிடையிலே நலிட யிலே
செல்லாத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை துதற் கீற்றிலே

பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைகந்த
 பொடியிலே யடியிலே மேற்
 பூரித்த முலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
 புந்திதனை நுழைய விட்டு
 நெட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
 நின்னடியார் கூட்டத்திலே
 நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
 னேயத்தி லேயு னிருதான்
 மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருள்வையோ
 வளமருவு தேவை யரசே
 வாராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ னுமையே.

(உ)

பூதமுத லாகவே நாதபரி யந்தமும்
 பொய்யென் றெனைக்காட்டி யென்
 போதத்தி னடுவாகி யடியீறு மில்லாத
 போதபூ ரணவெ ளிக்கு
 னேதுமற நில்லென் றுபாயமா வைத்துநினை
 வெல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தா
 மின்பவுரு வைத்தந்த வன்னையே நின்னையே
 யெளியேன் மறந் துய்வனோ
 வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
 விளக்குமுட் கண்ணி லார்க்கு
 மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
 வீறுவா தம்புகலும் வாய்
 வாதனோ யாளர்க்கு மெட்டாத முக்கனுடை
 மாமருந் துக்க மிர்தமே
 வாராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ னுமையே.

(ரு)

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவு
 மெய்யெலா முள்ளு டைந்து
 வீறிட்ட செல்வர்தந் தலைவாயில் வாசமாய்
 வேதனைக றுறவே தனுந்
 துடியிட்ட வெவ்வினையை யேவினான் பாவிரான்
 ரொடரிட்ட தொழில்க ளெல்லாந்
 துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதுன்
 ரொண்டர்பணி செய்வதென்றோ

வடியிட்ட செந்தமிழி னருமையிட் டாருரி
 லரிவையோர் பரவைவாயி
 லம்மட்டு மடியிட்டு கடைநடந் தருளடிக
 ளடியீது முடியீ தென
 வடியிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
 வளமருவு தேவை யரசே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

(ச)

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
 புராந்தகி திரியம்பதி யெழிற்
 புங்கவி விளங்குகிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
 புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கு
 நாரணி மனாத்த நாயகி குணாத்த
 நாதாந்த சத்தி யென்றுன்
 னாமமே யுச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
 நானுச் சரிக்க வசமோ
 வாரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழ்
 வகிலாண்ட கோடி யீன்ற
 வன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
 மானந்த ரூப மயிலே
 வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
 வளமருவு தேவை யரசே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

(ரு)

பாகமோ பெறவுனைப் பாடவறி யேன்மல
 பரிபாகம் வரவு மனதிற்
 பண்புமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
 பாவியேன் பாப ரூப
 தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
 சிந்தியேன் பேரின்ப மோ
 சேரவென் றுற்கள்ள மனதுமோ மெத்தவுஞ்
 சிந்திக்குதென் செய்கு வேன்
 மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
 முற்றுமாற் சரியமோ தான்
 முறியிட் டெனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
 மூசுவரி வண்டுபோல

மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள வல்லையோ
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

(சு)

தூளேறு தூசிபோல் வினையேறு மெய்யெனுந்
 தொக்கினுட் சிக்கி நாளுஞ்
 சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
 சூறையிட் டறிவை யெல்லா
 நாளேற நாளேற வார்த்திக் 'மெனுங்கூற்றி
 னட்பேற வுள்ளுடைந்து
 நயனங்க ளற்றதோ ரூறோறு போலவே
 நானிலந் தனிலலைய வோ
 வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
 வினாயேறு மாணசூடி
 விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
 வெருட்டிய கருங்கூந்தலாய்
 வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான்
 மனதுக் கிசைந்த மயிலே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

(எ)

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
 புந்திமுத லான பேய்கள்
 போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென்
 போதத்தை யூட ழித்து
 வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
 விதித்தானி வல்ல லெல்லாம்
 வீழும் படிக்குனது மௌனமந் த்ராதிக்ய
 வித்தையை வியந்தருள்வை யோ
 நாதவடி வாகிய மஹாமந்த்ர ரூபியே
 நாதாந்த வெட்டவெளியே
 நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
 ஞானவா னந்த மயிலே
 வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்குமுணர்வரிய
 மகிமைபெறு பெரிய பொருளே
 வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

(அ)

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்ட மிட்டொளிர் பிராண வாயுவெனு
நிகள மோகம னஞ்செயு
மனமெ னும்பெரிய மத்த யானையென்
வசம டக்கிடினமு மண்டலத்
திட்டமுற் றவள ராச யோகமிவன்
யோக மென்றறிஞர் புகழவே
யேழை யேனாலகி னீடு வாழ்வனினி
யிங்கி தற்குமனு மானமோ
பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்ரதர
பாக்ய மானசுப யோகமும்
பார காவிய கவித்வ நான்மறை
பராய னஞ்செய்மதி யுகமு
மட்ட சித்தியுந லன்ப ருக்கருள
விருது கட்டியபொ னன்னமே
யண்ட கோடிபுகழ் காவை வாழுமகி
லாண்ட நாயகியெ னம்மையே.

(க)

பெரியநாயகிவிருத்தம்.

காற்றைப் பிடித்துமட் கரகத் தடைத்தபடி
கன்மப் புனற்கு னூறுங்
கடைகெட்ட நவவாயில் பெற்றபசு மட்கலக்
காயத்து ளெனையி ருத்திச்
சோற்றைச் சமத்திநீ பந்தித்து வைக்கத்
துருத்திக்குண் மதுவென் னவே
துள்ளித் துடித்தென்ன பேறுபெற் றேனருட்
டோயநீ பாய்ச்சல் செய்து
நாற்றைப் பதித்ததென ஞானமாம் பயிரதனை
நாட்டிப் புலப்பட்ட டியு
நமனான் தீப்பூடு மணுகாமன் முன்னின்று
நாடுசிவ போக மான
பேற்றைப் பகுந்தருளி யெனையாள வல்லையோ
பெரியவகி லாண்ட கோடி
பெற்றநா யகிபெரிய கபிலைமா நகர்மருவு
பெரியநா யகியம் மையே.

(க)

த ந் தை த் தா ய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமெளனியருடழைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே.

(க)

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென்னெவைபோயென்னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய்.

(உ)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனானதனான்முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட்புணையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன்.

(ங)

கண்டேனிங்கென்னையுமென்றனையுநீங்காக்
கருணையுநின்றனையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின்பியப்பாலன்றோ.

(ச)

ஒவென்றசுத்தவெளியொன்றேநின்றிங்
சூயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம்.

(ஊ)

செகத்தையெல்லாமனுவளவுஞ்சிதருவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத்திரனாயெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம்.

(கூ)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சங்கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுந்தரண்பேன்கொல்லோ.

(எ)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை

பெருப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முழுதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். .

(க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி

யப்பனையானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே.

(உ)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக

நினைவூடேநின்றனர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய்.

(ங)

புராயோவென்றுயரமெல்லாமையா

பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ.

(ச)

வைத்திடுங்கலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்

வைத்தனைத்துக்கொண்டிகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ.

(ரு)

சேராமற்சிறிநினைத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்

திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராகநானலைந்தேனரசேதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய்.

(சு)

வைத்தபொருளுடலாவிழுன்றுநின்கை

வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குள்வுரையாய்திகையாவண்ணம்.

(ஏ)

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்

தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனானிரண்டுகான்மாடுபோலே.

(அ)

மாமேக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனாடை

வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்

வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்

மிக்ககதிவீடென்றோவிளங்கல்வேண்டும்.

(க)

விளங்கவெனீக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற

வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே

களங்கரகிதப்பொருளையென்னைநீங்காக்

கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே.

(கஉ)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த

ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்

வேதமேவேதமுடிவானமோன

வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே.

(கக)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழ்நனிவொருநால்வர்க்குங்

கடவுணியுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றற்

சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை

துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ.

(க)

அன்றோவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி

யத்தனையும்வெவ்வேரூயரற்றநேரோ

நின்றூயேநினைப்பெறுமாறெவ்வாரூங்கே

நின்னருள்கொண்டறிவதல்லாநெறிவேறுண்டோ.

(உ)

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேரூ

நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத

குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேரூ

கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய்.

(ங)

கூறாயவைம்பூதச்சமைத்தாங்கிக்

குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே

மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை

வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே.

(ச)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்துநியாயஞ்சிற்பே
யின்றெனக்குவெளியானுலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன்.

(ரு)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
ஓவயகத்தார்கற்பினையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே.

(சு)

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன்.

(எ)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தினயும்போக்கினேனென்
னானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ.

(அ)

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றோ
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்தீதி.

(கூ)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியராமவர்களுங்கேநெறிதப்பாத்
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களுங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால்.

(க0)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன்.

(கக)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ.

(கஉ)

உண்டோநீபடைத்தவயிர்த்திரளிலென்போ
 லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
 கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
 காசினிக்குளலைந்தவரர்காட்டாய்தேவே.

(கந)

தேவரெல்லந்தொழ்ச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
 செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
 மூவற்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
 மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான்.

(கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
 மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
 பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
 பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ.

(கரு)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சுட்டிப்
 பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
 மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
 முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ.

(கசு)

என்றுகைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
 யிதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
 பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
 பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே.

(கசு)

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
 புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதருபத்
 திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
 வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம்.

(கஅ)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
 காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
 கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
 குழைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய்.

(கசு)

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
 சொருபானந்தச்சுடரேதொண்டனைக்
 கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
 கரணமுடனாறுறவுகலக்கமாட்டேன்.

(உ௦)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்

கடவுளுனக்காணவேகாயமாதி

புலங்காணர்நானொருவன்ஞானம்பேசி

பொய்க்குகொத்ததென்னபுதுமைகண்டாய்.

(உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமுன்று

கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்

தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்

சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா.

(உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சுறையாடுந்

தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும்

வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற

வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன்.

(உங)

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி

வல்வினையைப்பறித்தினையேவாழ்வேநானென்

செயக்கடவேன்செயல்லல்லாநினதேயென்று

செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை.

(உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்

விளங்குபரம்பொருளேநின்வினையாட்டல்லான்

மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன

வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா.

(உரு)

அம்மாவீததிசயந்தானன்றோவன்றோ

வகண்டநிலையாக்கியென்னையறிவாம்வண்ணஞ்

சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே

சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே.

(உசு)

என்னேநான் பிறந்துழலவந்தவாறிங்

கெனக்கெனவோர்செயலிலையேழையேன்பான்

முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து

மூளும்வினையெனவும்வரமுறையேனெந்தாய்.

(உஎ)

தாயானதண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்

தழியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்

பேயானதென்கொலையாவேகதேசம்

பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும்.

(உஅ)

புகலரியநின்வினையாட்டென்னேயெந்தாய்
 புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
 யிகல்வினைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே
 யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ.

(உக)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
 மில்லேனானல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
 கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
 கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ.

(ஙஉ)

ப ர ா ப ர க் க ண் ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
 பாராதியாண்டபதியேபராபரமே.

(க)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணாமலருள்
 விண்ணாடிருந்தலின்பவெற்பேபராபரமே.

(கஉ)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
 வந்தகருணைமழையேபராபரமே.

(கங)

ஆராவமுதயரசேயானந்தவெள்ளப்
 பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே.

(ச)

ஆரறிவாரொன்னவனந்தமறையோலமிடும்
 பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே.

(சு)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
 கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே.

(சா)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயுறித்
 தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே.

(எ)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
 கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே.

(அ)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபுகம்பொற்சுடரோ
 சித்தேயென்னுள்ளத்தெனவேபராபரமே.

(கூ)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
 விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே.

(கூஉ)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
ருக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (கஉ)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (கங)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (கச)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (கரு)

ஒமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
னும்பொருளானட்பேபராபரமே. (கஈ)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுந்யெனவா
ழுத்தமர்கட்கானவறவேபராபரமே. (கஏ)

போதாந்தப்புண்ணியர்குள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின்விளக்கேபராபரமே. (கஅ)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (கஊ)

நானந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ௦)

என்புருகிரெஞ்சமிளக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (உஉ)

மாராவனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேருதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (உங)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
நேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (உச)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலென்போற்றியென்று
செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே. (உரு)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலையேயையாபராபரமே. (உஈ)

சொல்லாலடங்காச்சகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றுகமறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை.
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெமுகோபகராய்பராபரமே. (௩௦)

கூடர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனானென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே. (௩௧)

கடலமுதேதேனையென்கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்பராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவென்க
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணுதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணுகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்தாரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுனைக்காண்பானுசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுனைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளைவைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (௪௦)

பாசம்போய்நின்றவர்பேறற்பாராட்டியானாலு
மோசம்போனெனமுறையோபராபரமே. (௪௧)

நன்றறியேன்றீதறியேனானென்றுநின்றவனா
னன்றறியேனானேழையென்னேபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுங் துயர
மொன்றுமறியர்போவுரையர்ப்பராபரமே.

(சங)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே.

(சச)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே.

(சரு)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே.

(சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்ப்பராபரமே.

(சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்ப்பராபரமே.

(சஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்சொல்லிறுதிக்
கென்னத்தைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே.

(சக)

சொல்லும்பொருளும்ற்றுச்சம்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே.

(ரு0)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே.

(ருக)

துச்சனெனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே.

(ருஉ)

கண்ணாவாரோனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணாவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே.

(ருங)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே.

(ருச)

எத்தாற்பிழைப்பேனாவெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானென்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே.

(ருரு)

வாயினுற்பேசாமெளனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனூன்றளர்ந்தேன்பராபரமே.

(ருசு)

அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணை
வென்னகத்திற்றாய்போலிருக்கும்பராபரமே.

(ருஎ)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே.

(ருஅ)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே.

(௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாப்பராபரமே.

(௬௦)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே.

(௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவினுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்கூதேபராபரமே.

(௬௨)

ப்ரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே.

(௬௩)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள்செய்யாய்பராபரமே.

(௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர் போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே.

(௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான்வேறுகப்பொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்ததெண்டன்பராபரமே.

(௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாப்பராபரமே.

(௬௭)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனினுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே.

(௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியாநிலையாவையாப்பராபரமே.

(௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே.

(௭௦)

முன்னொடுபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநானிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே.

(௭௧)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்தமௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே.

(௭௨)

வித்தன்றியா தும்வினைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே.

(௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
துங்காததுக்கமதுதூக்கும்பராபரமே.

(௭௪)

- சிந்தையவீழ்ந்தவீழ்ந் துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (எரு)
- சொல்லாடாவுமரைப்போற்சொல்லிறந் துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (எசு)
- பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுனைத்தென்றந்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (எஎ)
- கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றையின்றூர்பராபரமே. (எஅ)
- காட்டவருளிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரன்னேரோபராபரமே. (எக)
- எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (அ௦)
- எத்தனையோதேர்ந்தாலுமென்னுலையின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே. (அக)
- மண்ணெடுவிண்காட்டிமறைந்துமறையாவருனைக்
கண்ணெடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (அ௨)
- பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (அ௩)
- எங்கெங்கேபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
பங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (அ௪)
- அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேரோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அ௫)
- நின்போதத்தாலேநினைப்பழமற்ப்புமென்ற
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (அ௬)
- ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோமெனமெல்லாக்
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (அ௭)
- கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (அ௮)
- பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்றுவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேரூம்பராபரமே. (அ௯)
- யோகியர்க்கேனானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (க௦)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே. (கூக)

எச்சிலென்றுபுவையிகழ்ந்தோர்க்குணைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (கூஉ)

அந்தக்கரணீமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (கூங)

தன்னையறிந்தாற்றவேன்மேற்பற்றலது.
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (கூச)

அன்பாற்காந்துகண்ணீராகுண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கூரு)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (கூசு)

கற்றகலையானிலைதான்காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே. (கூஎ)

கண்முடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்முடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (கூஅ)

நேநோன்தருளென்னெஞ்சைக்கவரினொன்றும்
பாநோன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (கூகூ)

வான்காணவேண்டின்மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே. (கூ௦௦)

வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (கூ௦௧)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றுகநிற்பதகுட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே. (கூ௦௨)

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்னுநின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே. (கூ௦௩)

பாராதிரீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (கூ௦௪)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (கூ௦௫)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (கூ௦௬)

மாயாசகமிலையேன்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே.

(க௦௭)

வானுதிநீயெனவேவைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே.

(க௦௮)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமானின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே.

(க௦௯)

வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே.

(க௧௦)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானேதுநீயன்றோபராபரமே.

(க௧௧)

என்னறிவாய்நாமெனதென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோநிகழ்த்தாய்பராபரமே.

(க௧௨)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே.

(க௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாய்ப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே.

(க௧௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீகண்டாய்பராபரமே.

(க௧௫)

என்போலெளரியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே.

(க௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையேயையாபராபரமே.

(க௧௭)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னையென்றுபராபரமே.

(க௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே.

(க௧௯)

ஆரிருந்தென்றார்போயென்றாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே.

(க௨௦)

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிலேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே.

(க௨௧)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே.

(க௨௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (கஉ௩)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (கஉ௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாவொன்னையான்கொடுத்தப்
பின்னையுன்னாற்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே. (கஉ௫)

வாய்ப்பேசாவுமையெனவைக்கவென்றோநீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே. (கஉ௬)

தன்னைத்தந்தென்னைத்ததித்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (கஉ௭)

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. (கஉ௮)

சுட்டியுணராமற்றூரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானோவியப்பேன்பராபரமே. (கஉ௯)

சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
ய்தொன்றும்போதாதோவிற்பம்பராபரமே. (கஉ௦)

வாயொன்றும்போசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவிற்பம்பராபரமே. (கஉ௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே. (கஉ௨)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (கஉ௩)

பித்தனையேதும்மறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்டனிடுவேன்பராபரமே. (கஉ௪)

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரோநினையார்பராபரமே. (கஉ௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வேளையினாகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (கஉ௬)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவிற்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கஉ௭)

தந்தேனையோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கஉ௮)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (ககக)

என்றுங்கருணைபெற்றவிற்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கச௦)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (கசக)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்னூயிறியம்பாய்பராபரமே. (கச௨)

பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கச௩)

உண்டுதித்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்வினையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (கச௪)

கங்குல்கலற்றதிருக்காட்சியர்க்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. (கச௫)

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
துயவருட்பற்றாத்தொடர்வார்பராபரமே. (கச௬)

அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே. (கச௭)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநாண்பராபரமே. (கச௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (கச௯)

விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (க௫௦)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (க௫௧)

கெட்டவழியானவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருளைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (க௫௨)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (க௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (க௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (கருரு)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (கருசு)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (கரு௭)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தீனையணையநல்லோர்புராபரமே. (கருஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (கருகூ)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவினைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே. (கசூ௦)

எண்ணமுந்தானின்னைவிடவில்லையென்றால்யான்முனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே. (கசூக)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (கசூஉ)

அறியாநான்செய்வினையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூராய்பராபரமே. (கசூங)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (கசூச)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (கசூரு)

முக்குணத்தாலெல்லாமுனைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியாதாரெந்தாய்பராபரமே. (கசூசூ)

ஆற்றப்பட்டாதுதுன்பமையவென்னாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (கசூ௭)

புராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (கசூஅ)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. (கசூகூ)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (க௭௦)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (கஎக)

கொள்ளித்தேன்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந் துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே. (கஎஉ)

வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்தீப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (கஎங)

ஏறுமயிர்ப்பலமுணர்விந்தவிடயங்கணெருப்
பாறெனவுநன்றாவறிந்தேன்பராபரமே. (கஎச)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்கௌல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (கஎசு)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (கஎஎ)

பொய்யெல்லாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய்விதிமோபராபரமே. (கஎஅ)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
கின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (கஎஈ)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. (கஅ௦)

தேகமிறுமென்றுசடர்தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (கஅக)

எதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறியாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (கஅஉ)

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (கஅங)

ஞாவத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிநாதனைநின்
மெய்யருளின்முழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே. (கஅரு)

நூலேணிவிண்ணேநதூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன் னூற்போதம்பராபரமே. (கஅசு)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே. (கஅ௭)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (கஅ௮)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
னாட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே. (கஅ௯)

வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (க௧௦)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமஷத
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. (க௧௧)

கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரோநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (க௧௨)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (க௧௩)

ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்றார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (க௧௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. (க௧௫)

மாபமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையின்பார்பராபரமே. (க௧௬)

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களைநல்லதுறவோர்பராபரமே. (க௧௭)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குச்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. (க௧௮)

மந்தவறிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. (க௧௯)

தேடினேன்றிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநெந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டும்மரசேபராபரமே. (௨௦௧)

காலர்பயந்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே. (௨௦௩)

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (௨௦௪)

ஆடியோய்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றெனென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௦௫)

வேதாந்தஞ்சித்தார்தம்வேறென்றார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (௨௦௬)

ஆனந்தமானநினையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமிழேற்குமுத்திபராபரமே. (௨௦௭)

எதுக்குமுன்னவிடவில்லையென்றாலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (௨௦௮)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமுவிதமாஞ்சித்திபெற்றே
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (௨௦௯)

நீயன்றிநானார்நினைவாரொன்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சுலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (௨௧௦)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனெனென்றதென்னேபராபரமே. (௨௧௧)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்செழித்தார்த்திழுத்தா
கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே. [ந்

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே. (௨௧௩)

கல்லெறியப்பார்க்கிலைந்தநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (௨௧௪)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரொந்தாய்பராபரமே. (௨௧௫)

என்னதியானென்னலற்றோங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (௨௧௬)

சேர்ந்துத்துருத்திச்சமைசுமப்பக்கண்ணிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன்கண்டாய்பராபரமே. (௨௧௭)

உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (௨௧௮)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
ரெடுத்ததொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே. (உகக)

உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ௦)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉக)

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே. (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங்கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (உஉ௩)

கண்டியிலாதென்னறிவின் கண்ணாடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (உஉ௪)

நானானதன்மையென்றுநாடாமனாடவின்ப
வானாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉ௫)

அகத்தாடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉ௬)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக்கண்ணாடுமென்கண்ணை
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (உஉ௭)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பாரொன்னேபராபரமே. (உஉ௮)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. (உஉ௯)

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. (உ௩௦)

இற்றைவகைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (உ௩௧)

நாடுகருநிசானாட்டியபாளையமு
மீடுசெய்யுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. (உ௩௨)

தேடுந்திரவியமுஞ்சேர்ந்தபணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோகூளுப்பராபரமே. (உ௩௩)

தேடாததேட்டினளோசெங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமனிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோபகராய்பராபரமே.

(உரு)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே.

(உரு)

ஆழந்தாயேயிவ்வுலகில்லலெல்லாந்தீர்தருளால்
வாழந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே.

(உரு)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே.

(உரு)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே.

(உரு)

ஆகியந்தநீகுருவாயாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாய்பராபரமே.

(உரு)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே.

(உரு)

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றறினைக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே.

(உரு)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே.

(உரு)

சுத்தாகிநின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே.

(உரு)

சித்திரிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே.

(உரு)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான்போவேன்பராபரமே.

(உரு)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுன்க்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே.

(உரு)

கன்னற்றும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே.

(உரு)

சித்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே.

(உரு)

அறிவிப்பானீயென்றலைம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே.

(உரு)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௧)

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலையோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (௨௫௩)

அன்பொல்லாமின்பமருந்திடவும்யானொருவன்
துன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சுந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானுனெனக்குளறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றோரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௫௭)

தானாதல்பூரணமேசாருமிடமுண்மியிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டிந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬௦)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்மிமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

மாறாததுன்பமெல்லாம்வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறாதலாறேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னங்கரியநிற்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)

சித்திரெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சன்மமற
முத்திரெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (௨௬௭)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையிலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (௨௬௮)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
றேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. (௨௬௯)

பத்தரருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (௨௭௦)

திரத்தினாற்றுறவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (௨௭௧)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (௨௭௨)

உணர்த்துமுனைநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
பிணக்குறுமென்னேழமைதானென்னேபராபரமே. (௨௭௩)

உண்டுபோலின்றமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டிநான்பெற்றபலன்கூறும்பராபரமே. (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே. (௨௭௫)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (௨௭௬)

எண்ணில்பலகோடியுயிரொத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலத்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (௨௭௭)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியானாகாவுளவேன்பராபரமே. (௨௭௮)

அண்டபிண்டங்காணேனகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னைநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (௨௭௯)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௮௦)

அன்றந்தநால்வருக்குமற்புதமாய்யுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (௨௮௧)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (௨௮௨)

கட்டுங்கனமும்ந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (உஅரு)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே. (உஅசு)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றானுன்பூவி
நின்செயலாய்நில்லாநினைவேன்பராபரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅஅ)

தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. (உஅக)

ஒன்றிரண்டென்றுன்னுவுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையாழிற்றையேபராபரமே. (உக0)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (உகக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (உகஉ)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார்சொல்வார்பராபரமே. (உகங)

வைத்தசுவரலம்பின்மண்போமோமாயையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்னுமெந்தாய்பராபரமே. (உகச)

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென்கண்ணேபராபரமே. (உகரு)

சொல்லிற்பதர்களைந்துசொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதர்போலநிற்பார்பராபரமே. (உகசு)

அழுக்காற்றானெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றாலின்பநலமெய்தார்பராபரமே. (உகஎ)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதிபுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (உகஅ)

சாதனையெல்லாமவிழத்தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீரல்குவதெப்போதோபராபரமே.

(௨௯௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே.

(௩௦௦)

சின்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புந்திக்குணின்றவருட்பொற்பேபராபரமே.

(௩௦௧)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்கார்குறிப்பினைத்துங்
கன்றையுதைகாலிகதைகாண்பராபரமே.

(௩௦௨)

குற்றங்குறையக்குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக்குறவாம்பராபரமே.

(௩௦௩)

ஒருரையால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையாற்பேசிலென்னபேரூம்பராபரமே.

(௩௦௪)

சொல்லஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே.

(௩௦௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்தூரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே.

(௩௦௬)

நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே.

(௩௦௭)

கள்ளாதுகட்டுணவுங்காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூளுய்பராபரமே.

(௩௦௮)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே.

(௩௦௯)

நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே.

(௩௧௦)

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே.

(௩௧௧)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்திலுளவந்தநட்பேபராபரமே.

(௩௧௨)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபராபரமே.

(௩௧௩)

இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனந்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே.

(௩௧௪)

பொய்யகலமெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலையையாபராபரமே.

(ந.கரு)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே.

(ந.கசு)

விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருடாய்நீபராபரமே.

(ந.கௌ)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்ற
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே.

(ந.கஅ)

எங்கியிடையுநெஞ்சவேழையநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே.

(ந.ககூ)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகன்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே.

(ந.உ௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே.

(ந.உ௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லானின்னருளி
னிற்சுமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே.

(ந.உ௨)

ஆண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே.

(ந.உ௩)

கலக்கமுற்றெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோசொல்லாய்பராபரமே.

(ந.உ௪)

சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே.

(ந.உ௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே.

(ந.உ௬)

தானந்தானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே.

(ந.உ௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே. ந.உ௮

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றதேன்பராபரமே.

(ந.உ௯)

மைகாட்டொழையமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(ந.ந.௦)

மால்வைத்தசிந்நைதமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(நநக)

மண்ணுனமாயெல்லாமாண்டிவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே.

(நநஉ)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே.

(நநங)

உள்ளதுணரநவுணர்விலிமாபாவினென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராபரமே.

(நநச)

எல்லாநினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமூ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே.

(நநரு)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே.

(நநசு)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளையன்றோபராபரமே.

(நநஎ)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே.

(நநஅ)

பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே.

(நநக)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே.

(நச௦)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணெனென்சொல்வேன்பராபரமே.

(நசந)

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே.

(நசஉ)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொறுதோபராபரமே.

(நசங)

ஓராமல்லொமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே.

(நசச)

மோனந்தருளுனமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே.

(நசரு)

வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே.

(நசசு)

புந்தியினுனின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடிபார்,
சிந்தையிறப்போநின்றியானம்பராபரமே.

(௩௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே.

(௩௪௮)

தாயிருந்தும்பின்னைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே.

(௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே.

(௩௫௦)

பர்வமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே.

(௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே.

(௩௫௨)

கற்குநிலைகற்றாற்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே.

(௩௫௩)

காச்சச்சுடர்விநிம்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவடோபிறவார்பராபரமே.

(௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே.

(௩௫௫)

உருவெளிதான்வாதவருத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூராய்பராபரமே.

(௩௫௬)

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யார்குநெறிநல்லநெறியையாட்பராபரமே.

(௩௫௭)

உல்கநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே.

(௩௫௮)

பரமாப்பரீவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே.

(௩௫௯)

தேடுபேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவேகுணந்தமாவேன்பராபரமே.

(௩௬௦)

உள்ளங்குழையவுட்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழைபேவென்றுகாண்பேன்பராபரமே.

(௩௬௧)

பட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாஸினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே.

(௩௬௨)

பார்க்கினனுப்போற்கிடந்தபாழஞ்சிந்தைமாளினென்னை
வார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே.

(௩௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகின்றாய்பராபரமே.

(௩௬௪)

முத்தாந்தவித்தேமுனைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே.

(௩௬௫)

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னாவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே.

(௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே.

(௩௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்மிம்பராபரமே.

(௩௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனாமென்கடனா
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே.

(௩௬௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீதவாழ்வேபராபரமே.

(௩௭௦)

மண்ணாதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டிகளித்தேன்பராபரமே.

(௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே.

(௩௭௨)

தீதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்காதென்னேபராபரமே.

(௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேழுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே.

(௩௭௪)

ஈராகவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பேரூம்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே.

(௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியூர்கண்டாய்பராபரமே.

(௩௭௬)

நியேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே.

(௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே.

(௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (ந.௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே. (ந.௮௦)

வன்மையின்றியெல்லாந்தித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடையோபராபரமே. (ந.௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (ந.௮௨)

கல்லாதேனாலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (ந.௮௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே. (ந.௮௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவினைந்தேனேபராபரமே. (ந.௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைசொல்லாய்பராபரமே. (ந.௮௬)

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (ந.௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்குகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. (ந.௮௮)

பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
லுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே. (ந.௮௯)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுதனாதியளவாமலென்னறிவிற
சந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே. (க)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. (உ)

ஆவிக்குளாவியெனுமற்புதஞ்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்மோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (ங)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (ச)

ஆளுனகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுததென்னோகுதலைமொழிப்பைங்கிளியே.

(ரு)

இன்பருளவாடையழுக்கேறுமெமக்கண்ணைச்சுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே.

(ரு)

உன்னுமலொன்றிரண்டென்றோராமல்வீட்டுகெறி
சொன்னான்வரவும்வகைசொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

(எ)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோபைங்கிளியே.

(அ)

ஊரைப்பாராமலெனக்குள்ளகத்துநாயகனார்
சீரைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோபைங்கிளியே.

(க)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே.

(க0)

எந்தமடலூடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே.

(கக)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங்காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே.

(கஉ)

எடார்மலர்குடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோபைங்கிளியே.

(கங)

கல்லேன்மலரேன்கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையுநாடுவாரோபைங்கிளியே.

(கச)

கண்டதனைக்கண்டிகலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே.

(கரு)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணுள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே.

(கசு)

காந்தமீரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே.

(கஎ)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையெயம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே.

(கஅ)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மைகேளப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

(கக)

கிடீராய்கெஞ்சிற்கிளர்வார்தழுவவென்ற
னெட்டேராவரவர்நேசமென்னோபைங்கிளியே.

(உ0)

- கடறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினுரென்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே. (உக)
- சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே. (உஉ)
- சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே. (உங)
- சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மாணை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே. (உச)
- தற்போதத்தாலேதலைகீழ்தாகவைய
னற்போதவின்புரநாள்செலுமோபைங்கிளியே. (உரு)
- தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே. (உசு)
- தாங்கரியமையலெல்லாந்தந்தெனைவிட்டி ன்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல்பைங்கிளியே. (உஎ)
- தாவியதோர்மர்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
தோவியம்போனிற்கினெனையுள்சுவரோபைங்கிளியே. (உஅ)
- தீராக்கருவழக்கைத்தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோளுதாண்டாணைப்பற்றுவனோபைங்கிளியே. (உக)
- தூங்கிவிழித்தென்னபலன் தூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (ங௦)
- தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோபைங்கிளியே. (ஙக)
- நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதசைச்சேர்ந்தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே. (ஙஉ)
- நானேககுதின்வரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
ளுனையணைவரவர்தன்மையென்னோபைங்கிளியே. (ஙங)
- நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (ஙச)
- நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்கினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்குமென்னோபைங்கிளியே. (ஙரு)
- பன்முத்திசைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திசையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (ஙசு)

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாந்நணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனான்பைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪௦)

பைம்பயிநாநாடுமுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிநாநாடித்திகைத்தேனான்பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்குகொண்டபுலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்குகுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான்
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்குமற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீர்வென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௫)

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (௪௬)

மெய்யினோய்மாற்றவுழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமுந்நதுமுண்டோபைங்கிளியே. (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீண்சிறையாலல்லுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (௪௮)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே. (௪௯)

வாட்டப்பட்டாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௫௦)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்பேய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (௫௧)

வீண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (௫௨)

விண்ணுள்வளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (ருந)

விண்ணார்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணானவீட்டிலென்னைவைத்ததென்னோபைங்கிளியே. (ருச)

உள்ளத்தினுள்ளியொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (ருரு)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவனானான்
ருகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (ருசு)

தானேசபாவந்தலைப்படநின்றான்ருனான
வானானவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ரு௭)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்னோபைங்கிளியே. (ருஅ)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (க)

பொன்னொருமன்றுண்மணிப்பூவைவிழிவன்செற்று
மென்னொருமுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (உ)

நீக்கீமலக்கட்டறுத்துநேரோவெளியிலெம்மைத்
துக்கிவைக்குந்தானைத்தொழுதிநாளெந்நாளோ. (ங)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (ச)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (ரு)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தான்மேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றானையாங்காண்பதெந்நாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட்டானைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சுந்தைவைப்பதெந்நாளோ.

(க0)

தந்தையிருநாடுணிந்துத்தம்பிரான்ருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருநாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ.

(கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

சூய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசையாமனைவதெந்நாளோ.

(க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசுற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக் கீழ்க்குடியாய்நாமனைவதெந்நாளோ.

(உ)

எந்தைசனற்குமரனாதிமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ.

(ங)

பொய்கண்டார்காணாப்புனிதமெனும்த்துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ.

(ச)

பாதிவிருத்தத்தாலிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ.

(ரு)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ.

(சூ)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ.

(எ)

நாளவங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ.

(அ)

என்னறிவையுள்ளிடக்கியென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான்சாருநாளெந்நாளோ.

(ஈ)

ஆறுளொன்றைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ.

(க0)

நில்லாமனின்றருளைநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ.

(கக)

வைதுகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழந்தென்னல்லல்விடியுநாளெந்நாளோ.

(கஉ)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே

தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ.

(கங)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ.

(க)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ.

(உ)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றாதனுப்பு
வித்ததமிழச்சமர்த்தர்மெய்புகழ்வதெந்நாளோ.

(ங)

போதலூர்நாடறியப்புத்தர்தனமவாதில்வென்ற
வாதலுரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ.

(ச)

ஒட்டென்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ.

(ரு)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ.

(க்)

சக்கரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ.

(எ)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருனுடியிருக்குநாளெந்நாளோ.

(அ)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தரருள்பாலிப்பதெந்நாளோ.

(ஆ)

யூக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமூரீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப்போதுமென்பதெந்நாளோ.

(க)

நீர்க்குமிழிபூணமைத்துநின்றாலுநிலலாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றுவதெந்நாளோ.

(உ)

காக்கைநரிசெந்நாய்கமுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதெந்நாளோ.

(ங)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ.

(ச)

தத்துவர்தொண்ணூற்றுவர்தாமாய்வாழிநாட்டைப்
பித்தனென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ.

(ரு)

ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ.

(க்)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலையியாபாரமயுக்கொழிவு தெந்நாளோ. (எ)

ஆழ்ந்துநினைக்கின்றோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

மும்மலச்சேறானமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (க)

நரிற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (கௌ)

உருவிருப்பவுள்ளேதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (கக)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்முறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ. (க)

இண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டிகைவிலையாக்
கொண்டிவிடுமானார்பொய்க்குத்தொழிவதெந்நாளோ. (ஊ)

காமனைவாவென்றிருண்டகண்வலையவீசமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (ச)

கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (சூ)

கச்சிருக்குங்கொங்கைகளும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்த்மைமறப்பதெந்நாளோ. (க)

தட்டுவைத்தசேலகொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (கௌ)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (கக)

தூயபனித்திங்கள்சுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)

ஏழைக்குறும்புசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ. (கங)

விண்மொழிசுளறிவேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்க்கட்கடையிற்சுற்றொழிவதெந்நாளோ. (கசு)

மெய்யிற்சிவம்பிறக்கமேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்றுபொருந்தாநாளெந்நாளோ. (கரு)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சுத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வொனும்
பித்தர்பயந்தீர்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (ங)

வாக்காதியானகன்மமாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (ச)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்கரைகாண்பதெந்நாளோ. (சு)

உந்துபிறப்பிறப்பையுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (ஈ)

சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (கௌ)

வித்தியாதத்துவங்களேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தையேமுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ.

(கங)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கூறொழிவதெந்நாளோ.

(கச)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெந்நாளோ.

(கரு)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறாவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ.

(கசு)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ.

(கௌ)

கண்டகண்டுந்தேறுக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ.

(கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ.

(கக)

சூறித்தவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ.

(உ௦)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ.

(உக)

தேகமுதனான்காத்திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ.

(உஉ)

சுத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ.

(உங)

எம்மைவினையயிறையெயம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ.

(உச)

நித்திரையாய்வந்துகினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெந்நாளோ.

(உரு)

சுன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்னானக்கனலைமுட்டுநாளெந்நாளோ.

(உசு)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ.

(உஎ)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவழுவெல்லாந்தீரத்
திடம்பெற்றவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ.

(க)

- செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
யெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (உ)
- தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (ங)
- பஞ்சப்பொறியையுயிளென்னுமந்தப்பஞ்சமற்
செஞ்செவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (ச)
- அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (ரு)
- முக்குணத்தைச்சீவனென்னுமுடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (ஈ)
- காலையுயிளென்னுங்கலாதிகள் சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (எ)
- வான்கெடுத்துத்தேடுமதுகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (அ)

அருளியல்பு.

- நனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
முனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (க)
- பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (உ)
- ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
தீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (ங)
- எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணாற்றின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ. (ச)
- சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (ரு)
- வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிபின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (ஈ)
- சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (எ)
- கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (அ)
- கட்டுநமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (ஈ)

- சூலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க௦)
- விண்ணவன்றாளென்னும்விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (க௧)
- வெய்யபுவிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (க௨)
- வெய்யபிறவிவெய்யில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (க௩)
- வாதைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (க௪)
- ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெந்நாளோ. (க௫)
- எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (க௬)
- கடத்துருயிர் போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ. (க௭)
- எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (க௮)

பொருளியல்பு.

- கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (க)
- கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (௨)
- ஆணவத்தைநீக்கியறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (௩)
- நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவிரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (௪)
- அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (௫)
- காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்ணிபர
விட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௬)
- நாளுனதன்மைநமுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தாளுனவுண்மைநனைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௭)

சுந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமீ
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (ஆ)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (க0)

ஆரணமுங்காணுவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எங்குகெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ. (கங)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (கச)

ஒன்றையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (கரு)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (ககா)

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கஎ)

பெண்ணாணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூட்டேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (கஅ)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்குந்திப்பதெந்நாளோ. (ககா)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணாமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்தெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிறுநிற்பமுண்டேழ்சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றிற்பவெள்ளமெமைமுடுநாளெந்நாளோ. (ங)

எல்லையின்பேரின்பமயமெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவும்ர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (ச)

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதென்ப்பேரின்பங்குநாளொந்நாளோ.

(ரு)

ஆதியந்தழில்லாதவாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்துடேதுளையுநாளொந்நாளோ.

(சு)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளொந்நாளோ.

(எ)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம்பொருந்துநாளொந்நாளோ.

(அ)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ.

(கூ)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதவாய்மடுப்பதெந்நாளோ.

(கௌ)

மண்ணுமிழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணுடெழுந்தசுகமேவுநாளொந்நாளோ.

(கக)

காநற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளொந்நாளோ.

(கஉ)

தீங்கரும்பென்றூலினியாதின்ருலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளொந்நாளோ.

(கங)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பொல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ.

(கசு)

அன்புநிலைமை.

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிசுப்பதெந்நாளோ.

(க)

வானமுகில்கண்டமயூரபகூதிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளொந்நாளோ.

(உ)

சுந்திரனைநாடுஞ்சகோரபகூதிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ.

(ங)

குத்திரமெய்ப்புற்றதத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாற்றெரிசிப்பதெந்நாளோ.

(சு)

அந்தரத்தேநின்றிமாநந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைநிறைகொடுத்திச்சேவிப்பதெந்நாளோ.

(ரு)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலெயென்றுவருந்துநாளொந்நாளோ.

(சு)

- விண்ணாடர்காணாவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (எ)
- ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (அ)
- பண்டுங்காணேனான்பழம்பொருளேயின்னுமுனைக்
கண்டுங்காலோனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (க)
- பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (க௦)
- கடலின்மடைகண்டதுபோறகண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ. (க௧)
- புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (க௨)
- புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (க௩)
- போற்றேனென்றாலுமெனைப்புந்திசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (க௪)
- பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக்கட்டறுவதெந்நாளோ. (க௫)
- கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. (க௬)
- துட்டனைமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (க௭)

ஆன்பர்நெறி.

- அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (க)
- மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௨)
- கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)
- கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (௪)
- கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (சு)

குற்றச்சமயக்குறுக்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (எ)

தூர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (அ)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (சு)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. (க0)

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கடத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (கக)

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (கஉ)

அறிஞருரை.

இருநிலனாய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்துபேச்சுறுவதெந்நாளோ. (க)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனாமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (உ)

தானென்னைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானென்னுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (ங)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (சு)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (ரு)

ஐன்னிலுன்னுமென்றவுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (சு)

நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழநாளெந்நாளோ. (எ)

சென்றுசென்றேயனுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆதிதயந்தமில்லாவரியபாஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ. (சு)

பிறிதொன்றிலாசையின் திப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான் சொல்லி னிலைநிற்குநா ளெந்நாளோ. (கௌ)

துளையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுடைபற்றியுற்றங்கொடுங்குநா ளெந்நாளோ. (கக)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந் துநிற்குநா ளெந்நாளோ. (கஉ)

எனக்குணீயென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குணுனென்றவுறுதிகொள்வ தெந்நாளோ. (கங)

அறிவையறிவ துவேயாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்ன வுண்மையினை யோருநா ளெந்நாளோ. (கச)

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பாமன்பா னின்றதிற்
னெண்ணியருளாகியிருக்குநா ளெந்நாளோ. (க)

அறிவோடறியாமையற்றறிவி னூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநா ளெந்நாளோ. (உ)

சொல்லான்மனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (ங)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கினின்றிடல்போ
லங்கணஞர்தாளிலடங்குநா ளெந்நாளோ. (ச)

வானூட்டங்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூட்டங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (ரு)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகஞர்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநா ளெந்நாளோ. (சு)

தூயவறிவானசுகருபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநா ளெந்நாளோ. (எ)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனென்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (அ)

ஆராருங்காணாதவற்புதஞர்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிலைபோனிலாவுநா ளெந்நாளோ. (ஈ)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (கௌ)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநா ளெந்நாளோ. (கக)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றண்ணருளா
வச்சிக்கதிர்ப்படிசுமொவ்வுநாளெந்நாளோ.

(கஉ)

இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ.

(கங)

தானவனாந்தன்மையெய்தித்தண்ட்மெனவண்ட்மெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ.

(கச)

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநெர்பெறுவதெந்நாளோ.

(கரு)

பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ.

(கசு)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ.

(கஏ)

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெந்நாளோ.

(கஅ)

போக்குவரவற்றவெளிபோன்றிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ.

(கக)

காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெந்நாளோ.

(உ௦)

வாடாதேநானுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ.

(உக)

ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
ருடலைமேற்கூடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ.

(உஉ)

மேலொடுகீழில்லாதவித்தகனார்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெந்நாளோ.

(உங)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ.

(உச)

ஒராமன்மந்திரமுமுன்னாமனம்பரணைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ.

(உரு)

ஊன்பற்றுமென்னோடுபிறவுபற்றும்பூணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன்மருவுநாளெந்நாளோ.

(உசு)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டர்மற்றாண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ.

(உஏ)

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தானுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ.

(௨௮)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

தன்மநெறிதப்பிற்கடுரகென்றெந்நாளா
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ.

(௧)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ.

(௨)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ.

(௩)

அத்துவிதமென்றவனனியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ.

(௪)

கேட்டன்முதனான்காலேகேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ.

(௫)

என்னதியானென்பதறவெவ்விடமுமென்னுசான்
சன்னிதியர்க்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ.

(௬)

நாம்பிரமமென்றானடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ.

(௭)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ.

(௮)

எவ்வடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ.

(௯)

சின்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ.

(௧௦)

தாங்கியபார்விண்ணாதிதானேஞானாக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிநாளெந்நாளோ.

(௧௧)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ.

(௧௨)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சமுத்தியொன்றாகிநிற்குநாளெந்நாளோ.

(௧௩)

அவ்வுயிர் போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ.

(௧௪)

தேசிகர்கோனாதிநன்மவுனிந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ.

(௧௫)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ.

(௧௬)

காண்பேனாவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ.

(௧௭)

தேவலத்தினுன்கிடந்தூழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாஷொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ.

(௧௮)

துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ.

(௧௯)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாறாதபெட்டகமாத்
தேசற்றமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேனோ.

(௨௦)

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னையானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ.

(௨௧)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநிலைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ.

(௨௨)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுலீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ.

(௨௩)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ.

(௨௪)

காட்கிகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென்
னாட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேனோ.

(௨௫)

தூங்காமற்றாங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ.

(௨௬)

வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ.

(௨௭)

காட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ.

(௨௮)

மன்றும்பிவாழ்வேமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ.

(௨௯)

பொய்யென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ.

(௩௦)

தாயினும்நல்லதயாளுவேநின்னையுன்னித்
தியின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ.

(௩௧)

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலென்றுன்னுநினைவுவரக்காண்பேனோ. (கசு)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி

யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (கஎ)

வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனாகெதிவே

னெஞ்சகத்திலையாநீநெர்பெறவுங்காண்பேனோ. (கஅ)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்

மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (கசு)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழந்தேன்சுந்

ருளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ. (உ௦)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைநீகூவியையா

வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேனோ. (உ௧)

ஆடுகறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்

வாடுமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (உ௨)

சிட்டர்க்கெளியசிவனையோதிவினையேன்

மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (உ௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேநின்

றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (உ௪)

ஒடுங்கருத்தொடுங்கவுள்ளுணர்வுதோன்றநினைக்

கூடும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (உ௫)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை

நோக்காமனோக்கிநிற்குநுண்ணறிவுகாண்பேனோ. (உ௬)

இவ்வுடம்புநீங்குமுனையெந்தாய்கேளின்னருளா

மவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேனோ. (உ௭)

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்

சுத்தவெளிநீவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ. (உ௮)

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயென்கண்ணேயென்

னுண்ணிறைந்தமாயெயொழிந்திடவுங்காண்பேனோ. (உ௯)

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த

சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩௦)

வீணேபிறந்திறந்துவேசற்றேனாசையறக்

காணேனிறைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனே.

(௩௨)

எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிதான்றொகுத்திரங்கக்காண்பேனே.

(௩௩)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்க்கண்டதிருக்காட்சியையுங்காண்பேனே.

(௩௪)

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்ததென்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனே.

(௩௫)

தினையத்தனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பாம்பொருணீநேர்பெறவுங்காண்பேனே.

(௩௬)

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்சுறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங்கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனே.

(௩௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங்கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னிற்பம்வழங்கினாலாகாதோ.

(க)

என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ.

(௨)

பொய்ம்மயமேயானபுனாதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ.

(௩)

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னிற்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ.

(௪)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ.

(௫)

மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ.

(௬)

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ்சுறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ.

(௭)

சோதியேநந்தாச்சகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ.

(௮)

நேச்சஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ.

(௯)

- என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுண்ணினுடனயானிற்கவைத்தாலாகாதோ.. (௧௦)
- ஆதிப்பிரானேயென்னல்லலிருளகலச்
சோதிப்ரகாசமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (௧௧)
- ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையானின்
னேசப்புணைத்தாணிறுத்தினுலாகாதோ. (௧௨)
- பாசநிகளங்கௌல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்சுவே
யீசவெனைவாவென்றிரங்கினுலாகாதோ. (௧௩)
- ஓயாவள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (௧௪)
- ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பெனன்றாலாகாதோ. (௧௫)
- விண்ணாரக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாரநின்னிழைவைக்காணவைத்தாலாகாதோ. (௧௬)
- சேராமற்சேர்ந்துநின்றசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரொனநீபகூழ்வைத்தாலாகாதோ. (௧௭)
- கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுக்திருவருளை
யுண்ணாடி-யையாவருகவைத்தாலாகாதோ. (௧௮)
- மூலவிருள்கால்வாங்கமூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடுவித்தாலாகாதோ. (௧௯)
- சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமுனைக்கி
லூற்றமுறுமென்னவதிலுண்மைசொன்னாலாகாதோ. (௨௦)
- கையுங்குவித்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றாட்கீழேயடிமைநின்றாலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோவென்கண்ணி.

- எதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கீக்வொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)
- பணியற்றுநின்றபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவளரியெனக்கில்லையோ. (௨)
- எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருகுத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நாய்க்குங்கடையானேனாதாநின்னின் பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (ச)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (ரு)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (சு)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்கேறகைகுவித்துப்
பண்மிமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (க)

வாதனையோடாமெனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (உ)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (ங)

அள்ளக்குறையாவகண்டதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (சு)

அண்டனையண்டரமுதேயென்னுருயிரோ
தொண்டனைற்கின்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (ரு)

பாராதேநின்றுபதையாதேசம்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (சு)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே. (க)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (உ)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதஞர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (ங)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே. (சு)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமில்
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (ச)

பண்டொருகாநின்பாற்பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (௨)

கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கடுங்குறிப்பினையே. (௩)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. (௪)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டினையே. (௫)

மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமெளனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (௬)

கற்பதெல்லாங்கற்றேழுக்கண்ணுடையாய்கின்பணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே. (௭)

முன்னளவில்கன்மமுயன்றானிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (௮)

நெஞ்சகம்வேறுகிநினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாநெவ்வாறே. (௯)

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. (௧௦)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமுடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தைபெருமானே. (௧௧)

வல்லாளாமோனூநின்வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனானெவ்வண்ணமுய்வேனே. (௧௨)

வாக்குமனமுமெளனமுறவெந்தைநின்னை
நோக்குமெளனமிந்தநூலறிவிலுண்டாமோ. (௧௩)

ஒன்றாய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனைநீங்கற்கெளிதாமோ. (௧௪)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (௧௫)

எத்தனையோநின்வினையாட்டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னாலறியுந்தாமாமோ. (௧௬)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனையோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ. (௧௭)

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிற்பதெப்படியோ. (கஅ)

ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்ப்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. (கக)

காலால்வழிதடவுங்காலத்தேகண்முனைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (உ௦)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபுமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (உக)

திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்நூல்புலம்புவனோ. (உஉ)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணாமலெந்தாய்சுழல்வேனோ. (உ௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
ரூராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னோ. (உ௪)

நி ந் ற நி லை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமார்கி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (க)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதீவிற்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (உ)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
சூற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றிற்பநிட்டைகூடவன்றோ. (௩)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
பாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகினே. (க)

முத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்துபனுவலாற்
யித்தனின்னுபேசவே, வைத்ததென்னவாரமே. (உ)

சிற்தையன்புசேரவே, நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதானுவே.

(௩)

அண்டரண்டம்யாவூர், கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர், கண்டநெஞ்சுகரையுமே.

(௪)

அனனைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுஞானவரதனை
யென்னையெனக்களித்த, நின்னையானுநினைவனே.

(௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி - எனக் கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ்-
சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி- அவன்சொல்லாதவார்த்தையைச்சொ-
ன்னாண்டிதோழி. சங்கர

(௧)

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச்சுதாய்த்-
தனிக்கவேசம்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுகமுற்றச்-
செய்தேயெனைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி. சங்கர

(௨)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப்பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பா-
ர்த்தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன் - சற்றும்பேசா-
தகாரியம்பேசினுன்தோழி. சங்கர

(௩)

பெசாவிடம்பைகள்பேசிச் - சுற்றப்பேயங்கமாகிப்பிதற்றித்திரி-
ந்தேன், ஆசாபிசாசைத்தூர்த்தி - ஐயனடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொ-
ண்டாண்டி. சங்கர

(௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவனாகியமேனியிலன்பைவளர்த்-
தேன், மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட் - சற்றும்வாய்பேசா-
வண்ணமரபுஞ்செய்தாண்டி. சங்கர

(௫)

மரணபக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் - இத்தை வாய்விட்டுச்சொல்-
லிதன்வாழ்வெனக்கில்லை, சுரவுபுருஷனுமல்லன் - என்னைக்காக்கு-
ந்தலைமைக்கடவுள்காண்மின்னே. சங்கர

(௬)

நடனின்மடைவிண்டதென்ன - இருகண்களுமானந்தக்கண்ணீ-
ர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக - எனதுள்ளமுருகவுபாயஞ்செய்தா-
ண்டி. சங்கர

(௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - னுணர்வதுவாயுன்னுளங்கண்டதெ-
ல்லாந், தள்ளெனச்சொல்லியென்னையன் - என்னைத்தானுக்கிக்கொ-
ண்டசமர்த்தைப்பார்த்தோழி. சங்கர

(௮)

பாராதிஆதநீயல்லே-உன்னிப்பாரிந்திரியங்கரணநீயல்லே, யாரா
யுணர்வுநீயென்றான் - ஐயனன்பாயுரைத்தசொல்லானந்தந்தோழி.ச

அன்பருக்கன்பானமெய்யன்-ஐயனானந்தமோனனருட்குருநா
தன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் - என்னைத்தானநிந்தேன்.
மனந்தானிறந்தேனே. சங்கர (க௦)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த - எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்றெ
ண்ணியான்பார்க்கின், மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற - வஞ்சமாயாமன
த்தால்வளர்ந்ததுதோழி. சங்கர (க௧)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ - தெய்வமௌனகுருவாகிவந்து
கைகாட்டி, எனதாம்பணியறமாற்றி- அவனின்னருள்வெள்ளத்திரு
த்திவைத்தாண்டி. சங்கர (க௨)

அருளாலெவையும்பாரொன்றான் - அத்தையறியாதேசுட்டியெ
ன்னறிவாலேபார்த்தேன், இருளானபொருள்கண்டதல்லாற்-கண்ட
வெண்ணையுங்கண்டிலனென்னேடிதோழி. சங்கர (க௩)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா -உள்ளத்தெண்ணாதவண்ணமிரண்
டறநிற்கச், சொன்னதுமோவொருசொல்லே - அந்தச்சொல்லால்வி
ளைந்தசுகத்தையென்சொல்வேன். சங்கர (க௪)

வினையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்தவெட்டவெளிநண்ணித்துட்டவி
ருளாங், சுனையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன் - ஐயன்களையன்றிவே
றென்றுங்கண்டிலன்தோழி. சங்கர (க௫)

கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை - இருகண்காணநீங்கவுங்கண்
டோந்துயிரின், கொண்டார்போற்போனாலும்போகும் - இதிற்குண
மேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி. சங்கர (க௬)

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோனமாநாட்டந்
தந்தேசஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லான்ருளாலென்றலை
மீதுதாக்கினுன்தோழி. சங்கர (க௭)

நாக்குநல்லானந்தசோதி - அனுதன்னிற்சிறியவெனைத்தன்ன
ருளாற் - போக்குவரவற்றிருக்குஞ் - சுத்தபூரணமாக்கினுன்புதுமை
காண்மின்னே. சங்கர (க௮)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழிலத்தனைவைத்துமெள்ளத்
தனையேனாந், தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன், - உள்ளசாக்ஷியைச்சிந்துக்
கத்தக்கதுதோழி. சங்கர (க௯)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச்சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்டயர்ன்றானிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே. சங்கர (20)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சிதானந்தசோதியகண்டவடிவாய், ஒங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்னர் ஒன்றென்றிரண்டென்றுடைத்திடலாமோ. சங்கர (21)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இத்தையேதுக்குமெப்பென்றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாதநீரோ - யமனோலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ. சங்கர (22)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மலமுறித்ததும்புமுடலைமெய்யென்று, கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ - அருட்கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாமோ. சங்கர (23)

வேண்டாம்விருப்பும்வெறுப்பும் - அந்தவில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம், ஆண்டானுடைத்தபடியே - சற்றுமசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிரெஞ்சே. சங்கர (24)

அறிவாருவில்லையோவையோ - என்னை யாரொன்றறியாதவங்கதேசத்தில், வறிதேகாமத்தீவிற்கிசுக்கி - உள்ளவான்பொருடோற்கவோவந்தேனாந்தோழி. சங்கர (25)

வந்தவரவைமறந்து-மிக்கமாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாமும், இந்தமயக்கையறுக்க, எனக்கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழில்வாஸ்கொடுத்தான். சங்கர (26)

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் - யமவாதைக்கனலைவளர்க்குமெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின்மிக்கோர்துறக்கைவிதியன்றோதோழி. சங்கர (27)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் - சுத்தவெயின்மஞ்சளென்னவேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர்மார்க்கந்தூன்மார்க்கஞ்சீன்மார்க்கமோமானே. சங்கர (28)

தூன்மார்க்கமாதர்மயக்கம் - மனத்தூயர்க்குப்பற்றாதுசொன்னேன்சனகன், தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் - அவன்றானந்தமானசதானந்தனன்றோ. சங்கர (29)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றாற்றெரியுமெனவே - மறைநீதியெம்மாதிரிகழ்த்தினுந்தோழி. சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு

அ க வ ல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற்றாழாதோங்கும்
அனந்தயோனியினின்பெறமல்க
அணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
இமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
எழையுயிர்த்திரள்வாழ்வமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவே துன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
ஆதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
கேமின்றியேதேகநானென
அறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசவர்க்கமும்
மாலறவ்குத்தனையேலும்வண்ணம்
அமையாக்காதலிற்சமயகோடி
அறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததிர்க்கமும்போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
அங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
இமையோர்முதலியயாவருமுனியருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
எசற்றிருக்கமாசற்றஞான

நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே

வ ண் ண ம்.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிற ழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப விமலமதாகி

அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினர் காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய்—

(ஹ)

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவுமிழ்ந்து மடிவில தூதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றொ ரியல்பின தாகும்

அவனென் பதுவுமன்றி அவனென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி எழில்கொடுலாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே—

(வ)

இருளென் பதுவுமன்றி ஒளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந் தனுளடங்க ஒருமுத லாகும்
உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த வயன்முத லோர்கள்

எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி அருள்செயு மாறு
கூற்றியசகமாயையறவே—

(வஹ)

எனதென் பதையிகழ்ந்த அறிவின் நிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயம தாக
அறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடி யாகி

எதசந் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடி வாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ—

(ஓ)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுநினை வாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறிபென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி அவரித மூறல்

பருகுந் தொழிலினங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
புகரும் படிதுணிந்து குழலழ காக
மாலேவகைபல சூடியுடனே—

(ஓஹு)

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று கலிலென வாடுஞ்
சிறுகின் கிண்சிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கும்
ஒலிநன் றெனமகிழ்ந்து செவிகொள நாசி

பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையி னூடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய்—

(ஓ)

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க விரணம தான
அளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண் டெவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று பரவச மாகி

மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதி சோர
வானரமதென மேனிதிரையாய்—

(ஓஹு)

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து ளிருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியென நாடி

மனையின் புறவிருந்த வின்முங் குலைகுலைந்து
கலதஞ் செயவிருண்ட யமன்வரும் வேளை
எதுதுணைபழிகாரமனமே.

(க)

ஆட பாடல் க,சருஉ.

தாபுமானசுவாமிகள் பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமானசுவாமிகளுடையமாணக்கராகிய அருளையொன்பவர்

அந்தச்சுவாமிகளைத்துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவுளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
மொருவரு மறியா வொருதனிச் சித்து
நவந்தரு பேதமாய் நாடக நடித்துற்
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரங்
கண்ணுங் கருத்துங் கதிரொளி போல
நண்ணிட வெனக்கு நல்கிய நன்மை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றாய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும் படைத்த வித்திலா வித்துப்
பந்த மனைத்தையும் பாழ்பட நூறியென்
சிந்தை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
விள்ளொண ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
கொள்ளைகொண் டெண்ணக் குறைவிலா நிறைவு
தாட்டா மமாமலர்த் தாணினைப் பவர்க்குக்
காட்டா வின்பங் காட்டிய கதிநிலை
வாக்கான் மனத்தான் மதித்திட வரிதென
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாதியா யறிவா யகண்டமா யகண்ட
சோதியாய் விரிந்து துலங்கிய தோற்றம்
பரவெளி தன்னிற் பதிந்தவென் னுளத்தின்
விரவி விரவி மேற்கொளும் வெள்ளஞ்
சுட்டுக் கடங்காச் சோதி யடியார்
மட்டுக் கடங்கும் வான்பெருங் கருணை
யெல்லைக் கடங்கா வேகப் பெருவெளி
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடத் தெய்வம்
வாதலு ரெந்தையை வரிசையாய் விழுங்கும்
போதலுர் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
சுகரை யகண்டத் தூவெளி யெல்லாந்
திகழவே காட்டுஞ் சின்மய சாக்ஷி
செழுந்தமி ழப்பரைச் சிவலிங்க மாகி
விழுங்கிய ஞான வித்தக வேழ
மெழிற்ரு பட்டினத் திறைவரை யென்று
மழிவிலா விலிங்க மாக்கிய வநாதி
சாந்த பூமி தண்ணருள் வெள்ள

மார்ந்த ழீழ லசையாக் ககனம்
 பரவுவார் நெஞ்சிற் பரவிய மாட்சி
 யிரவுபக லற்ற வேகாந்தக் காட்சி
 யாட்சிபோ லிருக்கு மகிலந் தனக்குச்
 சாக்ஷியா யிருக்குந் தாரகத் தனிமுத
 லாணும் பெண்ணு மலியுமல் லாததோர்
 தாணுவாய் நின்ற சத்தாந் தனிச்சுட
 ளொள்ளு மெண்ணெயு மெப்படி யப்படி
 யுள்ளும் புறம்பு முலாவிய வொருபொரு
 ளளவிலா மதந்தொறு மவரவர் பொருளென
 வுளநிறைந் திருக்கு மொருபொற் பணிதி
 துள்ளு மனப்பேய் துடிக்கத் தறிக்கக்
 கொள்ளு மோனவாள் கொடுத்திடு மரசு
 பெரிய பேறு பேசாப் பெருமை
 யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
 துரிய நிறைவு தோன்றா வதீதம்
 விரியுநல் லன்பு விளைந்திடும் விளைவு
 தீராப் பிணியாஞ் செனன மறுக்க
 வாரா வரவாய் வந்தசஞ் சீவி
 யாலேக் கரும்புபா கமுதக் கட்டினீள்
 சோலைக் கனிபலாச் சுகைகத லிக்கனி
 பாங்குறு மாங்கனி பாறேன் சருக்கரை
 யோங்குகற் கண்டுசேர்த் தொன்றாக் கட்டி
 யருந்திய ரசமென வறிஞர் சமாதியிற்
 பொருந்திய விற்பம் பொழிசிற் சுகோதய
 மெங்கணு நிறைந்த வியல்பினை யெனக்குச்
 செங்கையால் விளங்கத் தெரித்தமெய்த் தேசிகன்
 றன்னையறி வித்துத் தற்பர மாகி
 யென்னுளத் திருந்தரு ளேக நாயக
 னடிமுடி யில்லா வரும்பொரு டனக்கு
 முடியடி யிதுவென மொழிந்திடு முதல்வன்
 மெய்யனான் மற்றவை மெய்யல வெல்லாம்
 பொய்யென வறியெனப் புன்னகை புரிந்தோ
 னருளும் பொருளு மபேதமா யிருந்து
 மிருதிற் றென்னு மியலுமுண் டென்றோ
 னருஞ்நக குண்டே லருளும் வெளிப்படும்
 பொருண்மயந் தானே பொருந்துமென் றுரைத்தோன்

சத்தசத் திரண்டு தன்மையுந் தானே
 பொத்தலாற் சதசத் துனக்கென வுரைத்தோ
 னுணவ மறாவிடி னருளுறா தென்னக்
 காணரு நேர்மையாற் காணவே யுரைத்தோன்
 சென்மமுள் ளளவுந் தீரா திழுக்குங்
 கன்மம் விடாதெனக் காட்டிய வுள்ள
 லுளதில தெனவு முறுதலான் மாயை
 வளமில் தெனவும் வகுத்தினி துரைத்தோ
 னில்லறத் திருந்து மிதய மடக்கிய
 வல்லவன் றானே மகாயோகி யென்றோன்
 றுறவறத் திருந்துஞ் சூழ்மனக் குரங்கொன்
 றறவகை யறியா னஞ்ஞானி யென்றோ
 னிறவா மனந்தா னிறக்க வுணர்த்திப்
 பிறவா வரந்தரும் வேரறி வாள்
 னத்தன தருளா லனைத்தையு மியக்குஞ்
 சத்தமா மாயையின் றோற்றமென் றுரைத்தோ
 னிருண்மல மகல விசைந்ததி லழுத்தும்
 பொருளருட் டிரோதைப் பொற்பெனப் புகன்றோன்
 வீறு சிவமுதல் விளம்பிய படியே
 யாறும னுதிபென் றறிஞருக் குரைப்போன்
 கொல்லா விரதங் குவலயத் தேர்க
 ளெல்லாம் பெறுமினென் றியம்பிய தயாகிதி
 தருமமுந் தானமுந் தவமும் புரிபவர்க்
 குரிமையா யவரோ றெவு கலப்பவன்
 றன்னுயிர் போலத் தரணியின் மருவிய
 மன்னுயி ரனைத்தையும் வளர்த்திமீம் வேந்தன்
 களவுவஞ் சனைகள்செய் கருமிக டமக்குந்
 தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறத்தோன்
 றுன்பெறும் பேறு சகமெலாம் பெறவே
 வான்பெருங் கருணை வழங்கிய மாரி
 தஞ்சமென் றடைந்த தாபதர் தம்மை
 யஞ்சலென் றுளு மறிஞர் சிகாமணி
 சீவ கோடிகளுஞ் சித்தர் கோடிகளும்
 யாவரும் புகழ யாவையு முணர்ந்தோன்
 யானென தென்னா விழைவனெம் பெருமான்
 றுனவ னாகிய தலைவனெங் கோமா
 னருண கிரியார்க் காறு முகன்சொலும்

பொருளை மல்லது பொருளை மதியான்
 பூத முதலாய் பொலிந்திடு நாத
 பேதமுங் கடந்த பெருந்தகை மூர்த்தி
 மூலா தார முதலா யுள்ள
 மேலா தாரமும் வெறுவெளி கண்டவன்
 மண்டல மூன்றிலு மன்னிய வருவிலுங்
 கண்டவை யத்திலுங் கடவுளாய் நின்றோன்
 பகர்சம யந்தொறும் பரமே யிருந்து
 சுருடும் புரியுந் தொழிலெனச் சொன்னோன்
 பேத வபேத பேதா பேத
 போத மிதுவெனப் புகன்றிம் புண்ணிய
 னதுநா னெனவே யாற்றிடு மனுபவஞ்
 சதுர்வே தாந்தத் தன்மையென் னுரைத்தோ
 னல்லும் பகலு மறிவா னோர்க்குச்
 சொல்லும் பொருளுஞ் சுமையெனச் சொன்னோன்
 சுதனே சூருவாஞ் சுவாமி நாயகற்கெனி.
 னதிகமெய்ஞ் ஞான மல்லவோ வென்றோ
 னேசயோ கத்துறு நிருபொல் லாந்தொழு
 மிராசயோ கத்திறை யிராச யோகத்தான்
 பொறுமை தெளிவு புனித வாசார
 மறுவிலா வண்மை வார மியற்கை
 தண்ணமர் சாந்தந் தயங்கிய கீர்த்தி
 யெண்ணென் கலைபயி லிணையிலாக் கல்வி
 நல்ல விரக்க நடுநிலை சத்திய
 மில்லை யென்றும் லெவர்க்குந் தருங்கொடை
 நற்குண னெல்லா நண்ணிய பெருந்தகை
 சிற்குண வாரி திருவருட் செல்வன்
 சுரமே லெடுத்திக் கருத்துற வணங்கிப்
 பரமே யுனக்குப் பர்மெனப் பகர்ந்தோ
 னுலடி மேவு மரசினை யடுத்தே
 சிலமெய்ஞ் ஞானந் தெளிந்தன னென்னவஞ்
 சித்த மௌனி திடசித்த மாக
 வைத்த நிலையின் வளர்ந்தன னெனவு
 மூலன் மரபின் முளைத்த மௌனிதன்
 யாலன் யானெனவும் பரிவொழி பகர்ந்தோன்
 கடமொழி யியற்கையின் மகிமையை யுணர்ந்து
 திடமுற முப்பொருட் டிறத்தையுந் தெளிந்து

கண்டமு தென்னக் கனிரச் மென்னத்
 தண்டமிழ் மாரி தன்னைப் பொழிந்து
 சித்தியு முத்தியுஞ் சிறந்தருள் கொழிக்கு
 நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
 பாடியு நாடியும் பணிந்தெழுந் தன்பா
 லாடியு மரற்றியு மகங்குழை வெய்தியு
 முடலங் குழைய வுரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
 படபடென் றுள்ளம் பதைத்துப் பதைத்துப்
 பாங்குறு நெட்டுயிர்ப் பாகிப் பரதவித்
 தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
 யோய்ந்த பம்பரம்போ லொடுங்கியே சீறிது
 மேய்ந்த விழிக ளிமைப்பது மின்றிச்
 சோர்ந்து சோர்ந்து துவண்டு துவண்டுமெய்
 யார்ந்த வன்போ டவசமுற் றடிக்கடி
 யுண்ணிக் குறவே யுருகியே சற்றுத்
 தண்ணமர் மொழியுந் தழுதழுத் திடவே
 யுள்ளும் புறம்பு மொருமித் துருகி
 வெள்ள நீர்போல் விழிநீர் பெருக்கிக்
 கன்று பசுவைக் கருதிக் கதறிச்
 சென்றுசென் றோடித் திகைப்பது போல
 வென்புநெக் குடைய விருகரங் குவித்துப்
 புன்புலால் யாக்கை பொருந்தா தினியென
 ஷுணர்ந்துணர்ந் தன்பா யுவகைமேற் கொண்டினிக்
 கணம்பிரி யேனெனக் கருகியே குறித்துத்
 திருவுரு வெல்லாந் திருநீ றிலங்க
 விருகர நளின மியன்முடி குவித்துப்
 பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
 காரண வதனங் கவின்குறு வெயர்வுந்
 விளநீலா வெனவே யிலங்கிய சிறுந்கை
 தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
 வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
 சித்தெனச் சிவகதி தேர்ந்தவ ருரைப்பப்
 பாத்திர மாடப் பரிவுட னாடிச்
 சாத்திரங் காட்டித் தயவுசெய் தருளும்
 வல்லவ னெனவே மன்னுயிர்க் காக
 வெல்லையி லன்ப னிவனென விளங்கி
 யீன வுலகத் தியற்கைபொய் யென்றே

ஞானதூன் மெய்யென நவின்றினி திரங்கிக்
 கேவலச் சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
 மேவருஞ் சுத்த மெய்யினை நல்க
 வருளே யுருவுகொண் டவனியில் வந்த
 பொருளே யிவனெனப் பொலிந்திடும் புனிதன்
 சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மென்பது
 மெய்வளர் ஞானம் விளக்குமென் றிசைத்தோன்
 கதிர்விழி யொளியுறக் கலத்தல் சித்தாந்த
 விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன்
 முடிவினி லாகம முறைமையி னுண்மையை
 யடியாகக் குறித்துணாத் தருளிய வண்ணல்
 சிதம்பர நேர்மை திறமா வுரைத்திறை
 பதம்பர வெனப்பகர் பரமமெய்ஞ் ஞானி
 முத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி லயிக்கியஞ்
 சத்சிய் மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
 னஞ்செழுத் துள்ளே யனைத்தையுங் காட்டியென்
 னெஞ்சழுத் தியகுரு நீதி மாதவ
 னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயலெனக்
 கல்லா வெனக்குங் கருணைசெய் கடவுள்
 குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற்
 றிருவரு ஞானதெனத் தெரிந்திட வுரைத்தோன்
 குருவரு வருளெனக் கொண்டபின் குறையாப்
 பொருண்மய மாமெனப் புகன்றிடு பேராத
 னெந்த மூர்த்திகளையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
 சிந்தையிற் றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க் குரைத்தோன்
 சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
 னெதாவதே பொருளென் றெடுத்தெடுத் துரைத்தோன்
 கல்லாணை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ
 னெல்லாம் வல்லசித் தெம்மிறை யென்றோ
 னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
 செவ்விய பிரம்படி செப்பிடு மென்றோ
 னெவ்வுண மெவரொவ ரிசைத்தன ரவரவர்க்
 கவ்வண மாவனெம் மானென வறைந்தோ
 னொருபா ணனுக்கே யொருசிவ னுட்படின்
 வருமடி யார்திறம் வழுத்தொன தென்றோன்
 சிவ னடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவ
 னெவனவன் சிவனே யென்றெடுத் துரைத்தோன்

வீருப்பு வெறுப்பினை வேரறப் பறித்துக்
 கருப்பிகா தென்னைக் காத்தருள் செய்தோ
 னிருசொல் லுளையா தியானின்ப மெய்த
 வொருசொல் லுடைத்த வுயர்குண பூதர
 னத்துவா மார்க்க மாறையு மகற்றித்
 தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
 றிருமகண் மருவிய திகழ்வள மறைசையில்
 வருமுணர் வாளன் மருளிலா மனத்தா
 னெண்ணிய வெண்ணெயெல் லாந்தெரிந் தெனக்குத்
 தண்ணருள் செய்தவன் னூயு மானவ்
 னொருமொழி பகர்ந்த வுதவியா லவன்ற
 னிருபத முப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப்பெற்றது

Handwritten text, possibly a signature or name, oriented vertically on the right side of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, oriented vertically in the center-right of the page.

Cudg 20972

